Řemesla, živnostenské podnikání a něco navíc

Porta Bohemica v zimě

Fotografie: Bc. Vít Hnízdil, Ústecký kraj

TEMA

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY
OHK Most

4/2021

Čtvrtletník Okresní hospodářské komory Most

ROČNÍK 16 / 87. VYDÁNÍ / PROSINEC

technika | ekonomika | marketing | aktuality

Apeluji na vás, i když vím, že to slyšíte ze všech stran – nechte se očkovat!
MUDr. Petr Malý, MBA, generální ředitel Krajské zdravotní, a.s.
Str. 3

Řemesla a mistrovská zkouška…
Hlavní rozhovor s viceprezidentem HK ČR Romanem Pommerem
Str. 6–8

Proč nejsou řemeslníci?
Anketa zasvěcených
Str. 14–17

30 let je tu pro nás Městská správa sociálních služeb v Mostě…
Mimo hlavní téma představuje systém ředitel Ing. Luboš Trojna
Str. 40–42

Roman Pommer
viceprezident HK ČR

LABE ELBE
LABSKÁ STEZKA

LABSKÁ STEZKA V ÚSTECKÉM KRAJI

Kam na cyklovýlet?

inzerce

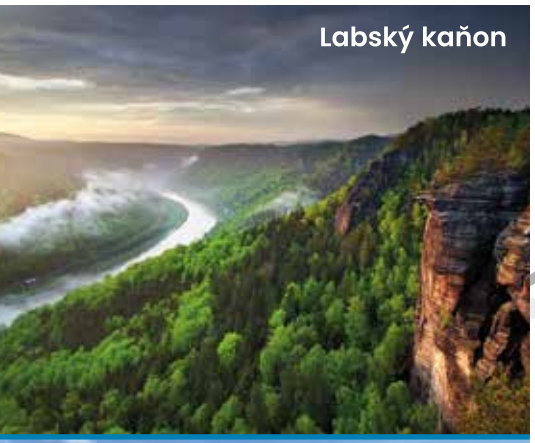
Labský kaňon

Děčín

Porta Bohemica

Pevnostní město Terezín

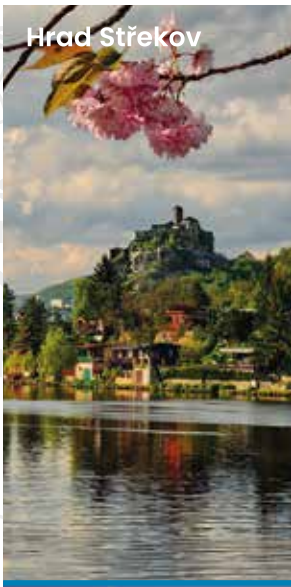
Hrad Střekov

Litoměřice

Roudnice n. L. - Lobkowiczký zámek

Brána do Čech
Krásu hledejte doma
www.branadocech.cz

České středohoří
www.stredohori.cz/LS

@labskastezkaUK @labskastezkaUK

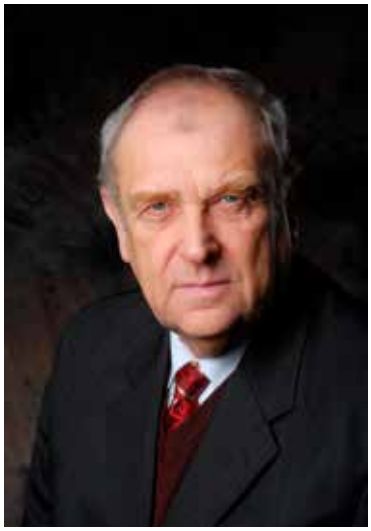

Motto:
„Plujeme-li v důvěře na stejné lodi, pak to neznamená slepě věřit, že strojník ze strojovny zvolený za kapitána dovede loď bezpečně do přístavu."

Vážení čtenáři,
při plánování základních témat pro letošní rok jsme doufali, že pro moderní společnost, která vynakládá značné prostředky pro svůj technický, ale i medicínský rozvoj, zvládne i tu pohromu poslední, a to je známý covid-19. Bohužel nestalo se. Značná část vzpurného českého národa se očkovat nenechala, a dokonce část této části národa se pak jala nevybíravým způsobem demonstrovat. Asi logicky pak konec roku znamená z pohledu statistických dat v podstatě téměř stejnou, ne-li v něčem horší situaci jako v loňském roce, i když přínos očkování je nesporný.
Navíc se ke všemu tomu potvrdila naše slova (ale co je nám to platné) o tom, jak životně důležitá je energetika a jak riskantní jsou ideály ignorující technickou realitu. Je děsivá představa, jak bychom zvládali třeba i tu dnešní pandemii při „zhasnutých žárovkách" a studených radiátorech, o provozu JIP nemluvě. Ať to zní sebeabsurdněji, při prakticky evropském sebeobětování v duchu nového ekonáboženství to není pro letošní zimu vyloučeno, i když by evropští, ale i naši šamani tančili sebevíc za mírnou zimu. Ostatně těmto tématům se věnovalo i letošní Energetické fórum ÚK a k němu vydaná „TEMA speciál" není čtením veselým.
Nicméně pojďme k hlavním tématům tohoto vydání TEMA. Při přípravě jsme byli přesvědčeni, že se v předvánoční atmosféře v klidu a míru budeme věnovat také jednomu ze stěžejních problémů, který máme, a před kterým jsme také již před léty marně varovali a jehož řešení je, jak se říká, ve vlastních rukách.
Celým číslem se jako červená niť táhne otázka „Proč nejsou řemeslníci?" a popravdě řečeno tento problém, který má kořeny v našem unikátním vzdělávacím systému, se na našich stránkách neobjevuje poprvé a určitě ne naposledy. V hlavním rozhovoru viceprezident HK ČR Roman Pommer mj. představuje „majstrštyk", kterého HK dosáhla, když dosluhující vláda schválila jako jakousi protiváhu již zprofanovaných maturit pro všechny, systém mistrovských zkoušek pro řemesla. Jak to dopadne u té nové garnitury se záhy uvidí, ale to nic nemění na tom, že se rodí i tak velký problém pro praktickou, tedy nedigitální část našich životů.
Jak jsem se již zmínil, velký prostor jsme věnovali názorům na již zmíněnou jednoduchou otázku: „Proč nejsou řemeslníci?" a že je to čtení zajímavé, tak o tom není pochyb. Ve spolupráci s Oblastním muzeem a galerií v Mostě jsme dokončili seriál o fauně našeho, prý zdevastovaného regionu a slouží se za tento miniseriál poděkovat. Místo dostalo i ohlédnutí za akcí HSR ÚK–„Podnikatelské fórum ÚK". Od hlavního tématu jsme se i tentokrát odchýlili ve třech případech, kde jsme poměrně veliký prostor věnovali představení Městské správy sociálních služeb v Mostě. Ty dva další si jistě najdete sami.
Na svém místě jsou i naše stálé rubriky a také náš vtipem očkovaný drzý smajlík se těší dobré pohodě a se svými jedovkami snad i trochu pobaví – i když je to spíše humor černý.
Blíží se nový rok a jaký bude, záleží tak trochu i na nás, ale i zdatnosti a odvaze našich kormidelníků – snad se v rámci možností zadaří. Ale s přáním všeho dobrého a pevného zdraví do toho roku nového, si vás, vážení čtenáři, dovoluji pozvat na následující stránky.
Přeji v ještě dostupném teple našich domovů a přes smutné pohledy do našich peněženek, pokud možno už proočkované pohodové vánoční a zimní dny.

S úctou
Ing. Rudolf Jung
předseda OHK Most

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

MUDr. Petr Malý, MBA

Optimistické předpoklady z letošního léta se bohužel nepotvrdily. Z řady příčin se nám vrátil koronavirus a bohužel nám zcela jistě nejen letošní Vánoce značně znepříjemní. Je to problém, možná pohroma, která se v podstatě týká nás všech, ale životně důležitě se týká našeho zdravotnictví, kam se v nouzi i koronavirové každý z nás s pokorou obrátí.
Vzhledem k aktuální epidemiologické situaci jsem s dnešní otázkou JO-JO oslovil generálního ředitele „Krajské zdravotní, a.s.", MUDr. Petra Malého, MBA.

„Pane doktore, pokud máte vlastní analýzu, tak kde vidíte příčiny současného stavu a jak je KZ připravena na následující období, kdy zatím čísla nakažených i hospitalizovaných rostou a máte navíc pro Ústečany nějaké, nejen předvánoční poselství?"
Ing. Rudolf Jung

Nacházíme se v období a v situaci, o které jsme si všichni mysleli, že již nikdy nenastane. Bohužel, opak je pravdou. Nejsem epidemiolog ani infektolog, jsem chirurg, a tak se tady nebudu pouštět do nějakých odborných proklamací, byť vím, že to někteří kolegové lékaři rádi dělají. Já mezi ně ale nepatřím, naopak si myslím, že to, že se ke covidové pandemii vyjadřuje každý, je spíše na škodu. Na druhou stranu jsem také generální ředitel velkého zdravotnického holdingu a člověk, který věří tomu, co vidí.

Pokračování na straně 5

OBSAH

TEMA
technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most, Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404, email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661
Redakční rada:
vedoucí redakce: Petr Matoušek
předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová
členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová
sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribuci zajišťuje DIGITAL–ICT, spol. s.r.o.
Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

Jung – Editorial 3
Malý – JO–JO 3
Jung – Postskriptum 4–5
Pommer – Hlavní rozhovor 6–8
Dlouhý – Otázka jen tak mimochodem 9
Bureš – Jak to má úspěšný podnikatel s volným časem? 10–11
Bartoš – Načrtnuto 12
Vacek, Hašková, Kadlec, Konvalinka, Hermannová – Proč nejsou řemeslníci? 14–17
Scherer – Už je to tady zase – „Nejsou lidi!“ 18–19
Wiesner – Proč dnes nejsou řemeslníci? 20
Zavázalová – Místní akční plány vzdělávání na Litvínovsku a Mostecku 21
Jochman – Řemeslníci a drobní podnikatelé v době pandemie 22
Stárek – Vývoj naší gastronomie po pandemii… 23
Veleba – Je třeba se vrátit k vlastenectví a k hrdosti na svou zemi, začátek vidím u regionálních českých potravin 24–25
Veverková – „Budoucnost pracovníků v hornictví a energetice“ 26–27
Nekolová – Podnikatelské fórum Ústeckého kraje 2021 28–29
Soukup – Factum est factum 30
Drescher – Komory v Evropě a ve světě 31
Bažant – Savci Mostecka 32–33
Kružík – Podnikání s New Green Deal(em) v zádech a blackoutem na obzoru 34–37
Hellmichová – Podnikatelka roku 38
Trojna – Již 30 let je tu pro nás Městská správa sociálních služeb v Mostě – příspěvková organizace 40–42
Slovák – Jaký by měl být optimální konec jaderného palivového cyklu v případě nových jaderně energetických zdrojů v ČR? 44–46
Soukup – Žít pro krajinu. Krajina v obrazech. 48–49
OHK Most představila střední školy na tradičním veletrhu SOKRATES 1 51
Dobrý list komory VŠ, VOŠ 2021 52
Drzý smajlík 53
Boháček – Otázka na závěr 54

OHK Most neručí za obsah článků. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

POSTSKRIPTUM...

K AKTUÁLNÍMU DĚNÍ S VELKOU, VELKOU, VELKOU NADSÁZKOU

Motto:
„Člověk vidí svět skoro vždy brýlemi citu,
a podle barvy skla jeví se mu temný,
nebo purpurově jasný.“
Hans Christian Andersen

Vážení čtenáři,
náš svět je pro drtivou většinu obyvatel naší planety barevný. Barvy mají kromě své podstaty také nějakou symboliku a pod určitou barvou se dějí věci mnohdy nevídané.
Například zelená barva je barvou přírody, rovnováhy, klidu a naděje. Působí uklidňujícím dojmem a pohled na zelenou barvu napomáhá regeneraci a načerpání nové síly. Lidé mající rádi tuto barvu budou více ochotní rozdávat lásku a pomáhat motivovat ostatní.
Toto je z internetu vybraná jedna z charakteristik zelené barvy. Je to krásné, ale v životě lidském lze se zelenou barvou spojit také naše zažívací potíže, plísně mají k té barvě také blízko, nebo se také říká, že někdo zezelenal vzteky, či závistí. To vzteky bude asi příhodnější, když dnes, možná dříve, než jsme čekali, sklízíme plody konání asi jen humanitně vzdělaných evropských snílků a fantastů, kteří nám ordinují svůj „Green deal“ – raději po našem „Zelený úděl“. O tomto údělu, který je zatím pod vlivem technických analfabetů, jsme psali již mnohé a bude asi nejlépe nechat prostor k vlastnímu názoru těm, na které to dopadá již dnes, i když příroda možná vyslyší modlitby evropských šamanů za mírnou zimu. Lze jen doufat, že škodolibové a poťouchlíci nepošlou faktury za energie na zeleném papíru. Zelená za to opravdu nemůže.
Nicméně fenomén barev se projevuje i v oblastech našeho politického života a použijeme-li slova našeho žijícího a dobrému zdraví se těšícího klasika, že „Modrá, nikoli zelená planeta“ je ta naše, nacházím převodový můstek od zmíněným údělem pošramocené zelené k modré, která se po volbách stala symbolem určující síly vládnutí v této zemi. *Modrá barva patří ke studeným barvám, symbolizuje moře, nebe, ale i konzervatizmus a povinnosti. Přináší úspěch při jednání s úřady. Tmavě modrá je pak barvou spolehlivosti, míru a celkově uklidňuje. Zlepšuje schopnost se soustředit. Světle modrá nám připomíná nekonečnost nebe, přináší inspiraci a dává nám pocit svobody. Vyjasňuje duši i ducha.* V naší politické realitě má jménem rétoricky skvěle vybaveného předsedy blízko k *fialové, která je mystickou barvou, symbolem spirituality, duchovna ale i srdečnosti. Vzniká sjednocením dvou opačných pólů, dvou kontrastních a energetických faktorů – modrým klidem a červenou pohonnou*

sílou, které se navzájem vyrovnávají. Pomáhá při meditaci a může mít až hypnotické účinky. Jak krásné, romantické a povzbudivé je toto připodobnění zejména v době předvánoční, kdy jsme na sebe hodní a sliby se nezarmucujíce.

Jenomže ona ta perspektivní modrá s 34 poslanci stojí na čtyřech nohách a jak my starší s užitečným vzděláním víme, stabilní rovinu určují body tři, při čtyřech se může stavba viklat. Tedy je nás pro vládnutí celkem „pět co spolu chodíme", jak by řekl Karel Poláček v nezapomenutelné knize.

Jakýmsi potutelně řízeným zázrakem je po volbách s 33 poslanci nejtučnější nohou hned kombinace pro jistotu čtyř barev – modré, žluté, zelené a červené – tedy STAN. To je pro hledání partnerů velmi prozíravé, i když pro tento případ měl nejbližší smluvní partner barvu zcela jinou a také na to doplatil. Holt jak řekl Komenský „zkušeností k poznatkům". Ale všechna čest, takový skokan roku tady snad ještě nebyl ani ve „zlatém slavíkovi" a historie se po účelu světícím prostředky ptát nebude, nebo ano?

Druhá noha je s 23 poslanci poněkud slabší, o to více však historicky politicky flexibilnější, sdílí barvu modrou a žlutou – tedy KDU–ČSL. O modré jsem se již zmínil a *žlutá barva je nejjasnější teplou barvou s povzbuzujícím a rozveselujícím účinkem. Je symbolem moudrosti a vysoké inteligence. Podporuje myšlení, povzbuzuje nervy a oživuje paměť. Napomáhá uvolnění, svobodnému vývoji a komunikaci při navazování kontaktů.* Strana na hranici volitelnosti našla opět ten správný výtah a ejhle – máme silnou parlamentní stranu. Věřili a víra jejich je uzdravila, a to se ani očkovat nemuseli. Ale pro budoucí vývoj je dobré mít pro jistotu někoho, kdo zná toho nahoře.

Třetí nohu se 14 poslanci TOP O9, která jako fénix vstala z popela, ze zapomnění a zmaru se vznesla i s příslušným postem v PS do sfér nejvyšších, charakterizují hned dvě barvy, a to červená a opět modrá, o které jsem se již zmínil. Červená není v naší novodobé historii nic nového a pokud té třetí noze přinesla co přinesla, tak tradiční nositelé této barvy dopadli prachbídně. *Nicméně červená barva je teplou stimulující barvou. Oživuje nás a dodává nám odvahu. Symbolizuje krev, vitalitu, sílu života a energii. Lidé s oblíbenou červenou barvou rádi šíří po okolí svoji srdečnost, upřímnost a touhu po spravedlnosti, ale můžou se také nechat unést k tvrdohlavému prosazování svých omezených názorů až k agresivitě.* Z tohoto výkladu je v naší praxi spíš přání otcem myšlenky, ale účel posvětil prostředky a vyplatilo se.

Zbývá nám se 4 poslanci čtvrtá noha, spíš nožička, chtělo by se říci sněmovní apendix, kterou lišáčtí kamarádi pěkně ohoblovali a která se od nepaměti neslavně na moři a dnes v politice profiluje barvou černou – tedy PIRÁTI. ***Černá barva symbolizuje tajemno, mystiku a smutek. Přesto je oblíbenou barvou, která nám pomáhá neuzavírat se do sebe a neztratit se v neklidném světě. Zvláštní obliba v této barvě může znamenat zvýšenou citlivost a tajnůstkaření.*** Toto v kontextu předchozího moc nesedí, nicméně je to politicky smutný příběh a jejich zklamání, když předvolební preference hnali adepty ministerských křesel na obhlídky svých budoucích paláců, ale koaliční partner je pěkně vyšplouchl. Nicméně nějaké drobky od prostřeného stolu jistě zbydou a tři vládní křesla při čtyřech poslancích je drobek více jak slušný.

Paleta barev reprezentující strany vládní a parlamentní koalice je pestrá a pokud je smícháme dohromady, pak vznikne barva myšlenky do nepatřičných poloh zavádějící a to *hnědá*, s černou pak *tmavě hnědá*. Nebuďme škodolibí, zapuďme první nabízející se nelibý produkt a spíš si tuto barvu přiřaďme k barvě ornice, ze které vzklíčí a dozraje jiný produkt, který věřme pomůže vyvést naší zemi ze současných potíží. Chce to hodně práce, vládní a parlamentní koalice to programově slibuje a také patřičně zbrojí. Ovšem navzdory k deklarovaným úsporám, budeme mít v prvních počinech více ministrů, ve sněmovně se i v kolizi s normami také urodilo, takže hloubavý občan má o čem přemýšlet a teď již jen doufat.

Vážení čtenáři, takové zamyšlení nad charakteristikou barvy log a skutečným konáním spíš pobaví a doufám, že moje procházka po barevném spektru naší politické scény, tedy jen vítězné scény, vyloudí alespoň malý úsměv. Ono to v už z dob feudalismu není nic nového a barevná rozmanitost uniformy vládcům nejbližšího, navíc s rolničkami, snad vcelku pomůže chvilku zapomenout na trable, které se do předvánoční doby vůbec, ale vůbec nehodí. Ale snad to nějak zvládneme – no nějak určitě.

S úctou a dnes velký pardon
Ing. Rudolf Jung

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Pokračování ze 3. strany

A já nyní vidím opět oddělení, která se nám mění v ona pověstná covidária, přeplněné JIPy a unavené zdravotníky. Ano, to je smutná realita dnešních dnů. A všichni, s ohledem na neúprosná čísla vyjadřující počty nově nakažených, víme, že rozhodně nemůžeme v nejbližších dnech čekat v nemocnicích nic veselého.

Ano, jsem si vědom toho, že se blíží Vánoce, a tak by se slušelo přednést něco vlídného, všeobjímajícího. Ale sami vidíte, že covid – 19 Vánoce nezná, neslaví je. Velmi si vážím všech, kteří i v této opravdu velmi těžké době nerezignovali a v nemocnicích se o pacienty obětavě starají, svátky, nesvátky, covid, necovid. Musíme mít na paměti, že je nepotřebují pouze lidi covid-19 pozitivní, ale že se lidé potýkají s celou řadou, a to i akutních, potíží a potřebují ošetření nebo i hospitalizaci. Takový porod rozhodně také neoddálíte na vhodnější čas. Do toho nám tady hoří pomalu bratrovražedný názorový boj očkovaných s neočkovanými. Já rozhodně souzním s táborem těch očkovaných. Vakcinace má skutečně zásadní vliv na to, zda skončíte nebo neskončíte na JIPu na ventilátoru, pokud už se covidem-19 nakazíte. To je neoddiskutovatelný a také měřitelný ukazatel. Vánoce mají jedno specifikum. Jsou obdobím, kdy máme i jaksi podprahově tendence rozjímat, dojímat se, být více velkorysí. Prostě Vánoce mají své kouzlo, svoji magii. A já bych toho trochu využil. Buďme skutečně velkorysí a tolerantní, uvědomme si, že naše osobní svoboda končí tam, kde začíná svoboda toho druhého. Opravdu si myslíte, že zdravotní sestra by raději nesmažila dětem na Štědrý den kapra a lékař by jistě nadšeně zdobil vánoční stromek, než pobýval s kolegy – byť milými – v nemocnici, a to úplně stejně jako loni. Ano, svobodně se rozhodli vykonávat svoji profesi. Určitě ale není jejich volba vidět zbytečně umírat lidi a trávit v nemocni de facto veškerý svůj čas. Proto na vás apeluji, i když vím, že to slyšíte ze všech stran – nechte se očkovat. Neriskujte zbytečně své životy, pomozte nám, aby se nemocnice opět mohly vrátit v roce 2022 do normálního režimu.

Přeji všem poklidné Vánoce a do roku 2022 především hodně zdraví, ale také víry a naděje, že tohle jsou skutečně již poslední covidové svátky.

MUDr. Petr Malý, MBA
generální ředitel Krajské zdravotní, a.s.

Hlavní rozhovor s Romanem Pommerem

prezidentem Cechu obkladačů ČR a viceprezidentem Hospodářské komory ČR

Motto:
„Řemeslo má zlaté dno",
Jde jen o to, jak se k němu přes nánosy dohrabat.

Současný nedostatek řemeslníků bude asi dlouho ožehavým tématem, a to pro všechny. Co je nám dnes platné jakési uspokojení, že jsme to říkali a marně vysílali varovná slova – bohužel jsme, tedy jako komora, nenacházeli potřebné a vlivné uši. Nicméně k nějakým posunům došlo a co se změnilo v roce 2021 v „řemesle", jak postupuje legislativní proces v Mistrovské zkoušce, na soutěž EuroSkills a jaká je situace v jeho původním řemesle mezi obkladači, jsem se zeptal viceprezidenta HK ČR Romana Pommera.

Ing. Rudolf Jung, předseda OHK Most

Jung:
Pane viceprezidente, o Mistrovské zkoušce mluvíme již řadu let a zatím jsme naráželi do jakési nepochopitelné „ministerské" bariéry. Nicméně poslední dobou se to stalo poměrně často zmiňovaným tématem ve veřejných médiích a zdá se, že dochází k nějakým posunům. Tak jak to s ní vlastně nyní je?

Pommer:
O mistrovské zkoušce se já již zmiňuji několik let a snažím se legislativně ukotvit její uplatnění. Po mnoha jednáních na MPO a poté na Legislativní radě vlády šel koncem prázdnin letošního roku všemi institucemi schválený nový zákon o Mistrovské zkoušce do parlamentu a všechny politické strany napříč vnímají tuto potřebu jako nutnou podporu řemesla. Všichni si uvědomují, že řemeslníků je čím dál tím méně a jednou z mnoha podpor by měla být právě možnost složení Mistrovské zkoušky. Ovšem jak to bude za nové vlády a PS, tak to je otázka. Ale věřím, že rozum zvítězí a konečně pro řemesla něco smysluplného vytvoříme.

V diskutované souvislosti se v i v médiích vyskytl pojem „EuroSkills". Můžete čtenářům objasnit o co jde a pokud vím, je to další téma, které podporujete z pozice viceprezidenta HK ČR.

EuroSkills byl a bude svátek dovedností, energie a nadšení mladých profesionálů Evropy. Letos na 450 mladých, plně vyškolených řemeslníků ze 45 různých profesí se sešlo na jediném místě. V rakouském Grazu na soutěži EuroSkills Europe. Po 12 letech se zúčastnili i 4 soutěžící z České republiky. I když se přihlásilo 12 cechů, podařilo se získat jen 4 volná účastnická místa. Soutěžit za Českou republiku mohl jeden obkladač, malíř, odborník na chladicí techniku a jeden opravář těžkých strojů. Nebylo snadné soutěžící vybírat, protože u některých oborů chybějí soutěže na národní úrovni. Z těch bychom snadněji získávali adepty na podobná mezinárodní klání, které bychom dále rozvíjeli, vzdělávali a na soutěže připravovali.

A jak tedy dopadly naše české „naděje“ na EuroSkills?

Jak jsem řekl již výše, HK ČR vyslala do Rakouska národní tým ČR, který reprezentoval ve 4 oborech. Při první účasti se jen zřídka podaří soutěžícím získat v hodnocení poroty 550 bodů. Naši soutěžící se všichni dostali nad 600 bodů. Naši soutěžící tak skvěle obstáli v silné a velmi vyrovnané konkurenci. David Ryšavý – obor malíř, obsadil 11. místo, David Voráček – obor obkladač, 6. místo, Patrik Procházka – obor chladicí a klimatizační zařízení, 6. místo a Tomáš Eichler – obor nákladní vozidla, získal 5 místo.

A Váš nějaký osobní zážitek z celé soutěže?

Pro všechny soutěžící i jejich odborné experty je pak nepochybně největším oceněním neutuchající podpora, fandovstí, nadšení a zájem o jejich obor, práci a um. Vrcholem je pak jednoznačně finálový den, zvláště pak okamžik ukončení soutěže, provázený neutuchajícím potleskem a gratulacemi přítomných členů rodiny, přátel, zaměstnavatelů, pedagogů a odborné veřejnosti. Je to životní okamžik, který patří jen těm nejlepším v oboru a v Evropě! Předávání ocenění se účastní nejvyšší státní představitelé. Cenu Best of Nation Czech Republic převzal Tomáš Eichler z rukou Margarete Schramboeck, ministryně pro digitalizaci a ekonomiku. Celý týden ve mne zanechal úžasné pocity z národní hrdosti všech našich zástupců.

Je šance, že účast českých řemeslníků nebude letos poslední?

Budeme se o to samozřejmě snažit i další roky. Cílem soutěže je posílit odborné vzdělávání, prezentovat mladým lidem řemeslo jako zajímavou kariérní alternativu a vzbudit jejich nadšení pro ně. O to samé se snažíme nejen my v Hospodářské komoře, ale i já, jako prezident Cechu obkladačů České republiky.

Když jste zmínil „Váš“ Cech obkladačů, máte pocit, že se zájem o učební obory zvyšuje?

Cítím, že se zájem o řemeslo trošku zvedá. Řemeslo začíná být vnímáno trošku lépe. Ale přes to, že jsem optimista, žádný markantní nárůst zájmu se nekoná. Spíše se tedy zaměřujeme na to, aby když už kluk, ale i holka, na nějaký obor jdou, aby se dokázali na trhu uchytit a u řemesla zůstali.

Zůstaneme-li u řemesla Vám nejbližšího, co ovlivňuje volbu profese a proč je zrovna obkladačů tak málo?

O volbě povolání často rozhodují nebo ji významně ovlivňují rodiče, ale asi víc maminky. A většina maminek pro syna zvolí spíš truhláře, elektrikáře nebo instalatéra. Ale pokrývače nebo tesaře tuplem ne. Měla by strach, že synek v zimě poleze po střeše a spadne. U našeho obkladače úplně lidé nevědí, co to je. Mají pocit, že je to zedník. A hodně lidí si vzpomene na hlášku z 80. let: „Ty jsi úplně blbej, půjdeš na zedníka.“ A to v lidech přetrvává a na druhé vidina potomka s jakoukoliv maturitou je velkým lákadlem.

Jak se snažíte zatraktivnit obor obkladač, nalákat mladé lidi pro tento obor, ale nejen pro něj?

Přes spoustu bariér v této době, zde jsou dvě roviny. Jednak, co dělá Hospodářská komora pro řemeslo jako takové, a druhá rovina, co dělám já jako prezident Cechu pro obkladače, jako obor. V té první rovině se kromě jiného snažíme vysvětlit veřejnosti, že když kluci půjdou na řemeslo, že mají zajištěnou práci a vydělají si peníze. Vnímám jako důležité usnadnit jim vstup na trh v rámci ceny. Když je někdo láká, aby u řemesla zůstali, a oni slyší, že si budou vydělávat třeba 70 tisíc měsíčně, tak oni je chtějí hned.

A to samozřejmě nejde?

Nejde, protože mladý obkladač nebo zedník zdaleka neumí všechno, a i když přijde do praxe, musí se ještě dlouho řemeslo učit. Zaměstnavatel za něj odvádí státu stejné peníze jako za plnohodnotného truhláře, který má za sebou už patnáct let praxe, ale nemůže přece tomu začínajícímu dát stejné peníze. Stát by mohl a měl pomoci, například právě přes zaměstnavatele, aby tito měli třeba slevu na daních. Tento model obdobně funguje v Polsku – stát definuje potřebnost profesí a u těch, kterých je skutečný nedostatek, by firma platila za mladé řemeslníky třeba poloviční odvody. Co se týče oboru obkladač, tam je hlavní novinkou, že právě spouštíme rekvalifikační kurz.

To zní zajímavě…

Jde o víkendový akreditovaný rekvalifikační kurz, který pražská Střední odborná škola Jarov spustila právě ve spolupráci s Cechem obkladů ČR. Absolvent si po skončení kurzu může zřídit živnost na zednické a obkladačské práce. Podmínkou je ale ještě složení závěrečné zkoušky.

Máte již s rekvalifikačními kurzy zkušenosti?

Podobné zkušenosti máme s jinými obory, s malíři, kamnáři. Lidé, kteří si rekvalifikační kurz zaplatí, ti u řemesla zpravidla zůstanou. Fakt, že do rekvalifikace vloží peníze je jakási záruka, že o řemeslo mají zájem. Jsem přesvědčen, že 80-90 procent z absolventů se bude věnovat obkladačskému řemeslu aspoň částečně. Třeba k tomu mohou malovat, dělat sádrokartony, ale budou umět i obkládat.

Nechybí tady podpora podnikatelů zaměstnávajících absolventy odborných škol nebo řemeslných oborů?

Kvalitní absolvent odborné školy je pro firmu velmi žádané „zboží". Řada zaměstnavatelů shání a podporuje studenty a pomáhá finančně i škole, na které studují. Osvědčená, vzájemně výhodná spolupráce, napomáhá přípravě absolventa obstát na trhu práce. Proto firmy podporují školu i v rámci povinné praktické výuky, kterou studenti absolvují v reálném pracovním prostředí. Je to podobný systém jako duální vzdělávání v zahraničí. Praktické poznání chodu firmy nebo řemeslné dílny může motivovat studenta k následnému zaměstnání. Po debatách s řediteli škol vnímám, že cca 50 až 60 % žáků po ukončení studia u toho konkrétního zaměstnavatele nastoupí. Na druhou stranu je třeba přiznat, že ne všechny firmy jsou připraveny mladé řemeslníky pak dále rozvíjet vzdělávat, posílat na praxe k výrobcům materiálů, navyšovat postupně mzdu.
Delší dobu se snažím diskutovat a upozorňovat na to, zda by nebylo možné zvýhodnit zaměstnavatele, jenž přijme do zaměstnaneckého poměru osoby do 26 let, které se zaučují, zvyšují si kvalifikaci, věnují se jim zkušenější kolegové. V produktivitě tyto dvě kategorie určitě nejsou pro podnikatele srovnatelné, nákladově však představují procentuálně stejné daňové odvody. Mladí řemeslníci se musí zaučovat, chvíli trvá, než zaměstnavateli přinesou stejnou finanční hodnotu jako ti starší. Jsem toho názoru, že za tuto kategorii zaměstnanců by měl mít zaměstnavatel stejný daňový bonus, jak má vysokoškolský student, za kterého hradí stát sociální a zdravotní pojištění do 26 let věku.
Tahle revoluční myšlenka je určitě na delší diskuzi a tady vidím i roli Hospodářské komory, která sdružuje mnoho odborných profesí prostřednictvím cechů, asociací, svazů a podobně. Mám i představu, jak využít potenciál Národní soustavy kvalifikací a Národní soustavy povolání, včetně mistrovské zkoušky. Toto téma je mně víc než vlastní a je současnou vládou preferováno jako jeden z atributů, jak pomoci zvýraznit a zajistit kvalitní řemeslo.

Ať je to, jak je to, v reálném životě jde o peníze vždy až na prvním místě, jak říká klasik – kolik tedy podle Vás vydělávají řemeslníci?

Otázka, na kterou rád odpovídám, dnes si řemeslník může vydělat 60–80 tisíc, samozřejmě je otázka, zda fakturačně nebo čisté, zda je po vyučení nebo v nejlepších „řemeslnických" letech, zda pracuje v Praze nebo v menší lokalitě a podobně. Není bez zajímavosti, že většina Čechů se domnívá, že programátor vydělává víc než malíř pokojů. Zní to logicky: první studoval, druhý se „jen" vyučil. Ve skutečnosti to ale může být úplně jinak. Tři ku jedné – tak odhadlo poměr výdělku IT odborníka a řemeslníka 44 % dotazovaných v průzkumu, který uskutečnila agentura Ipsos ve spolupráci s cechem. Dalších 29 % procent dotazovaných bylo opatrnějších, podle nich je to 3:2. Dva z deseti se přiklonili k variantě „oba si vydělávají stejně", jen zbylých osm procent připustilo, že vyučený může vydělat i víc než vysokoškolák. A skutečnost dle mého je taková, že daleko větší procento úspěšných řemeslníků si vydělá více než velké množství IT odborníků.

Znáte nějaké konkrétní případy, kdy si „předělaný" řemeslník vydělá více než v oboru, ve kterém vystudoval?

Znám, Jaroslav Vozáb ze Sezemic na Pardubicku. Absolvent sportovního gymnázia a vyšší odborné školy elektrotechnické opustil ve svých 38 letech, tedy před šesti roky, místo programátora, aby se stal – jak sám říká – „šťastným malířem šťastných interiérů". Pro řemeslo se nadchl poté, co vymaloval vlastní dům. Učil se sám pomocí učebnic pro malířská učiliště. Trénoval na sololitových deskách a zakázkách pro známé. Vedle toho absolvoval různé kurzy a školení od výrobců barev. A jako řemeslník si vydělá třikrát víc.

To skutečně jenom tak, že se vyučil řemeslu?

Ano, brzo si získal jméno tím, že se nebojí náročnějších technik, zvládá třeba takzvaný benátský štuk, proto jsou jeho zákazníci ochotni počkat si právě na jeho vymalování třeba i přes čtvrt roku po objednání.

Blížíme se k závěru našeho rozhovoru. Co takhle nějaké „moudro" na závěr o řemesle jako takovém, máte?

Ti, kdo se pro řemeslo rozhodli hned po základní škole, mají samozřejmě náskok. Pokud řemeslník, kterému je víc než třicet, nefakturuje dnes alespoň 100 tisíc korun měsíčně, nebo stejnou částku za jeho práci nemůže fakturovat zaměstnavatel, je někde něco špatně. Po vyučení je třeba sbírat zkušenosti, ale pokud se mladí řemeslníci rozhodnou pro nelehkou dráhu „osob samostatně výdělečně činných", tedy živnostníků, je třeba si také pořídit za vydělané peníze profesionální vybavení. To něco také stojí, ale na výdělcích se to zákonitě odrazí. I po zaplacení všech povinných odvodů, sociálního a zdravotního pojištění a samozřejmě po zdanění jsou výdělky vysoce nadprůměrné. Profesní řemeslné cechy byly, jsou a budou nejlepší garancí kvality práce řemeslníků. Stát se jejich členem není zcela samozřejmé, uchazeči prochází prověrkou, kde musí prokázat odborné vzdělání, zkušenosti a také renomé. Pro zákazníka jsou pak tito lidé mnohem vyšší zárukou kvalitně a bezpečně odvedené práce.

Děkuji za rozhovor a určitě to není poslední, protože jsme si naším vzdělávacím systémem zadělali na velký problém, a to nás ještě čeká problém generační, kdy tzv. staří machři z trhu práce a z firem mizí.

Ing. Rudolf Jung, předseda OHK Most

Otázka v předzimním a také předvánočním období „jen tak mimochodem“ pro prezidenta HK ČR Vladimíra Dlouhého

Otázku bych si dovolil uvést mnou neustále se opakujícím sloganem: „Ochrana životního prostředí není téma pro chudé“. V té souvislosti se nám jeví i v souvislosti s dopady pandemie, jako přinejmenším rozporuplné, snahy unijních orgánů o eliminaci uhlíkové energetiky bez ohledu na faktor času pro její smysluplné, technicky a ekonomicky přijatelné náhrady, a to plošně v celé Evropě. Nabývám dojmu, že nám ostatní svět „fandí“ a těší se na uvolněné trhy, na které, našimi logicky zvýšenými náklady, konkurenčně nedosáhneme. Jsou to jednoduché kupecké počty, a navíc nad námi visí Damoklův meč absolutního nedostatku energie, a to i za každou cenu. Laickým pohledem se zdá, že „Evropa“ s vizí spasitele světa ztrácí elementární prvky pudu sebezáchovy a páchá ekonomické sebezničení v „přímém přenosu“ za patřičné pozornosti médií.

„Jak to pane prezidente, jako v nejvyšší komorové funkci přímý účastník onoho dění vidíte Vy a jsou naše obavy o ekonomickou a společensky navazující budoucnost Evropy, resp. Evropské unie oprávněné?“
Ing. Rudolf Jung

To, že jsou klimatické změny posledních let zapříčiněny lidskou činností – zejména emisemi skleníkových plynů z nejrůznějších zdrojů – je nepopiratelné. Současná snaha Evropy o co nejrychlejší uhlíkovou neutralitu ale může z dlouhodobého pohledu skutečně snížit konkurenceschopnost a energetickou soběstačnost některých zemí, mezi které bohužel patří i Česká republika. Mám vážné obavy, že některé evropské politické špičky a ekologové nevidí možné následky překotné ekologizace průmyslu a energetiky. Varováním by mohly být nedávné události ve Velké Británii, která se, byť už jako nečlen EU, velmi angažuje v klimatickém boji. Možná jste zaznamenali, že Britové museli v posledních týdnech dočasně obnovit provoz jedné ze svých uhelných elektráren, aby vykryli výpadky větrných zdrojů, které kvůli počasí zkrátka nevyráběly tolik, kolik se očekává. Závislost na počasí se ukazuje jako klíčový rizikový faktor ve spolehlivosti obnovitelných zdrojů energie. To v důsledku může i v kontextu EU znamenat v dalších letech krátkodobé restarty třeba již dávno uzavřených uhelných elektráren a paradoxně velmi negativní dopady na klima, proti kterým Evropa brojí.
Když to vezmeme z českého pohledu, nelze si ekologizaci energetiky představit bez jádra. V České republice nemáme zkrátka tolik slunečního svitu jako jihoevropské státy, ani tolik větrno jako přímořské země. Proto by měl Brusel ke klimatickým plánům přistupovat s ohledem na energetický mix a přírodní podmínky jednotlivých států. Nelze dávat kupříkladu rovnítko mezi Skandinávii a Českou republiku, neřku-li Polskem, kde hraje uhlí v energetice stále významnou roli. Pokud bychom v naší zemi ztratili konkurenceschopnost i energetickou soběstačnost a stabilitu, znamená to přímé ohrožení celé ekonomiky a pravděpodobně také dovoz drahé elektřiny ze zahraničí. A vícerychlostní Evropa je snad to poslední, co Unie v budoucnu potřebuje.
Cíle EU jsou nicméně z celkového pohledu logické a nevyhnutelné. Od dob průmyslové revoluce dlužíme přírodě více než jen méně emisí skleníkových plynů. Přechod na čistější zdroje ale musí probíhat bez klimatické hysterie, a hlavně s přihlédnutím na jednotlivé hráče na trhu. Pokud to s ochranou klimatu myslíme skutečně vážně, vyvolejme jednání i s dalšími světovými ekonomikami. Evropa může být sebezelenější, pokud ale podobnou strategii rychle nezvolí největší znečišťovatelé ovzduší jako Čína nebo USA, planetu nezachráníme. Navíc dáme těmto obchodním konkurentům do ruky ekonomické trumfy, kvůli kterým mohou snáze obsazovat globální hospodářský prostor – na úkor Evropy včetně České republiky, bohužel.
Závěrem mi dovolte, abych vám všem ke konci náročného roku popřál především pevné zdraví,

klidné prožití vánočních svátků a v roce 2022 mnoho podnikatelských úspěchů, pokud možno bez covidových omezení.

Ing. Vladimír Dlouhý, CSc.
prezident Hospodářské komory ČR

inzerce

Komora s.r.o.

- certifikace systémů řízení akreditovaným certifikačním orgánem KOMORACERT®,
- technické poradenství při posuzování a prohlašování shody výrobků,
- zpracování nebo posouzení výrobně technické dokumentace,
- lektorská a konzultační činnost,
- výkon autorizované osoby v rámci Národní soustavy kvalifikací,
- udělená akreditace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na vybrané vzdělávací programy.

info@komoracert.cz www.komoracert.cz

Jak to má úspěšný podnikatel s volným časem?

Stejně, tak jako každý jiný i podnikatel má určitou dobu, které se může říkat, či říká „volný čas". A jistě není podnikatel jako podnikatel, stejně jako u kohokoli nenajdete dva stejné „lidské exempláře". Nicméně pokud budu sledovat ty opravdu úspěšné podnikatele, tak jsou zcela oddáni své „misi", resp. podnikání, tj. rozvíjení svých aktivit, vytváření, využívání nových příležitostí pro rozvoj svého podniku. Úspěšnost v tomto případě nehodnotím dle míry příjmů, nahromaděného kapitálu nebo majetku, ale spíše z úhlu pohledu přínosu pro společnost vytvářením produktů či služeb, organizováním pracovních týmů apod.

Mezi podnikateli se profesně, ale i volnočasově pohybuji již mnoho let. Dá se říci, že jsem jeden z nich a dovolím si tedy zauvažovat, jak je to s podnikatelem a jeho trávením volného času. Osobně mám takovou zkušenost, že většina podnikatelů jsou tak trochu šílenci do toho co dělají a i když mají zrovna chvíle, jímž se dá říkat volný čas, tak obvykle myšlenkově neopouštějí svou „podnikatelskou misi". V hlavách jim stále běží, jak zlepšit své podnikání nebo úvahy o nových příležitostech. Zejména na začátku, kdy zakládají své první nebo další nové podniky a podnikatelské příležitosti, tak nenechávají svůj mozek plynout nebo utéci jinam než k tomu, co vytváří. No, a když jejich podnikání je již rozvinuté, tak přemýšlejí, kudy chodí, jak své podnikání stabilizovat, rozvíjet, propojovat atd.

Samozřejmě, že i u podnikatele platí rčení „Nejen prací je člověk živ", takže i podnikatelé tráví svůj čas s rodinou, sportováním, kulturou a dalšími aktivitami. No, ale pokud jde o opravdu oddané podnikatele i tyto aktivity dokáží propojit a cíleně propojují se svými podnikatelskými aktivitami. Vyhledávají sporty, kde se mohou potkávat se svými obchodními partnery a jinými podnikateli. Jedním z obvyklých sportů je např. golf či tenis. Když jdou za kulturou, tak mnohdy oni jsou organizátory společných večeří a kulturních akcí, kterých se účastní např. i jejich zaměstnanci. Jsou návštěvníky mnoha večírků, kde se mohou potkat se svými zákazníky či dodavateli.

Mnozí z podnikatelů využívají svůj volný čas k účasti v různých společenských a zájmových klubech a spolcích, k pořádání sbírek na pomoc potřebným atd. Pokud cestují, tak velmi často své cesty spojují s poznáním, které je posune v jejich podnikání nebo hledají způsob, jak upevnit, či budovat vztahy uvnitř firem i vně, tzn., že cestují se svými kolegy v podnikání, zaměstnanci, potenciálními zákazníky apod.

Zjednodušeně se dá říci, že volný čas dobrého podnikatele je protkaný skrz na skrz jakýmsi „networkingem", který je více či méně směrovaný do rozšiřování podnikatelského vlivu a vlastního podnikání.

Z výše uvedeného je asi zřejmé, že život a volný čas podnikatele se zpravidla výrazným způsobem liší od života většiny zaměstnanců, kteří si obvykle splní své povinnosti a pak mají volný čas, takříkajíc „pro sebe" a to s takzvanou „čistou hlavou".

Z výše uvedeného je předpokládám zřejmé, že podnikatelský život včetně volného času je rozmanitý, ale mnohdy ne jednoduchý a rozhodně ne nudný. ;-)

Na tomto místě musím říci, že bych byl neobjektivní a naivní, kdybych zůstal jen u výše uvedeného. Samozřejmě dobrý podnikatel a manažer svého života si nakonec umí najít čas i pro sebe a rodinu, vyrazit na tzv. „obyčejnou válecí dovolenou" či na chatu, kde si oblékne „tepláky" a v klidu si dopřeje odpočinek sám nebo s nejbližšími v přírodě apod. Ale, tak jak znám většinu podnikatelů, tak toto přichází zpravidla až po dlouhých letech, či desetiletích usilovné práce a „volných chvil" strávených svou podnikatelskou misí v pracovním i tzv. volném čase. ☺

Ing. Jiří Bureš
RC Most

Přátelé RC Most a volný čas spojený s Rotary charitativním golfovým turnajem spojeným se sbírkou na pomoc živlem postižené obce Stebno v letošním roce.

Bouře, která se prohnala Českem dne 24. 6. 2021 poničila také obec Stebno. Meteorologové potvrdili, že zde řádilo tornádo (downburst). Vznikly zde škody v řádu desítek milionů korun. Ve Stebně žije asi 120 obyvatel.

Mnoho občanů a organizací z Česka i zahraničí se rozhodlo pomoci, nicméně většina pomoci mířila na Moravu, kde byly následky tornáda větší. Členové Rotary klubu Most se rozhodli pomoci vesnici v „jejich" kraji.

Celosvětovou síť Rotary spojuje myšlenka dělat svět lepším, kdy rotariáni dobrovolně věnují svůj čas a schopnosti ve prospěch druhých. Rotary klub v Mostě shromáždil díky darům členů klubu a uspořádáním charitativního golfového turnaje a díky pochopení a podpoře vedení Rotary District 2240 Czech and Slovak republic částku 57 000 Kč. Existovalo více možností, co za vybrané peníze pořídit, do postižené obce mířila později pomoc z více zdrojů. Po pečlivé úvaze spolu s vedením obce byla tato částka věnována na nákup víceúčelového traktůrku MTF 1638 H Mountfield se záběrem 90 cm. Traktůrek byl pořízen pro sekání obecní zeleně.

Členové Rotary klubu v Mostě František Koutecký, Jiří Bureš a Jaroslav Huráb předali dar dne 21. 10. 2021 do rukou starosty Miroslava Brdy a místostarosty Ing. Miroslava Sahulky. Potisk s logem Rotary a věnováním na traktůrek zhotovila mostecká TISKÁRNA K & B.

Milan Machovec
sekretář klubu
RC Most

Načrtnuto... od Lucie Bartoš

„To se ti to píše…"

Moji zpravodajskou práci, a tedy i mne, vždy nezměrné procento lidí vidělo zcela v jiném světle, než jakým je skutečně zahalena. Publicista na volné noze má pracovní dobu neustálou, její obsah nevyzpytatelný, plánování nereálné (neboť nečekané pohromy či děje, hodné zdokumentování, si denní dobu nevybírají pokaždé laskavě). A volný čas vám nastane jen tehdy, když vás na kolena srazí zásadní zdravotní průšvih. Prostě typická OSVČ? Jen o fous hůř. Spíš o dva fousy… Když respondenti, od bezdomovců po miliardáře, očekávají všemožné, byť nejsou v pozici klienta.
Z důvodu zdravotní indispozice jsem si nuceného „volna" užila několik posledních měsíců; snad laskavý čtenář prominul, že mi životní situace svázala ruce natolik, až jsem musela vynechat dva texty do předešlých TEMA. Byť představitelkou svého poslání jsem nepřetržitě, jsem nonstop také člověkem, který by stejně jako mí respondenti mohl vyprávět na druhé straně kamery…

Zní to jako klišé. Krize a neštěstí jsou mé oblíbené téma. Potkaly mě celkem brzy. Budu teď nezvykle osobní…

Mezi nejosudnější momenty v lidském životě patří ztráta blízké osoby: V mých dvou letech se rodiče rozvedli a otec mi způsobil dlouholeté trauma tím, že o mě už nikdy neprojevil zájem. Posléze přišel o život můj ani ne šestiletý bratříček, když ho kluk z polepšovny strčil do prudkého převaděče vody ve svahu, kde si několik desítek metrů tříštil tělo, aby pak dole v nádrži klesl pod hladinu navždy. Nezletilý viník byl od sousedů, takže až do své dospělosti jsem se potkávala na schodech se zabijákem svého sourozence. To člověka opravdu naučí sebeovládání…

Příběh o to tragičtější, že v té době maminka už potkala svého pozdějšího manžela, pro něhož byla ztráta malého Radečka stejně tragická – sám přišel o dceru z předešlého manželství a teprve dva týdny jsme se v novém bytě těšili z nové harmonické rodiny. Maminka na to zjistila, že nosí pod srdcem dalšího drobečka. Těžká zkouška – těšit se na miminko a zároveň chodit v černém a truchlit…

I dál mě v životě pořád něco mrzelo: Kvůli nemoci jsem nemohla ani k zápisu do první třídy. První školní den jsem pro změnu přibelhala s fáčem na noze. Pro děti jsem byla „jiná", protože rusovláska. Zrzavá barva tehdy nebyla módní hit jako dneska a ještě k tomu jsem byla „moc bílá" (která barva pleti je tedy vlastně *tak akorát?*). Ve třetí třídě mi někdo podrazil nohy a já spadla ze schodů tak, že jsem si vylámala horní chrup a do osmnácti měla úplně vpředu zlatý zub. Není divu, že jsem trpěla nízkým sebevědomím a trémou, která mi do bílého obličeje vháněla rudou barvu a krk ucpala knedlíkem. Přestože jsem byla jedničkářka a dle dochovaných diplomů z dětství i „tichá a hodná myška".

Dostala jsem se na vysokou školu, kde na obor brali jen 12 lidí. Byla jsem „odejita" v posledním ročníku úspěšného magisterského studia proto, že jsem do odborného časopisu napsala pravdu o fakticky zcela vadné publikaci. I po roce 2000 holt zůstali na akademické půdě zatrpklí komunisté. Mnohem horší je, že daný paskvil, prezentovaný jako základní slovníkové dílo pro teatrology, jsem našla ještě nedávno stále v seznamu doporučené literatury pro vysokoškolské studenty…

(Až po osmi letech jsem zjistila, že můj tehdejší šéf katedry vůbec nevěděl, že jsem nezanechala studia dobrovolně. Mně zase – těch osm let zpátky – připadalo paradoxní, že byť už nejsem na jeho akademické půdě, tak si mě vybere pro recenzi svého celoživotního díla, teatrologického slovníku. Považoval mě prý za jednoho z mála nadějných teoretiků… Některé věci bychom si, my lidé, měli říkat včas; ne až leta poté, co jsem se sžírala křivdou, že se mě katedra nezastala. Nu což, zakotvila jsem pak v Mostě, a to byla taky jízda!)

Dospělost mi nádavkem přidala zkušenost s (ex) manželem, který jaksi zapomněl na své dluhy z minulosti. Ještě předtím jsem stihla přijít o majetek vlivem povodní v Praze 2002, kde jsem s kolegou fotografem investovala do velké výstavy, kterou nakonec den po instalaci smetla voda, takže ji nikdo neviděl. Rok jsme jedli jen čínské nudle…

Živnostnicí jsem se stala jako holka z rodiny bez jediného podnikatele, bez jediného funkcionáře, bez jediného politika či jiné „celebrity". Podnikání mi přineslo zkušenost s podvodníčky a neproplacenými fakturami, za které by už před lety možná byl barák (minimálně svépomocí).

Že jsem se po brutálním porodu měla spíš rehabilitovat a jít na mateřskou, nikoli dělat dvě práce a založit firmu? Inu… Krizové, a nakonec správné rozhodnutí, ze mě udělalo rozvedenou sólomatku. Navzdory mým představám a ulpívání na tradičním modelu rodiny. Řadu let to znamenalo tvrdý chléb „pravého" samoživitelství – tedy bez jakýchkoli státních dávek (už jsme tu opakovaně řešili, jak s těmito žádostmi OSVČ pochodí), bez vymožitelnosti alimentů, s dvěma profesemi s nekonečnou pracovní dobou a bez jakékoli pomoci, když zbytek mé rodiny – včetně hlídací babičky – zůstal v jiném městě.

Vše korunoval kolaps a chronický únavový syndrom, po všem víceméně logický. Ten vám, holenku, sebere cejch workoholika tak rychle, že si

nestihnete přečíst ani příručky o všech možných siestách jako Hygge nebo Lagom.

Myslím, že naše rodina má za sebou silný příběh, byť jsou za ním neznámá jména a „obyčejní lidé" a byť dost kapitol jsem vynechala. Přestože si většinu událostí, které se staly, nikdo z nás nepřál, zjevně právě to nám vytunilo empatii a vyšperkovalo vzájemná citová pouta a obrovskou důvěru.

I dnes má můj život své mouchy a mívám noční můry. Přesto jsem prý pro některé ta rusovláska, „co se pořád culí".

Neštěstí, krize, to je velké poznání. Velký učitel. A myslím to opravdu vážně. Byť mě tenhle kantor zrovna teďka zkouší pěkně na dřeň, že bych se hodila marod! Jenže, jak říká čínské přísloví: *Bojte se svých přání, mohou se vám splnit…* Při silvestrovském přípitku tak radši udržte svá slova na uzdě.

Lucie Bartoš, publicistka,
vydavatelství MEDIA POWER, s.r.o.

inzerce

VRŠANSKÁ UHELNÁ

Užijte si klidné svátky
Zimu pod kontrolou udržíme my
Sev.en Energy

PF 2022

PROČ NEJSOU ŘEMESLNÍCI?

Naše školství procházelo za posledních cca 30 let dynamickým vývojem, a jestli k lepšímu či horšímu – tak toť otázkou. Nicméně jedním z neblahých výsledků je všemi viditelný a zaznamenatelný fakt – nejsou řemeslníci. Na to je třeba se dívat jednak z hlediska přímých aktérů, což mimochodem komora dělá, ale také s jistým nadhledem z různých struktur společnosti, které jsou řemeslnému vzdělávání poněkud vzdálené. Nicméně ona hypotetická vzdálenost není ani pro člověka, který se pohybuje v reálném světě až tak velkou překážkou k zamyšlení a úvaze na toto téma. Proto jsme oslovili řadu na svém postu úspěšných osobností o úvahu a zamyšlení na toto i v širším kontextu ožehavé téma. Redakce

To, že naše školství prošlo za posledních třicet let podstatnými změnami, je určitě pravda, nicméně je v této souvislosti nutno zmínit i změny, kterými prošla celá naše společnost a které určují i možnosti a limity efektivity školského systému. Především se musíme podívat na celkové postavení oblasti školství ve společnosti. Význam vzdělání a vzdělávání zaznamenal v uplynulých desetiletích oproti dobám dřívějším výrazný ústup z předních pozic. O školství jako prioritě hezky píší politické strany ve svých volebních programech, hezky se to poslouchá. Avšak dlouhodobá absence jednotné trvalé koncepce ve školství, stanovení toho, co vlastně společnost od školství požaduje, co bychom potřebovali mladé lidi naučit, aby mohli reagovat na překotný vývoj současného světa, je závažný problém. Poslední vláda rezignovala na tuto zásadní potřebu v roce 2020 definitivně odstraněním odstavce 1 §3 školského zákona, který MŠMT ke koncepční práci zavazoval a pravil, že *„Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) zpracovává Národní program vzdělávání, projednává jej s vybranými odborníky z vědy a praxe, s příslušnými ústředními odborovými orgány, příslušnými organizacemi zaměstnavatelů s celostátní působností a s kraji a předkládá jej vládě k projednání. Vláda předkládá Národní program vzdělávání Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ke schválení. Národní program vzdělávání rozpracovává cíle vzdělávání stanovené tímto zákonem a vymezuje hlavní oblasti vzdělávání, obsahy vzdělávání a prostředky, které jsou nezbytné k dosahování těchto cílů. Národní program vzdělávání ministerstvo zveřejňuje vždy způsobem umožňujícím dálkový přístup“*.
Ministerstvo se tak vyvázalo z povinnosti o školství a vzdělávání hovořit s odborníky, zaměstnavateli a třeba i s učiteli. Rozumná dlouhodobá vize o tom, kam má školství jít, která by byla založená na důkladné analýze stavu, potřebách trhu práce, možnostech systému asi u nás nikdy nevznikne. Místo toho vznikl na MŠMT dokument Strategie 2030+, který však není koncepcí a pro potřeby školního vzdělávání všeobecného či odborného je podle veřejnosti pedagogické stěží uchopitelný a použitelný.
Další ústup z pozic zaznamenalo školství ve vztahu s veřejností. Vývoj v této oblasti možno nazvat hodnotovým zlomem, kdy vzdělanost byla v uplynulém období v hodnotovém žebříčku naší společnosti zásadně přeskočena pojmy jako úspěch, pohodlí nebo bohatství. Pojmy vzdělání a školství jsou u veřejnosti sice zatím ještě přijímány, ale význam těchto pojmů rychle klesá a škola bývá často vnímána jako instituce, která děti dopoledne dobře ohlídá. Význam školy jako instituce, která poskytuje něco, co je pro život nezbytně nutné, rozvíjející a důležité je vnímán zcela jinak než počátkem devadesátých let, kdy lidé brali vzdělání jako šanci na lepší uplatnění svých dětí. Především se ale vytrácí odpovědnost rodiny za výchovu dítěte a spolupráci na jeho vzdělávání a dalším směřování.
Společně s absencí vzdělávací koncepce, která umožňuje nekontrolovaný vznik plejády soukromých středních škol, které nabízejí nejpodivnější maturitní obory, ze kterých vycházejí absolventi většinou nezaměstnatelní, dochází k tomu, že řemeslo, které má sice zlaté dno, ale předpokládá píli, úsilí, zručnost a vůli, u absolventů základních škol a jejich rodičů propadá a je nahrazeno cestou jednodušší, snazší, i když občas draze hrazenou. To je asi první odpověď na otázku, proč nejsou řemeslníci.
Přesto se domnívám, že to není jediný důvod, proč nejsou řemeslníci. Učňů je sice málo a některá střední odborná učiliště nemohou některé obory otevírat kvůli nezájmu uchazečů, přesto každoročně dokončí v učebních oborech vzdělání kvalitní absolventi. Kam směřují dále? Někteří nastoupí a poznají, že se toho musí ještě hodně naučit. Někteří se to naučí a možná se časem rozhodnou i samostatně podnikat. Tu však záhy zjistí, že podnikají ve státě, který není aktuálně podnikání příliš nakloněn. Část absolventů do svého oboru ani nenastoupí, protože jejich představy o práci a výdělku neodpovídají realitě, resp. možnostem potenciálních zaměstnavatelů a snaží se uživit jinak, což se jim někdy lépe či hůře daří a někdy je také uživí náš štědrý sociální systém, který dlouhodobě učí naše lidi „nevstávat kvůli práci“. Toto nenastoupení do praxe je určitě problém, který některé firmy umí řešit po svém, ale koncepční řešení nejspíše tu zcela možné není. Obecně je možno konstatovat, že naši nejlepší řemeslníci jsou již v důchodu a jejich dobří nástupci často nepůsobí v České republice, protože se jim mnohdy nevyplatí z nejrůznějších důvodů u nás pracovat nebo podnikat, a především v našem příhraničním regionu většinou bez problémů najdou solidní uplatnění na druhé straně Krušných hor.
Odpověď na otázku, proč nejsou řemeslníci, není vůbec jednoduchá. Na prahu třetího desetiletí jednadvacátého století si podle mého názoru musíme přát především konec překotných změn v oblasti školství, jeho stabilizaci a rozumné, koncepční vedení, které by dokázalo vrátit tuto oblast do dřívějších pozic a v neposlední řadě i cílenou a efektivní podporu podnikatelského sektoru a jeho zapojení do konstruktivního řešení otázek problematiky odborného školství. Těm, které vstup na střední odborné učiliště nebo po jeho absolvování vstup do praxe ještě čeká, držím palce, aby se podmínky pro výkon řemesla co nejvíce a co nejrychleji přiblížily podmínkám našich západních sousedů.

Mgr. Karel Vacek
ředitel
Podkrušnohorské gymnázium Most

Toť otázka, na kterou není vůbec lehká odpověď. Člověk neznalý školského prostředí by zřejmě řekl, ve školách to neumí, školy to nezvládají. Možná by i přidal, a to se ti učitelé mají dobře, mají samé volno, slušné peníze, stále jim přidávají a stále z těchto škol nechodí vyučení řemeslníci. Často se všechny problémy s dětmi a mládeží přeci hází na školu.
Školy, z podstaty samé, nedostatek absolventů učňovských oborů a tím řemeslníků nezpůsobily. Školy se vždy přizpůsobovaly změnám ve společnosti a ukázalo se, že ne všechny změny mají pozitivní dopad. Učňovské školství upadalo a upadá, v některých oborech se rozpadá, přesto věřím, že učňovské školy se snaží a bojují o své žáky a svojí existenci. Svoji roli sehrává určitý demografický propad v počtech dětí a tím potenciálních žáků těchto škol, nízká míra přizpůsobení se moderním trendům v řemeslných oborech, náročnost na provoz technických oborů ve školách, dále zejména nedostatek odborných a kvalitních pedagogů v učňovských školách, a především tlak společnosti na vyšší úroveň vzdělání. Maturita, vyšší vzdělání, vysokoškolský diplom jsou společensky chápány nejen jako trend vzdělávání, ale jako cesta k lepšímu a respektovanému povolání. Každý rodič přeci chce, aby se jeho dítě mělo lépe. Mělo pěknou, klidnou,

čistou, fyzicky nenáročnou práci, to znamená, nejlépe si udělalo maturitu a vysokou školu. A protože se na střední školy s maturitními obory lze poměrně snadno dostat, neboť škol je dostatek, dětí málo, kapacita škol je dostatečná, všichni směřují právě do takovýchto škol. I když jejich vstupní předpoklady pro maturitní vzdělávání tomu neodpovídají. Nabídka prostě převýšila poptávku. Učební obory učňovských škol se vyprázdnily.

Dnešní generace dětí není o nic víc hloupější než ty předchozí, v určitém ohledu jsou i sebevědomější, samostatnější, umějí lépe pracovat s digitálními technologiemi, ale na druhé straně se chtějí méně učit, méně si pamatovat a hlavně, jsou méně manuálně zruční, neboť spousta z nich netráví svůj volný čas venku a aktivně se svými vrstevníky, ale sami doma u počítače či mobilního telefonu. To je také jeden z důvodů, proč nevolí řemesla a učňovské obory jako takové, ale jdou raději cestou střední školy s maturitou.

Svojí roli sehrála i společnost sama. Atraktivita učňovských oborů, hrdost z řemeslné práce se vytratila, řemeslo přeci představuje podřadnou práci, špínu, fyzicky náročnou práci, málo peněz, v podstatě tak bylo řemeslo dehonestováno. Na učňovské školy chodí často děti ze sociálně a vzdělanostně slabých rodin, děti bez ambicí, bez podpory rodin, a to má neskutečný dopad na podmínky vzdělávání, vnitřní klima školy a vnímání školy veřejností. Rodiny nefungují, není autorita, vzor, není podpora, nejsou kvalitní a odolní učitelé, nejsou odborní mistři, je mizivá legislativní podpora, a to vše je veliký problém.

Další problém vidím v ceně řemeslné práce, neboť běžnou normou se stal maximální tlak na minimální cenu, a to i tam, kde by to být nemuselo. Přesto myslím, že stále platí a co víc, bude platit rčení, že řemeslo má zlaté dno. Současná doba, kdy na trhu práce chybí v podstatě jakákoliv odborná síla, nám ukazuje, že cena řemeslné práce se mění. Nedostupnost řemeslné práce, vysoká poptávka po řemeslnících bude cenu práce zvyšovat.

Co tedy udělat pro atraktivitu a tím vyšší naplněnost učňovských škol, řemeslných oborů? Jak změnit vztah k řemeslům, řemeslníkům? To je obrovský úkol, a to nejen pro školy. Je nutné, aby školy byly napojeny a různými způsoby spolupracovaly s konkrétními firmami, byly podporovány odbornou veřejností, řemeslnými cechy, hospodářskými komorami a atraktivně a trendovými nástroji spolupracovaly s médii, a to vše za podpory zřizovatele. Učňovské školy musí získat kvalitní pedagogy, do pozic mistrů odborného výcviku musí přijít ti nejlepší z praxe, musí se podpořit systém odměňování ve školách a řemeslníků na trhu práce, ale především se musí proměnit myšlení společnosti. Je to nesmírně těžký a dlouhodobý úkol.

Možná bych mohla uvést jako příklad zdravotnické vzdělávání. Změna legislativy pro vzdělávání nelékařských pracovníků, lidově sester, zatratila označení zdravotní sestra. Nahradila jej pro českého občana nevypovídajícím označením zdravotnický asistent. K tomu dlouhodobý trend nízkých mezd ve zdravotnictví způsobil neatraktivitu tohoto povolání a tím tedy prázdné zdravotnické školy. A jak daleko to zašlo? Bohužel daleko a trvalo to desítku let. Nakonec pod tlakem odborné veřejnosti (nemocnic a vzdělavatelů) přišly legislativní úpravy, vrátili jsme se k tradičnímu pojmenování sester, zlepšilo se odměňování pracovníků ve zdravotnictví, a i to zlo co nás potkalo, epidemie covid-19, to vše otočilo povědomí o potřebnosti, důležitosti, nezbytnosti a odpovědnosti povolání sester a nám to zdravotnickou školu naplnilo.

Dívám se na svět optimisticky a věřím v určitou, byť malou, dynamiku školství. Již vidím signály, které napomohou učňovským školám, řemeslům a řemeslníkům.

Ing. Jitka Hašková
ředitelka
Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická, Obchodní akademie, Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola, Most, příspěvková organizace

Proč dnes nejsou řemeslníci – nu, vlastně ani nevím…
Je to snad proto, že řemeslo přestalo být společensky atraktivní? Nebo že je nedostatečně ohodnocené? Nebo že je na úkor řemeslné zručnosti vyžadováno skoro středoškolské vzdělání s maturitou? Nebo snad proto, že kdo je zručný, ale není právě studijní typ je dnes schopen s podprůměrnými výsledky ze základní školy studovat střední školu a za školné si dnes troufne i na vysokoškolské vzdělání? Je nedostatek řemeslníků proto, že jsme v digitálním prostředí, které zajímá hlavně mladou generaci a které se do řemesla promítá jen velmi pomalu? Nebo proto, že úloha rodiny při směřování dětí dlouhodobě pokulhává, protože rodiče, kteří sami mají základní vzdělání jsou vyčerpaní už jen tím, aby se v této turbulentní době orientovali a rodiče s vyšším vzděláním se soustředí na budování kariéry? Bohužel v obou případech zbývá pramálo energie na směřování potomků. To však samozřejmě neplatí stoprocentně.
Mám třicetiletou zkušenost s podnikáním ve stavebnictví a zažil jsem, že učedník se léta učil řemeslo od svých starších kolegů a své místo uznání v pracovním kolektivu si musel dobrou prací trvale zasloužit. Pak ovšem vykazoval i určitou hrdost na to co umí a zná. Moji známí a obchodní partneři znají jméno „pan Malesák“ a často mi volají se slovy „pošli mi prosím toho pána co umí tak dobře obklady a dlažby“. Nikdo neřeší, kolik jeho práce bude stát – v první řadě řeší kvalitu, případně termín. Pravda, v průmyslovém stavebnictví toto řemeslo a další vykrývají ukrajinští a slovenští pracovníci. Ovšem v rovině rodinného domu je to především o řemeslné kvalitě. Řemeslo dnes zkrátka není nikdo ochoten se učit. A není to ani o motivaci v rodině, spíše o obecném společenském vnímání, kde řemeslo je téměř sprosté slovo. Na druhé straně pak vysokoškolsky vzdělaný „trojkař ze základní školy“ mnohdy v praxi končí jako administrativní pracovník bez další potřeby či schopnosti sebevzdělání a růstu.
Vše, co je nedostatkové, je možné nahradit nějakým substitutem – případně se to stává vzácným. A vše, co je vzácné, je drahé. Možná až bude řemeslník dlouhodobě vzácný, bude drahý a společností žádaný, teprve pak možná stoupne zájem nepožadovat od řemeslníka středoškolské vzdělání, ale nechat jej dělat rukama dobře jeho práci za odpovídající ohodnocení.
Možná se situace zlepší a možná taky ne, ale jistě se bude dál přirozeně vyvíjet.

Ing. Zdeněk Kadlec
jednatel a majitel společnosti
FIRECLAY, spol. s r.o.

Necítím se být odborníkem v této oblasti. Potýkám se, jako vysokoškolský pedagog na ČVUT v Praze, s podobným problémem – proč nejsou inženýři? Přesto si dovolím formulovat některé aspekty tohoto problému alespoň z laického pohledu, který vychází z mých zkušeností učitele a otce dvou synů, kteří oba absolvovali český vzdělávací systém – základní, středoškolské i vysokoškolské vzdělávání.
V nedávné historii došlo k postupné, ale naprosté **degradaci učitelského povolání a absolutní ztrátě respektu společnosti vůči učitelům**. Učit zůstávali na školách jen ti největší nadšenci, a i ti museli odolávat neustálým atakům rodičů-podnikatelů, některých ředitelů a také politiků. Naštěstí došlo v několika posledních letech k nárůstu platů učitelů, což přispělo k většímu zájmu absolventů pedagogických fakult učit, k návratu těch, kteří ze školství odešli kvůli mizerným výdělkům a k většímu respektu rodičů.

Došlo také k veliké **změně společnosti**, velká část dětí na základních školách pochází z rodin, které jsou dobře nebo dokonce velmi dobře situovány, nepotýkají se s nedostatkem a neznají slova bída nebo hlad. S čím se ale děti potýkají jsou zejména nedostatek pohybu, chuť číst, hrát na hudební nástroj, zpívat a obecně manuálně pracovat. Místo toho, aby jejich vzory byli skvělí inženýři, lékaři, učitelé, vědci, řemeslníci, tak je jejich snem stát se podnikatelem a vydělat tolik peněz, aby až do konce života nemuseli pracovat. A bohužel, příklady některých zbohatlíků je k tomu inspirují. Dětem chybí **pracovitost a morální vzory**.
Ale abych se vrátil k tomu, v čem vidím problém nedostatku řemeslníků a obecně nechuť být řemeslníkem. V devadesátých letech došlo ke dvěma zásadním změnám vzdělávacího systému, které to ovlivnily.
První z nich je **vznik osmiletých gymnázií**. Tím došlo k odchodu nadprůměrně prospívajících dětí ze základních škol, ve kterých zůstali ti průměrní a podprůměrní. Ti, kteří „zbyli“, ztratili motivaci a svoje úspěšnější spolužáky jako vzory, se kterými se poměřovali. Za původního stavu by tyto děti ani jejich rodiče nenapadlo usilovat o přijetí na gymnázium, ale za změněné situace, kdy se tyto děti staly nejlepšími ve třídě taková ambice přirozeně nastala. No a pak samozřejmě i ti horší měli snahu usilovat alespoň o přijetí na průmyslovku, než jít do učení.
Druhou z nich pak „mantra“, že **každý musí mít maturitu**. To vede k nezájmu o obory, které nejsou zakončeny maturitní zkouškou a přesunu dětí, které by za normálních okolností mohly jít na učňovské obory, na střední školy. A spíše na gymnázia než na střední odborné nebo průmyslové školy.
Těmito změnami vzdělávacího systému v kombinaci s klesající demografickou křivkou došlo k radikálnímu úbytku těch, kteří se dostali do vzdělávání v učňovských oborech. Odborná učiliště zejí prázdnotou. Spousta tradičních profesí se potýká s neuvěřitelným nedostatkem řemeslníků. Situaci navíc velmi negativně ovlivnila pandemie covid-19.
Naštěstí na tuto situaci zareagovaly velké firmy, které již před mnoha lety založily vlastní odborná učiliště a vychovávají si samy řemeslníky, které zoufale potřebují. Ale to nestačí. Stát se musí postarat o výchovu nastupujících generací řemeslníků. Je potřeba řemeslná povolání propagovat, zviditelňovat a systematicky podporovat. V tomto kontextu sehrává významnou roli Hospodářská komora ČR, která usilovně navrhuje změny ve vzdělávacím systému a žádá stát o podporu učňovského školství a zavedení duálního systému vzdělávání.

V Praze dne 20. 11. 2021
prof. Ing. Petr Konvalinka, CSc., FEng.
předseda
Technologická agentura ČR

Na trhu práce zeje propastná díra, zaměstnavatelé trpí nedostatkem kvalifikovaných řemeslníků a tento nedostatek řemeslníků, podle mého názoru, je problémem dlouhodobým, jakoby lidé zapomněli, že jsou neoddělitelnou součástí běžného života. Je škoda, že si rodiče a potažmo celá společnost neuvědomuje, že je na trhu práce kritická nouze o řemeslníky. Lze říci, že je o ně enormní zájem a že i budoucnost bude ve stejném trendu. Domnívá-li se někdo, že se ho to netýká, je na velkém omylu, protože řemeslníci nejsou, a hlavně ani nebudou. Přestože celostátní trend láká mladé lidi k řemeslu, je situace neutěšená, neboť ve školách vyučujících technické obory se v současnosti neobjevují celé třídy, ale zpravidla jsou to jen skupiny žáků studujících řemeslné obory. Mohu-li posuzovat, tak se mi jeví, že se projevuje i zásah do základního školství, kde byl zrušen předmět dílny, což se projevuje tím, že manuální zručnost současných dětí není na dobré úrovni. Je dobré, že už dochází ke změně a dílny se opět vrací do učebních plánů žáků základních škol, na čemž se podílí i naše škola ve spolupráci s Magistrátem města Mostu. Příčinou je, že na obory s výučním listem se hlásí minimum žáků a značné procento absolventů od řemesla uteče. Na vině je neochota rodičů přiznat, že jejich dítě nemá dostatečné předpoklady a schopnosti ke studiu a mají představu, že budou mít doma potomka s maturitou, z čehož plyne nevůle posílat dítě na učební obor. Ve společnosti převládá názor, že živit se rukama je něco nedůstojného a nutí svým dětem, které prolézají základní školou s odřenýma ušima vsugerovat si vidinu života s maturitou. Důležitou roli v tomto stavu hraje stávající školství, kdy jsou na maturitní obory přijímáni i žáci se špatným prospěchem a na učební obory se nikomu nechce. Dalším neopomenutelným důvodem je i to, že dnes vyrůstá již další generace, která vidí, že vstávat každé ráno do práce není potřeba, protože jejich rodiče tak nečiní. Proč by tedy oni měli chodit každé ráno do školy, obzvlášť když jim sociální systém dovoluje po ukončení základní školní docházky přihlásit se na úřad práce. V minulosti jsem se účastnila i programů, které byly cíleny na zapojení těchto lidí do rekvalifikací se snahou naučit je pracovním návykům, případně je vrátit do školních lavic a vždy to skončilo na totálním nezájmu a neochotě fungovat běžným způsobem. Přestože odborné školství nabízí dostatek učebních oborů, tak stále převládá nezájem dětí po ukončení základní školní docházky nastoupit na obor s výučním listem. Výsledkem je tedy to, že učiliště moc absolventů neprodukuje, a když už někdo výuční list má, rychle odchází dělat něco jiného – ke stánkům, do velkoskladů, k pasu, kde je jedinou požadovanou dovedností a odborností ochota přijít do práce. Prestiž výučních listů byla v minulosti systematicky zničena a dříve uznávané učňovské školství je dnes živořícím segmentem vzdělávání. Cestou k nápravě je stanovení nových jasných pravidel, která zajistí řemeslnému vzdělávání profit, například dodržovat povinný prospěch u přijímacího řízení na střední školy, finančně více podporovat řemeslo a odborná učiliště, neboť je pro mě nepochopitelné, kolik absolutně nepoužitelných oborů plodí současné školství pro úřady práce. Další možností je i návrat ke vzdělávání v rámci výchovy řemeslníků pod patronací firem či podniků, jak tomu bylo v minulosti. Nespornou výhodou je cílené směřování výuky a výchovy pro budoucího zaměstnavatele dle vlastních potřeb. Jsem přesvědčena, že i přes špatně nastavený školský a sociální program nezbývá než věřit ve zlepšení současného neutěšeného stavu, a i nadále propagovat učňovské školství, aby i žáci ZŠ viděli, že ve vzdělávání a technice je budoucnost a že řemeslo má zlaté dno.

Ing. Ivana Hermannová
ředitelka Střední průmyslové školy a Střední odborné školy gastronomie a služeb, Most, p. o.

inzerce

www.sdas.cz

SD GROUP®
člen Skupiny ČEZ

Už je to tady zase – „Nejsou lidi!“

Střední škola Educhem – výzdoba a úprava 2. patra, kterou zajistilo společenství INELSEV.

Ze všech stran slyšíme, že nejsou řemeslníci, ostatně toto číslo časopisu je tomuto tématu do značné míry věnováno. S tím úzce souvisí, že je všeobecný nedostatek technicky vzdělaných pracovníků. Ale nyní s úžasem zjišťujeme, že chybí i běžní provozní pracovníci i ti, kde stačí v krajním případě i jen zaučení. A kupodivu nedostatek těchto pracovníků se projevil nejdříve. U nás se nedostatek řidičů, manipulačních dělníků a dalších pracovníků v dopravě, stavebnictví, obchodu a službách neprojevil tak drasticky jak to pozorujeme v USA a Velké Británii, ale na jak dlouho? Vždyť již nyní zavírají restaurace nejen kvůli poklesu tržeb, ale i absolutnímu nedostatku i pomocného personálu. A obdobné problémy i v dalších výše uvedených oblastech podnikání. A chybějící technicky vzdělaní odborníci a vysoce kvalifikovaní řemeslníci jsou a budou zdrojem stále narůstajících problémů a krizových situací i v našem průmyslu. Je zcela jednoznačné, že stávající školský systém včetně skladby studijních oborů na středních a vysokých školách je zcela nevyhovující a neodpovídá potřebám nejen průmyslu, ale celého hospodářského komplexu. Ale zajímají vůbec někoho potřeby zaměstnavatelů? A v jakém souladu jsou zájmy státu, zahraničních vlastníků a českých podnikatelů? A jaké mají vůbec představu vládní strany, stávající i ty budoucí? Komu vyhovuje stávající situace?

Snad nemůže nikomu odpovědnému vyhovovat nedostatek odborných technických kapacit. Můžeme si vyprávět báchorky o průmyslu 4.0 či o přechodu na ekologičtější zdroje energie. Ale domnívám se, že v současnosti nemáme dostatek vzdělaných odborníků ke zvládnutí těchto náročných úkolů. Nemáme dostatek projektantů, konstruktérů, technologů a projektových manažerů potřebných k zabezpečení, byť jen přípravných a projekčních prací nezbytných k realizaci uvedených projektů. Samostatně již nejsme schopni tyto úkony zvládat. Zde se neobejdeme bez zahraniční pomoci a spolupráce. Přiznejme si, že bez ohledu na náš postoj k Evropské unii a jejímu fungování již nejsme schopni bez toho co spadne ze stolů bohatších členů Unie tyto náročné úkoly realizovat. Při pokračující míře pozornosti, které naše vlády problematice technického vzdělání věnují nás opravdu čeká jen rozvoj montoven, které se krátkodobě budou provozovat na našem území.

Za této situace by nám okamžitě pomohl snad jen zázrak. V tomto předvánočním čase mne napadají hned dva možní zachránci. Ježíšek či Santa Claus. Děda Mráz určitě ne, toho jsme již předem vyloučili, o čínském starém muži ani nebudeme uvažovat. Ještě tak by mohly pomoci norské fondy, když tam u nich dárky roznáší i koza krále Olafa. Bez zázraku to bude cesta velice obtížná – v každém případě půjde o běh na dlouhou vzdálenost. Je vůbec naděje něčeho dosáhnout bez patřičné vůle ke spolupráci ze strany státu a do značné míry i samotných škol? Jen velice obtížně můžeme v dohledné době očekávat změnu v přístupu k zaměření celého vzdělávacího procesu od vládních a dalších centrálních orgánů. Odklon od inkluze a příklon k maximální podpoře talentů a výchově špičkových odborníků je nyní jen utopickým snem.

Závěrečné zkoušky na elektrikáře ve spolupráci se Střední školou technickou Most, kde si zaměstnanci ve výcvikovém středisku společenství INELSEV (maturanti z jiných oborů) doplňovali elektrotechnickou kvalifikaci.

Mohou podnikatelé z našeho regionu najít nějaké východisko?

Především si musí pomoci sami. Ne každý si může zřídit vlastní školu nebo vybudovat výcvikové středisko a zajišťovat v něm praktickou i teoretickou výuku žáků potřebného učebního oboru. Ale téměř každý může pro vybraného studenta zajistit praxi na svých pracovištích.

Především však bychom neměli zapomínat, že střední školy jsou převážně řízeny Krajským úřadem. Ten pro nás není již tak vzdálený a nedostupný. Je nutné vyvíjet koordinovaný tlak ke změně přístupu ke středním školám a orientaci studijních oborů. Toto úsilí by však mělo vycházet ze zmapování potřeb podnikatelských subjektů a stanovení postupných cílů a priorit. Vyhodnotit situaci v jednotlivých regionech je určitě schůdnější cesta.

Jsem přesvědčen, že zejména okresní organizace Hospodářské komory spolu s cechy by v tom mohly sehrát rozhodující koordinační roli. Zároveň je nutné zvážit, zda při výchově řemeslníků nevyužít více paralelně existujících systémů včetně těch, které budou působit mimo školskou soustavu. Vždyť samotná Hospodářská komora má zkušenost s profesními kvalifikacemi a jejich získáváním. Jen je nutné tento systém dopracovat a především pro složitější např. elektrotechnické a strojní obory vyjasnit provázanost a zástupnost učebních oborů a úplných profesních kvalifikací. To zejména u oborů, kde existuje až několik desítek dílčích profesních kvalifikací. Jestliže jsme v základním školství povolili domácí výuku, lze něco obdobného povolit i u výuky v některých řemeslnických oborech. Tato výuka by šla realizovat i v menších firmách včetně těch rodinných. Lze v tomto případě navázat i na praxi bývalých učňovských škol a přičlenit ke školám zařízení, ve kterém by byly učni vzděláváni ve všeobecných předmětech v rozsahu středního vzdělání. Zároveň by ani těmto absolventům neměla být uzavřena cesta k maturitě a dalšímu vyššímu vzdělání. V minulosti se osvědčily večerní průmyslové školy. Dnes je velice obtížné nalézt formu kvalitního zvýšení kvalifikace při zaměstnání. Existuje mnoho příležitostí ve vysokoškolském studiu, které jsou plně využívány. Ale zkuste si zjistit ve svém oboru, kde si lze zvýšit vzdělání a získat maturitu.

Trpíme nedostatkem pracovníků v technických oborech, ale s bohorovným klidem a názory odpovídajícími tak 19. století se nám podařilo z řady řemeslných oborů vytlačit polovinu populace. Ano, hovořím o dívkách a ženách. Vždyť fyzicky vysoce náročných prací výrazně ubývá a např. v elektrotechnických, strojírenských a chemických profesích se vždy úspěšně uplatňovaly. Proč ne nyní, zvláště když se nám podařilo některé obory, kde se v minulosti realizovaly, jako např. textilní průmysl, zlikvidovat. Co je na těchto profesích špatného? Souvisí to s celkovým ostrakizováním fyzické práce? Chceme vidět ženy, které se nestanou lékařkami či učitelkami jen u plotny či v pokladnách supermarketů?

Závěrečné zkoušky elektrikářů ze Střední školy Educhem, které proběhly ve výcvikovém středisku společenství INELSEV.

A musíme si zároveň uvědomit jaký to má dopad na skladbu oborů na středních školách. Copak si ředitelé středních škol doslova nevymýšlí obory, aby v nich mohly umístit dívky? Obory dostávají atraktivní názvy, ale absolventky nečeká stejně atraktivní budoucnost. Podívejte se na některou i Hospodářskou komorou pořádanou burzu práce. Poněkud zevšeobecňuji, ale přichází tam často muži, kteří vůbec žádnou práci nechtějí. Ale především ženy, které by se rády uplatnily, často i hluboko pod svojí úrovní vzdělání, ale se zcela neodpovídající kvalifikací. Často přesvědčené, že kvalifikovaná práce v technických oborech se pro ženu nehodí.

I to je jeden z důsledků nižší úrovně práce s dětmi. Všichni víme, že s obratem myšlení musíme začít již u dětí (a u maminek, ale to je jiná písnička), avšak jak se říká „skutek utek". Důsledkem je výrazně nižší počet technických a modelářských kroužků, do kterých by se děti mohly zapojit. Prakticky neexistuje přímá spolupráce podniků se školami. Když, tak se omezuje na materiální pomoc. Ta je samozřejmě důležitá včetně zabezpečení prostor vhodných pro práci těchto kroužků. Ale největší problém je v jejich personální obsazení. Prostě chybí zapálení vedoucích těchto kroužků. Při minimálním společenském ocenění odmítá velká část odborníků za stávajících podmínek s dětmi pracovat. Jeden z bývalých vedoucích kroužku mi přímo sdělil, že raději učí v univerzitě 3. věku, je to bezpečnější. S tím, že musíme začít se změnou postoje k technice a manuální práci již u dětí je nám všeobecně jasné. Horší je to již s realizací. Do určité míry by pomohla obnova pracovní výchovy na školách, kde by se jistě nějaká přínosná forma spolupráce s podnikateli dala nalézt a zrealizovat. Přes rozdílné reakce se vcelku daří organizovat exkurze na pracovištích podnikatelských subjektů. Dnešní děti již nevidí své rodiče při práci (zapomeňme na „home office"). Bylo by to organizačně složité, ale mnohem přínosnější by byla exkurze na pracovištích rodičů a blízkých příbuzných.

Značné rezervy máme v systému rekvalifikací. Chybí bližší spolupráce s Úřady práce při jejich orientaci. Snažíme se v systému rekvalifikací nezaměstnané jen nějak zabavit a dostat je z ulice? Nebo je přeučíme z jedné nepotřebné profese do jiné, kde rovněž nenaleznou uplatnění? Samostatnou kapitolou je i vzdělávání financované v projektech řízených Evropskou unií. Jen měkké mozky mohou preferovat vzdělávání v „měkkých dovednostech" před odborným vzděláváním odpovídajících soudobému vývoji vědy a techniky. Ale dost, již jsem toho napsal až moc. Snažil jsem se i nastínit některé možnosti našeho postupu a především doufám, ze mne nevede jen zoufalá snaha nalézt něco pozitivního či nadějného do budoucnosti, abych si nemusel přiznat, že ve svých více než čtyřiceti letech práce v oblasti lidských zdrojů jsem se nepodílel na zlepšení situace, ale výsledkem je spíše opak.

Petr Scherer
místopředseda OHK Most

Proč dnes nejsou řemeslníci?

Touto otázkou se v Hospodářské komoře, profesních svazech, Konfederaci zaměstnavatelských a podnikatelských svazů a ve Svazu průmyslu a dopravy zabýváme již od 90. let minulého století a upozorňovali jsme na to všechny minulé vlády a ministry, zejména školství a průmyslu.

Je třeba říct, že ještě v roce 1990 měl téměř každý střední podnik své učňovské zařízení, kde se vychovával učňovský dorost, velké firmy, ať již průmyslové či stavební, měly učňovské školy včetně internátů apod. Například z mé praxe ve Výrobních družstvech měla tato 19 středisek učňovských škol včetně internátů působících ve všech oborech, od hodinářů po všechna stavební a průmyslová odvětví, včetně autoopravárenství a dalších službových činností a ročně je absolvovalo kolem 6 tisíc vyučenců. Ten zhruba stejný počet měly podniky místního hospodářství a velké průmyslové a stavení firmy vyučily desetitisíce dalších absolventů.

Po roce 90 přešlo učňovské školství z Ministerstva školství na tehdejší Ministerstvo hospodářství a začal rozpad učňovského školství jako takového s tím, že potřeby řemeslných činností si vyřeší trh a nebyla ze strany státu „společenská poptávka". Řada učňovských středisek byla zrušena, učňovská zařízení včetně těch velkých a včetně internátů byla rozprodána či různě privatizována a jen málo jich zůstalo pro vzdělávání.

Hospodářská komora a ostatní svazy jednaly s každou vládou s příslušnými ministry o nutnosti zachovat vzdělávání řemeslníků pro další období, ale přes naše návrhy a sliby k nápravě a ke koncepčnímu řešení nedošlo. Naopak došlo k nastavení vzdělávajícího systému ve prospěch všeobecných maturitních škol, netechnických škol, a to od učňovského školství přes střední školy až po vysoké školy.

Nepomohla ani výzva Svazu průmyslu, ke které se připojila i Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů a další, ani vyhlášení roku podpory technického školství a s tím související změny koncepce školství. Pokračovalo snížení požadavků na znalosti žáků při přijímání na střední a vysoké školy, snížily se požadavky na obsah maturitních a státních závěrečných prací a školy se snaží za každou cenu udržet žáky ve škole z důvodu získání financí na žáka.

Přitom ČR je pořád jednou z nejprůmyslovějších zemí, a tudíž by tomu měla svůj vzdělávací systém přizpůsobit a plně podporovat technické obory, matematiku, fyziku, chemii a přírodní vědy. A samozřejmě v prvé řadě řemesla a řemeslnou výrobu. Bohužel přes mnoho jednání s médii včetně veřejnoprávní televize se nepodařilo zařadit pořady k prezentaci řemesel a technického vzdělávání a když, tak na čas, kdy se nikdo z rodičů ani dospívající mládeže na televizi nedívá.

Ale abych byl objektivní, nedostatek řemeslníků souvisí i s utkvělou představou rodičů, že jejich děti musí být minimálně středoškolsky vzdělané, nejlépe vysokoškolsky a převážně v humanitních oborech. Chybějící a nedostatečnou vládní koncepci učňovského školství a mnohdy chybné rozhodnutí rodičů o budoucnosti svých dětí dnes pociťují nejen všechny velké průmyslové podniky, ale i malé a střední firmy. Samozřejmě chybějící řemeslníky potřebují nejen firmy, ale potřebujeme je i my všichni, pokud stavíme, rekonstruujeme nebo potřebujeme opravit domácí spotřebiče a další domácí vybavení od opravy židle až po vše další. To jsme třeba výrazně pocítili při současné pandemii, kdy řada občanů byla doma a chtěla této doby využít pro opravy, úpravy a eventuální rekonstrukce svých domovů a v prázdných podnicích taktéž k opravám, rekonstrukci, údržbě. Myslím, že většina lidí si dnes začíná uvědomovat, že všichni nemohou být lékaři, právníci, administrativní pracovníci a zaměstnanci ve státních službách (i když v poslední době nezodpovědné plošné navyšování platů státních administrativních úředníků tomuto pomáhá) apod.

To, že potřebujeme kvalitní odborníky a řemeslníky pro průmyslové obory si snad už konečně uvědomí také nově vznikající vláda tak, jak si to již dříve uvědomily krajské instituce a začaly formou stipendií podporovat nově vznikající školy a učňovské obory, obory s maturitou a popřípadě odborné střední školy, kterých jsou zřizovatelé. Ještě dříve vyhodnotily „jako tristní" situaci v učňovském školství samotné firmy působící převážně v technických oborech a vychovávajících mladé odborníky v rámci možností samostatně. I my jsme se za zaměstnavatele a signatáře společně snažili a snažíme „suplovat" stát v procesech zachování řemeslných oborů a byli jsme iniciátory vzniku Sektorových dohod, spočívajících ve spolupráci krajských úřadů, institucí a škol a samotných podniků. Současně podporujeme zachování řemeslných oborů, a to v souvislosti s připravovanou „Mistrovskou zkouškou". Další formou, která má naši velkou podporu při získávání nových techniků a řemeslníků, která se však zatím neuplatňuje ve větším rozsahu, jsou rekvalifikace, duální vzdělávání apod. Vždyť i někteří „úředníci", řemeslně zruční, možná již také pochopili, že větší uplatnění než v kanceláři, najdou při práci rukama. Hodinoví manželé apod. jako živnostníci a OSVČ jsou toho živým důkazem.

Dnešní řemeslo doznalo za poslední roky podstatné změny. V mnoha případech došlo k řadě technických změn, změn materiálů, vybavenost nářadím, mechanismy ať drobnými či většími. Nedá se to srovnat s dobou, ve které jsme se učili

my starší. Věda a vývoj jdou stále kupředu a fyzická náročnost je v určitých profesích podstatně menší. (Já sám jsem se kdysi vyučil topenářem – instalatérem čili s pilkou, ruční závitnicí apod., což dnešní řemeslníci tohoto oboru prakticky neznají.) Pro mladé lidi, kteří jsou zruční, je řemeslná práce zajímavá, řemeslník je vždy nesmírně žádaný, je pánem svého času a čím dále lépe honorovaný. Dobrý řemeslník bude mít vždy dostatek zakázek bez ohledu na krize a podobně.

Za dobu mé činnosti ve funkci viceprezidenta HK ČR jsem byl u zrodu několika soutěží mezi různými obory řemesel a byla radost pozorovat množství šikovných učňů a technologických změn v oborech. Byli jsme u zrodu například soutěže učňů „České ručičky", kterou již leta organizuje SOU Brno Bosonohy za podpory Jihomoravského kraje od regionálních kol až po celostátní vyhodnocení. A takových soutěží je několik a zase je obrovská škoda, že Ministerstvo školství a mládeže a vláda nevěnují pozornost a podporu těmto akcím a ani tisk a televize je nepropagují. Tam by i mladí a jejich rodiče viděli, co stále platí a bude v naší zemi platit, že „řemeslo má zlaté dno" a být dobrým řemeslníkem je prospěšné pro společnost i pro samotného řemeslníka.

Chci věřit, že si to konečně uvědomí stát, rodiče i samotní zruční mladí lidé.

Jan Wiesner
prezident
Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR

Místní akční plány vzdělávání na Litvínovsku a Mostecku

Místní akční plány rozvoje vzdělávání (MAP) jsou projekty zaměřené na rozvoj kvalitního a inkluzivního vzdělávání dětí a žáků do patnácti let. Spolupráce je rozvíjena i mezi zřizovateli, školami a ostatními aktéry ve vzdělávání.

Mezi cíle projektů MAP II ORP Litvínov a MAP II ORP Most patří především zjišťování potřeb škol a organizací, definování místně specifických problémů školství a hledání řešení k jejich nápravě, navazování a budování partnerství a spolupráce hlavních aktérů vzdělávání, rozvíjení principů akčního plánování na školách atd. Cíle jsou naplňovány např. zlepšením spolupráce škol s rodiči, zřizovateli škol, veřejností a zaměstnavateli, zvyšováním kvalifikace a motivace pedagogů a ostatních pracovníků, ochotou zavádět inovativní postupy ve vzdělávání, podporou kvalitního kariérového poradenství pro žáky ZŠ, modernizací infrastruktury pro základní vzdělání zaměřené na klíčové oblasti jako je čtenářská a matematická gramotnost, cizí jazyky, přírodní vědy, polytechnické vzdělávání a IT apod.

MAP VZDĚLÁVÁNÍ PRO LITVÍNOVSKO

Místní akční plán rozvoje vzdělávání II pro ORP Litvínov (MAP II ORP Litvínov)

Registrační číslo: CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0011095
Realizace projektu: 1. 5. 2019 – 30. 4. 2022
Rozpočet: 9.936.755,92 Kč
- z toho žadatel: MAS Naděje o.p.s. – 8.754.875,92 Kč
- z toho partner: Město Litvínov – 1.181.880,00 Kč

Spoluúčast: 0 %
Zapojeno: 15 subjektů

Jedná se o navazující projekt na projekt „MAP ORP Litvínov“, který byl realizován v období od 09/2016 do 02/2018 Městem Litvínov.

Implementační aktivity: Pořízení sdílených pomůcek pro MŠ a ZŠ; Kurz Feuersteinovy metody I, II, Basic; „Malá technická univerzita“; Projektový den „Naše firmy“; Formativní hodnocení v práci učitele I – cesta k efektivnímu učení žáků; školení „Asistent pedagoga a jeho spolupráce s učitelem“, „Třídnické hodiny, jak je neznáme“ – pro kariérové poradce a mnoho dalšího.

Projekt Místní akční plán rozvoje vzdělávání II pro ORP Litvínov s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0011095 je podpořen z prostředků Evropské unie v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Místní akční plán rozvoje vzdělávání II (MAP II ORP Most)

Registrační číslo: CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0010685
Realizace projektu: 1. 9. 2018 – 31. 8. 2022
Rozpočet: 10.984.467,20 Kč Kč
Spoluúčast: 5 %
Zapojeno: 30 subjektů

Projekt plynule navazuje na předcházející projekt Tvorba místního akčního plánu rozvoje vzdělávání ORP Most (MAP I), který byl realizován od 09/2016 do 08/2018.

Implementační aktivity: MiniTechnohraní; Mentoring pro učitele dílen v ZŠ na Mostecku; Hrátky s programovatelným vláčkem LEGO, aneb podpora polytechnického vzdělávání a digitální gramotnosti na Mostecku již u předškoláků; ONLINE autorské čtení Pavla Brycze z knihy „Neboj se, vždyť máš česnek“ (1. ze série „Emil a upíři“); Soutěž „O NEJLEPŠÍ BÁSNIČKU“ a mnoho dalšího.

Projekt Místní akční plán rozvoje vzdělávání II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0010685 je podpořen z prostředků Evropské unie v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Řemeslníci a drobní podnikatelé v době pandemie

KHK ÚK

Komu pandemie uškodila?

Hospodářská komora během koronakrize mapovala situaci drobných řemeslníků a podnikatelů, kterým epidemie ovlivňuje každodenní činnost. Z řady odpovědí je zřejmé, že problém se stavem zakázek byl v první polovině tohoto roku. Obce, školy a další instituce rušily zakázky, protože nevěděly, jak dlouho bude pandemie trvat. Montážní firmy, které se zabývají moderními technologiemi, nemohly dovést nezbytné komponenty ze zahraničí a problém byl i se školením specialistů a obsluhy. Jak řekl Radek Roušar, prezident Elektrotechnického svazu českého, „Nejhorší byla situace např. u elektro firem, které poskytují údržbářské, servisní a revizní služby, protože zákazníkům docházely finance a rušily objednávky". V převládajícím systému home office nebyly technické ani úklidové služby nutností, a proto byl tento sektor silně zasažen. V době největší krize se pohyboval mezi 30 a 50 % normálního stavu. V této oblasti byla vždy vysoká konkurence, tudíž velmi nízké marže, firmy měly malé rezervy a mnoho jich nepřežilo.

Komu pandemie ale pomohla?

Naproti tomu některé subjekty zaznamenaly minimální pokles poptávky na opravy a údržbářské práce v domácnostech, kdy skutečnost, že lidi pracují z domova, příp. distančně vzdělávali děti, zakládala jejich přítomnost v bytě rekonstrukce, stavební úpravy, malování a další podobné akce. Truhláři, elektrikáři, podlaháři, zedníci uvádějí, že poptávka po jejich práci i v době zvýšených bezpečnostních opatření rostla a musejí zakázky plánovat na několik měsíců, nebo i mnohdy odmítat. Tento fakt potvrzují i konkrétní řemeslníci, kteří nyní díky přetlaku zakázek pracují i přes víkendy. „V tržbách se za poslední měsíce dostáváme mírně nad sto tisíc měsíčně. Nezdražili jsme, ale jedeme prakticky nonstop," říká podnikatel z oboru truhlářství. „Co se týče počtu zakázek, jedná se zhruba o nárůst o dvacet procent proti srovnatelnému období v loňském roce," podotkl. Vzhledem k tomu, že řemeslníků je celkově málo, mohou si nyní zakázky i vybírat.

A bude řemeslníků po pandemii více a dostatek?

Už nyní chybí v Česku kolem 300 tisíc řemeslníků a jejich nedostatek se bude prohlubovat. Na jejich úbytek bude mít vliv právě nedostatečná kvalifikace. Těžší to budou mít absolventi učňovských oborů, kteří poslední rok ve škole neměli praxe, a tudíž nejsou dostatečně připraveni na řemeslné profese. Dle názoru ředitelů odborných středních škol je bohužel nevyhnutelné, že se výpadek odborného výcviku neblaze projeví nejen na úspěšnosti žáků učebních oborů u závěrečných zkoušek, ale především při jejich dalším uplatnění na trhu práce, neboť dohnat manuální zručnost a odbornost budou tito absolventi muset až při svém působení ve firmách, respektive v praxi. Jsou přesvědčeni, že většina své pracovní uplatnění najde, ale firmy je výrazně déle nebudou moci nechat pracovat samostatně. To pochopitelně povede k tomu, že si tito absolventi méně vydělají a daleko snáz, než v jiných letech je může zlákat uplatnění v jiném oboru.

Ing. František Jochman, LL.M.
místopředseda KHK ÚK
a člen představenstva HK ČR

inzerce

VÝZVA VYHLÁŠENA!

Dotace na fotovoltaiku | Dotace Národní plán obnovy | Asistenční centrum, a.s.

MPO aktuálně vyhlásilo výzvu do dotačního programu Národní plán obnovy – výstavba nových fotovoltaických zdrojů. Dotace na pořízení fotovoltaických systémů včetně akumulace energie. Pouze střešní instalace do 1 MWh. Pro malé, střední i velké firmy v celé ČR včetně hl. m. Prahy. Dotace 35 % na FVE a 50 % na baterie. Očekává se velký zájem a rychlé vyčerpání alokace, začněte s přípravou žádosti co nejdříve. Kontakt pro konzultaci zdarma: +420 775 900 740, info@asistencnicentrum.cz
Více informací: **https://dotace-fondy.eu**/narodni-plan-obnovy-165

Cíl programu:

Za hlavní cíl je možné označit zajištění dostatečného rozvoje obnovitelných zdrojů energie, tak aby byl alespoň dílčím způsobem vykompenzován výpadek stávajících konvenčních zdrojů a zároveň splněny závazky v oblasti snižování emisních skleníkových látek.

Aktivity:

- podpora výstavby fotovoltaických elektráren s výkonem do 1 MWh,
- pouze pro instalace na střechách a fasádách firemních objektů (nejsou podporovány instalace na pozemcích),
- uznatelným nákladem bude také akumulace energie, která by měla sloužit k optimalizaci výroby elektrické energie,
- možnost vlastní spotřeby energie nebo prodej do sítě.

Kdo může žádat:

- podnikatelské subjekty na území celé ČR – vyjma podniků vlastněných 100 % veřejným subjektem (netýká se státní organizace Správa železnic) a podniků provozujících zařízení v EU ETS na území České republiky.

Termíny výzvy:

- Příjem žádostí: leden 2022 (termíny mohou být upraveny)
- Nejzazší datum ukončení projektu: 30. 11. 2023
- Doba udržitelnosti projektu: 5 let
- Předpokládaný termín připojení musí být nejpozději 31. 8. 2023.

ASISTENČNÍ CENTRUM

Vývoj naší gastronomie po pandemii…

Jak nám dokázali poslední měsíce, pandemie je tu stále s námi, a tudíž je asi ještě brzy hodnotit, jaké změny přinesla. Nicméně první trendy jsou již zjistitelné nyní. Čeká nás asi další složitá zima, a to nejen pro provozovatele stravovacích služeb, ale i pro ubytovací zařízení a další návazné služby.

Každá mince má dvě strany, to platí i zde, byť se marně snažíme nalézt pozitivní přínosy pandemie pro podnikání ve službách. Něco by se ale přece jen našlo. Pokud v některém oboru udělala online komunikace a práce s novými technologiemi z této oblasti opravdu velký skok, pak je to právě v gastronomii. Nutnost komunikovat s hosty, potřeba ukázat, že jednotlivé restaurace to nevzdávají a nabízejí dále své služby třeba přes okénko nebo i jinými formami měla jednoznačně pozitivní dopad do akcelerace využívání těchto forem komunikace mezi restauracemi a jejich zákazníky. Tlak na větší zefektivnění provozu v době uvolnění služeb, kdy nejen restauracím, ale celému odvětví zoufale chybí kvalifikovaní pracovníci pak podpořil další trend a sice automatizace některých úkonů i v samotných provozech. Takzvaní „elektroničtí číšníci“, tedy chytrá mobilní zařízení, která přenáší informace o objednávce hosta v reálném čase přímo do kuchyně a na bar, stejně jako vyúčtování přímo u stolu bez nutnosti, aby se personál vracel vždy k pokladnímu místu v restauraci, to jsou technologie, které se velmi rychle rozšířili a nacházejí stále více uživatelů z řad podnikatelů v pohostinství. Jen si spočítejte, kolik tímto krokem ušetří kroků a času obsluha a promítněte následně do možných úspor na počty personálu.

Bohužel negativní dopady převládaly a dodnes se s nimi nemůžeme zcela vyrovnat. Podle statistik společnosti Data Servis – informace, byl dopad do tržeb jen v roce 2020 více než 70 % ve srovnání s předchozím rokem. Asi nejvíce utrpěly bary a noční podniky, které až na několik měsíců prakticky dodnes čelí zásadnímu omezení. Naopak vítězové, pokud vůbec nějací byli, jsou podniky ze segmentu fast food, které zasáhla omezení pravděpodobně nejméně ze všech stravovacích služeb. Segment fast food zaznamenal v loňském roce pokles tržeb „pouze“ o 37 %, bary a noční podniky 75 %. Restaurace zaměřené na gastronomii 60 % poklesu tržeb. Od března 2020 do března 2021 byl výpadek tržeb ve službách veřejného stravování téměř 103 miliard korun.

Všeobecně se dá říci, že větší šanci přežít tuto dobu a znovu nastartovat business měly a nadále mají restaurace zaměřené na stálé hosty, místní klientelu. Ve většině případů je také pojí čtyři společné rysy. Opakovaní zákazníci, rozvoz pokrmů, komunikace i online během lockdownu hlavně přes vlastní web a sociální sítě a v neposlední řadě akceptace kreditních karet. Bezhotovostní platba se stává stále více využívaným způsobem úhrady účtu v restauracích a pokud tuto službu někdo během posledního roku a půl „vypnul,“ pak pravděpodobně přišel a stále přichází o další zákazníky. Přes vlastní webové stránky komunikovalo aktivně ve zmiňovaném období 68 % restaurací a podobně tomu bylo i u komunikace přes sociální sítě. Téměř polovina (47 %) nabízela rozvoz pokrmů. Tento trend sílil ve světě již před pandemií, ale logicky svůj boom zažil právě v době, kdy byly běžné provozy stravovacích služeb omezeny. Přes výše uvedené bylo skutečně úspěšných restaurací asi čtvrtina z celého trhu. Jsou to ta zařízení, která dnes říkají, že je toto období i svým způsobem posílilo a vracejí se na svá čísla, případně fungují ještě lépe. Někteří provozovatelé restaurací dokonce nastartovali nové služby, kurzy vaření, dodávku surovin ke konkrétním specialitám do domu, nabídku receptur na domácí vaření apod.

S rozvozem jídla je to poměrně složitější. Jednoznačně je pro restauraci dlouhodobě výhodnější, pokud rozvoz zajišťuje sama vlastními prostředky. Služby rozvozu jídel jsou totiž více náročné na distribuční náklady, spojené s provizemi zprostředkovatelům. Ty mnohdy činí i 10 % a více procent z ceny pokrmu. Zde je pak nutné vybrat takové zprostředkovatelské služby, které si účtují přirážku za rozvoz přímo zákazníkovi. V opačném případě si restaurace snižuje vlastní, mnohdy ne vysoké obchodní marže.

Nezmění se pouze samotné restaurace, ale také chování zákazníků, a to poměrně zásadním způsobem. Jednak všeobecná obava ze setkávání a neustálá hrozba nákazy držela mnoho zákazníků spíše doma a mnozí z nich přešli na práci z domova, což mělo a stále má zásadní vliv na polední provoz restaurací. Dále až 65 % považuje nyní domácí setkávání s přáteli za úplnou nebo alespoň částečnou náhradu místo návštěvy restaurace, kavárny či baru. To je velmi negativní trend pro restaurace, se kterým se budou muset ještě postupem času vyrovnat a přesvědčit své hosty, že setkání v příjemné atmosféře restaurací je stále větším zážitkem než doma v bytě nebo na zahradě. V neposlední řadě se změnilo i chování firem, méně společných akcí pro zaměstnance i pro obchodní partnery, rezervace na poslední chvíli. Celkově pak všichni více šetří, tedy ve světle ekonomických změn, růstu cen a nákladů se i jejich četnost návštěvy restaurace a samotná výše konzumace snižuje.

Tomu všemu se bude muset naše gastronomie přizpůsobit, má-li úspěšně přežít a je již nyní patrné, že možná až třetina gastronomických podniků zcela ukončí svou činnost.

Změna je patrná i mezi zaměstnanci. Náš obor se pro mnohé stal nejistým, mnoho lidí z gastronomie odešlo jinam a již se pravděpodobně nevrátí. O to více bude potřeba nejen otevřít trh zahraničním pracovníkům z třetích zemí, ale také se zabývat restrukturalizací odborného školství a podporou řemesel a učebních oborů již od základních škol. Je nutné vrátit oboru pohostinství pozitivní image a to nejen směrem k veřejnosti, ale především směrem k mladým lidem, kteří se rozhodují jakou kariérní cestou se se svém životě vydají.

AHR ČR, jako zástupce podnikatelů v ubytovacích a stravovacích službách se po celou dobu snažila a snaží podnikatelům v pohostinství pomoci, podpořit je a předávat jim relevantní a aktuální informace o vývoji situace, trendech a námětů, jak na ně reagovat. Velkou oporou nám v tom byla Hospodářská komora ČR, za což touto cestou děkujeme. Společně se podařilo prosadit programy na podporu podnikání, které nebyly vždy stoprocentně podle našich představ, ale v konečném důsledku mnoha podnikatelům pomohly přečkat to nejnáročnější období.

Ing. Václav Stárek
prezident Asociace hotelů a restaurací ČR

Je třeba se vrátit k vlastenectví a k hrdosti na svou zemi, začátek vidím u regionálních českých potravin

Ing. Jan Veleba

OKRESNÍ AGRÁRNÍ KOMORA
Most

Vážení čtenáři tohoto renomovaného a dnes již svým způsobem výjimečného tištěného čtvrtletníku TEMA.
Chci především poděkovat za možnost zde prezentovat pohledy a názory Okresní agrární komory Most a pohledy moje osobní, které jsou podloženy specializací, odborností a letitou prací v resortu zemědělství. Resortu, který je v době stále dravější a expanzivnější globalizace podceňován a upozaďován a dokonce v povolební době, kdy se tvoří nová vláda, je Ministerstvo zemědělství považováno za málo významné, málo viditelné než aby ho řídil předseda koaliční vládní strany.

Protože na takovou krátkozrakou politiku dříve či později doplatíme, minimálně tím, že budou potraviny zdražovat, tak v dnešním čísle se chci právě proto věnovat potravinářství, konkrétně výrobě českých potravin malými a středními podniky a živnostníky. Ti zvláště v našem Ústeckém kraji, též kraji Přemysla Oráče, hrají významnou roli na straně jedné a na straně druhé speciálně naše Okresní agrární komora Most tomuto segmentu vytváří maximální možné podmínky a podporu.
Dokonce až takové, že naše pracovnice Radka a Monika Plaché, koordinátorky soutěže o značku Regionální potravina Ústeckého kraje a značku Potravinářský výrobek kraje Přemysla Oráče jsou absolutně nejlepší v rámci všech krajů České republiky. Svědčí o tom, že z 1576 potravinářských výrobků přihlášených do soutěže o značku Regionální potravina v rámci všech třinácti krajů ČR, jich v Ústeckém kraji bylo 203, respektive 12,9 %. No a k tomu je ještě Potravinářský výrobek kraje Přemysla Oráče, kam bylo přihlášeno 221 výrobků a které jsme letos vylepšili novým logem s dominantou hory Říp s ruchadlem. To všechno představuje ohromné penzum práce, která je velice záslužná a znamená velkou podporu pro domácí malé a střední výrobce (strop do 200 zaměstnanců), kteří dávají na trh výhradně české potraviny. Těch výrobců bylo letos 48 v první soutěži (Regionální potravina Ústeckého kraje) a 52 v druhé soutěži (Přemysl Oráč).

Znamená to, že náš kraj, naše země mají velký potenciál, který ale není využit a namísto jeho rozvoje je doslova dušen. Kým? Obchodníky, obchodními řetězci, které jsou v rukou nikoliv českého, ale zahraničního kapitálu a ten dává samozřejmě přednost jejich domovským potravinám, jejich zemědělcům, podnikům a farmářům. Tato nesporná skutečnost byla předmětem mnoha mých článků a v době aktivní práce v čele Agrární komory ČR (2005 až 2014) i organizace protestních akcí zemědělců, v některých případech i mezinárodních. Leč zahraniční kapitál má jednu základní vlastnost – expanzi na nové trhy. Dnes nechci zabíhat do politiky, jenom tu uvedu dva závěry, ke kterým jsem dospěl a požádám čtenáře, aby o nich přemýšleli.
Ten první, není to nic nového, naše společnost se dostala do stavu, kdy je hluboce rozdělena. Zvláště poslední 4 roky rezonoval mediálním prostorem program „Antibabiš“, přičemž jeho vlajkovou lodí byla veřejnoprávní Česká televize s podporou veřejnoprávního Českého rozhlasu. Je po parlamentních volbách, ale atmosféra konfrontace, nenávisti a napětí ve společnosti zůstává.
Ten druhý závěr je, že lež, pomluva a urážky se staly standardem a normou. Dnes na konci roku o adventním čase se to nehodí, ale v příštím čísle tohoto čtvrtletníku bych se k tomuto tématu rád vrátil a uvedl konkrétní příklady. A také bych se i zde rád vyjádřil na základě prvních faktických poznatků, jak přistupuje k českým potravinám nová vláda.
Svůj článek píši v době, kdy ještě ve Strakovce nesedí nová vláda, kdy tedy není schváleno její oficiální programové prohlášení. Nicméně už nyní je dostatek informací, byť neoficiálních, že české potraviny zůstanou mimo hlavní priority, že zoufale nízká potravinová soběstačnost nebude předmětem řešení nového ministra zemědělství. To považuji za zcela zásadní nedostatek, dokonce bych řekl, že to je „kudla do zad“ českým malým a středním výrobcům potravin. Neboť, kdo má v rukou potraviny, ten ovládá svět.
Ani v tomto čtvrtletníku nebude od věci, když uvedu několik čísel, kam jsme se dostali s produkcí našich potravin. Je to vizitka a zároveň obžaloba našich polistopadových vlád a rozhodně nelze vše svést na Evropskou unii, jak tvrdí například Tomio Okamura – my, naše vlády, naši politici, naše mlčící většina občanů jsme dopustili totální ztrátu potravinové soběstačnosti, kterou západní Evropa, čili Evropská unie, rychle využila.
Zde jsou čísla:

- mléko – 4,8 milionu litrů v r. 1990 / 3,2 mil. l. v r. 2020
- hovězí maso – 0,509 mil. tun 1990 / 0,165 mil. tun 2020 (32,4 %)
- vepřové maso – 763 tis.tun 1990 / 294 tis. tun 2020 (38,5 %)
- stavy prasat – 4,79 milionů 1990 / 1,5 milionu 2020 (31 %)
- drůbeží maso – 322 tis.tun v r. 2005 / 263 tis.tun 2020

Tolik několik čísel k živočišné výrobě, kde jsme totálně závislí na dovozech a ta závislost se stále zvyšuje.
Sečteno a podtrženo – ubývá výroby, ubývá potřeby pěstování krmných plodin pro zvířata (zelené krmení pro hovězí dobytek, obilí pro prasata a drůbež) a mizí to nejcennější, co nám zanechaly generace našich předků, to je zemědělská půda. V roce 1990 jsme měli 4,3 miliony hektarů půdy,

v roce 2020 už jenom 3,5 milionu hektarů! Je doslova tragédie, že na zbylé půdě snižujeme pěstování ovoce, zeleniny, brambor – jejich výměra se snížila o 70 %! Řečeno slovy bývalého prezidenta Agrární komory ČR Ing. Zdeňka Jandejska – cituji – „Evropská unie pod rouškou ochrany životního prostředí v režii několika starých zemí uplatňuje v zemědělské výrobě a potravinářském průmyslu koloniální politiku."

Jistě vás milí čtenáři napadá otázka, co vlastně mají moje závěry společného s dnešním tématem „TEMA" č. 4. Řekl bych, že pro náš kraj zcela zásadní, neboť žijeme v úrodné oblasti Polabské nížiny, jak jsme se my starší kdysi učili v zeměpisu a je třeba udělat maximum pro to, aby si lidé uvědomili, jaké máme možnosti pro ně připravit čerstvé, chutné a cenově dostupné potraviny. Zejména ty z rostlinné produkce – ovoce, zeleninu, víno, pivo, mošty atd. Je třeba, aby si lidé uvědomili, že je třeba takové potraviny vyžadovat. Každý přece pozná univerzální chuť rajčat dovezených ze Španělska a čerstvých voňavých rajčat z Farmy Tušimice. To například.

No a aby to lidé poznali, tak naše Okresní agrární komora každý rok regionální potraviny prezentuje na četných akcích v rámci kraje, ale i na velkých celostátních akcích, například Olima Olomouc, a dokonce v sousedním Německu v Spiegelwaldu na farmářských trzích nebo na řemeslném trhu v Ambrosgutu. Těch prezentací spojených s ochutnávkou a prodejem jsme v letošním roce zvládli 26. Jedná se o farmářské trhy na různých místech kraje, dále o četné regionální slavnosti – Slavnosti cibule, Slavnosti česneku, Jablečný den, samozřejmě Zahrada Čech a další.

Závěrem dovolte, abych malým výrobcům, živnostníkům a producentům domácích regionálních potravin našeho kraje poděkoval a popřál jim v nadcházejícím novém roce 2022, aby vydrželi a dál rozvíjeli českou potravinářskou produkci. České potraviny, to je fenomén, který nabývá na významu nejen proto, že je občany žádán, ale v dnešní době další vlny expanze epidemie covid-19 se může snadno stát, že některých potravin, kde jsme závislí na dovozu bude zkrátka nedostatek. V Anglii už to tak bohužel je. Proto mohu konstatovat, že naše OAK Most dělá pro

domácí potraviny, pro jejich výrobce, pro osvětu spotřebitelů opravdu dobrou práci a že jsme rozhodnuti i v této těžké době v ní pokračovat. Je třeba se vrátit k vlastenectví a k hrdosti na svou zemi. Například pro náš kraj tak typické ovocnářství zaznamenalo mimořádný rozkvět už v 15. a 16. století a po Labi se zdejší jablka, švestky a hrušky vyvážely do sousedního Saska a dál na sever. Obdobné historické kořeny má vinařství na Mělnicku a Litoměřicku. To jenom malý příklad na závěr s tím, že bychom si toho měli být vědomi a snažit se po staletí udržovanou tradici zachovat a nepodléhat diktátu velkého obchodního kapitálu, kterému jde především o expanzi a zisk. Je třeba se vrátit k menší regionální produkci a využít k tomu příznivé přírodní podmínky a um zdejších lidí. V tom vidím smysl nadcházející doby a naší práce.

Ing. Jan Veleba
ředitel OAK Most a agrární publicista

„Budoucnost pracovníků v hornictví a energetice“

Dotazníkové šetření, které Hospodářská a sociální rada Mostecka realizovala v období od 15. 4. 2021 do 9. 8. 2021.

Cílem šetření bylo doplnit analytické podklady k socioekonomickým dopadům dekarbonizace energetiky, které zásadně ovlivní trh práce, sociální strukturu, stabilitu a kvalitu života v regionu. Cílovou skupinou byli pracovníci důlních společností a uhelných elektráren působících na území Ústeckého kraje a patřících do Skupiny Sev.en Energy (SE–lom Vršany, lom ČSA, elektrárna Počerady, obslužné činnosti) a Skupiny ČEZ (Severočeské doly a.s. Chomutov (SD), elektrárny Tušimice, Prunéřov, Ledvice).
Šetření probíhalo pomocí anonymního dotazníku, který byl distribuován prostřednictvím Sdružení odborových organizací Czech Coal Group (SOO CCG) a Severočeského sdružení odborových organizací důlního průmyslu (SčSOO DP).
Celkově se šetření zúčastnilo 1649 respondentů, z toho 313 žen. Vyhodnocení odpovědí na jednotlivé otázky je provedeno pro celkový počet respondentů s dělením na muže a ženy a podrobněji podle pracovních oborů na skupinu „H – hornictví“ a skupinu „E – Energetika“.

Vyhodnocení dotazníkového šetření

1. Charakteristika respondentů dotazníkového šetření

- Šetření se zúčastnilo **celkem 1649 respondentů**, z toho **313 žen**.
- Výrazné zastoupení respondentů bylo ve skupině „Hornictví“, kde se zúčastnilo 1480 respondentů, z toho 300 žen. Ve skupině „Energetika“ odpovědělo 169 účastníků, z toho 13 žen. Rozhodující počet respondentů byl ze Sev.en Energy.
- Z pohledu **věkové struktury** má největší zastoupení v obou skupinách věková kategorie „41 až 55 let (H 44 %, E 39 %)“. Ve skupině „Hornictví“ je druhá nejsilnější kategorie „více než 55 let (cca 40 %)“. Ve skupině „Energetika“ je to věková kategorie „26 až 40 let (cca 32 %)“. U věkové kategorie „více než 55 let cca 27 %“.
- **Vzdělanostní skladba** respondentů ve skupině „Hornictví“ vykazuje i u žen nejvyšší podíl „středního odborného vzdělání bez maturity, vyučen“ cca 55 %, ve skupině „Energetika“ je i u žen největší podíl „středního odborného s maturitou“ (58,8 %). Podíl vysokoškolsky vzdělaných pracovníků je cca H 6 %, E 15 %.
- Rozhodující počet respondentů u obou skupin pracuje **na pozici** provozní pracovník (H cca 80 %, E 70 %) a na pozici specialista v oboru (H 11,4 %, E 22,3 %).
- Při posuzování **ekonomického postavení** respondentů ve skupině „Hornictví“ lze konstatovat, že cca 75 % respondentů pokryje své potřeby, z toho pouze 23 % může tvořit rezervu. Z cca 25 % respondentů kteří nepokryjí své potřeby, cca 16 % hledá přivýdělek.
  Ve skupině „Energetika“ pokryje potřeby cca 83 % respondentů, z toho je schopno tvořit rezervu cca 43 %. Ze cca 17 % respondentů, kteří nepokrývají své potřeby hledá přivýdělek cca 14 % respondentů.

Lze tedy konstatovat, že nejčastějším respondentem tohoto dotazníkového šetření je ve skupině:

- **Hornictví** – muž, ve funkci provozního pracovníka, ve věku 41–55 let, se středním odborným vzděláním bez maturity, příp. vyučený, který pracuje v okrese Most a pokryje své potřeby bez možnosti tvorby rezervy.
- **Energetika** – muž, ve funkci provozního pracovníka, ve věku 41–55 let, se středním odborným vzděláním s maturitou, který pracuje v okrese Louny a pokryje své potřeby s možností tvorby rezervy.

2. Dopady dekarbonizace energetiky

- V obou skupinách respondenti výrazně podpořili urychlené zpracování nové Státní energetické koncepce (SEK), včetně vyhodnocení ekonomických a sociálních kompenzací. Ve skupině „Hornictví“ zpracování SEK podpořilo celkem cca 84 % respondentů (z toho „bezodkladně“ cca 63 %). Ve skupině „Energetika“ podpořilo zpracování 88 % (z toho „bezodkladně“ cca 70 %).
- Cca 92 % respondentů ve skupině „Hornictví“ a „Energetika“ je přesvědčeno, že rozhodnutí státu o útlumu uhelné energetiky ČR zásadně ovlivní jejich zaměstnavatele a bude mít dopad na jejich pracovní místa.

Při hodnocení nabídky pracovních příležitostí v Ústeckém kraji v obou skupinách bylo hodnocení „spíše ne“ a „není“ ve výši cca H 67 %, E 65 %, z toho „spíše ne“ cca H 53 %, E 51 %. Kladně „ano“ odpovědělo necelých 9 % respondentů

- Na řešení úbytku pracovních míst při útlumu uhelné energetiky je v obou skupinách v podstatě shoda. Respondenti požadují od státu poskytnutí záruky za zachování stávající životní úrovně, maximální tvorbu nových pracovních míst (cca H 30 %, E 28 %), hrazení rekvalifikací a vzdělávání (cca H 20 %, E 28 %) a poskytování vyrovnávacího příspěvku (cca H 19 %, E 16 %).

3. Postoj respondentů

- Svůj postoj k současnému zaměstnání hodnotili respondenti skupiny „Hornictví“ v 84 %, že v něm chtějí „zůstat co nejdéle“, 10 % se „rozhlíží“. Ve skupině „Energetika“ chce zůstat cca 80 % respondentů, rozhlíží se 14,3 %. Aktivně si hledá nové zaměstnání v obou skupinách cca 3 % respondentů.
- O své zaměstnání se obává v „Hornictví“ cca 66 % respondentů, v „Energetice“ cca 60 %.
- Při hodnocení možností svého uplatnění na trhu práce je většina respondentů (H 38,1 %, E 44,2 %) přesvědčena o potřebě doučit se nové postupy, cca 31 % v „Hornictví“ a 25 % v „Energetice“ to nedokáže posoudit.
- Při výběru nového pracovního oboru, ve kterém by mohli respondenti uplatnit své zkušenosti skupina „Hornictví“ preferuje strojírenství cca 25 %, jiné obory cca 34 % (z toho 10 % žen). Cca 15 % respondentů nemá zájem se uplatňovat už nikde. Ve skupině „Energetika“ cca 30 % respondentů se chce uplatnit v dekarbonizované energetice, cca 25 % ve strojírenství a 27,5 % v jiném oboru. Nikde se už nechce uplatňovat 5,6 % respondentů.
- V případě ztráty zaměstnání se v obou skupinách preferuje u cca 80 % respondentů snaha najít si novou práci jako zaměstnanec. Ukončit pracovní činnost chce cca H 15,4 % a E 8,1 % respondentů.
- Mimo svůj současný obor je ochotno přijmout nové pracovní místo ve skupině „Hornictví“ cca 74 % respondentů, z toho cca 42 % ve „spíše ano“, v „Energetice“ cca 79 % respondentů („spíše ano“ cca 51 %), „určitě ne“ (H 6,1 %, E 2,4 %).
- Ve skupině „Hornictví“ je ochotno dojíždět cca 94 % respondentů, z toho 49 % do vzdálenosti 25 km, není ochotno dojíždět cca 6 % respondentů, ve skupině „Energetika“ je ochotno dojíždět až 99,4 % respondentů, z toho cca 54 % do 25 km. Ochota v budoucnu dojíždět bude záviset nejen na časové ztrátě, ale také na nákladech na dojíždění (růst cen paliva, jízdného, parkovného, apod.)
- Za uplatnitelnou na trhu práce ve skupině „Hornictví“ považuje cca 53 % respondentů věkovou

hranici 50 let, ve skupině „Energetika“ cca 50 % respondentů.

- Do předčasného důchodu v případě, že by nebyl znevýhodněn, by odešlo cca H 62 %, E 64 % respondentů.
- Zavedení státní renty za odpracované roky v hornictví a uhelné energetice podpořilo v obou skupinách cca 92 % respondentů. Cca 5 % respondentů neví.
- Cca 54 % respondentů ve skupině „Hornictví“ je přesvědčeno, že se na trhu práce uplatní, cca 37 % pochybuje a cca 10 % neví. Ve skupině „Energetika“ cca 68 % respondentů předpokládá své uplatnění, cca 20 % se obává a 11,4 % neví. Lze očekávat, že vyšší očekávané uplatnění na trhu práce v této skupině je dáno nejen mladší věkovou skupinou respondentů ve věku „26 až 55 let“ cca 71 % (cca H 59 %), ale také vyšším vzděláním respondentů (E maturita 58 %, vysokoškolské cca 15 %, u H maturita cca 30 %, vysokoškolské cca 6 %.

Otázka č. 20: Využili byste možnosti odchodu do předčasného důchodu, který by nebyl žádným způsobem nějak znevýhodněn?

Na otázku odpovědělo celkem 1648 respondentů (tj. 99,9 % z celkového počtu respondentů), z toho 1335 mužů (81 %) a 313 žen (19 %).
Skupina „Hornictví“ – celkem 1480 respondentů, z toho 1180 mužů (79,7 %) a 300 žen (20,3 %).
Skupina „Energetika“ – celkem 168 respondentů, z toho 155 mužů (92,3 %) a 13 žen (7,7 %).

Odchod do předčasného důchodu, který by nebyl znevýhodněn, by v obou skupinách využilo cca H 62 %, E 64 % respondentů. Rozhodně by takovou nabídku nevyužilo ve skupině „Hornictví“ cca 20 %, ve skupině „Energetika“ cca 14 %. Poměrně vysoký počet respondentů H 19 %, E 23 % respondentů není rozhodnut.

Ing. Helena Veverková
předsedkyně
Hospodářská a sociální rada Mostecka

Vyplněné dotazníky jsou dostupné na HSRM, vlastní vyhodnocení je uvedeno na http://www.hsr-uk.cz/hsr_most.html

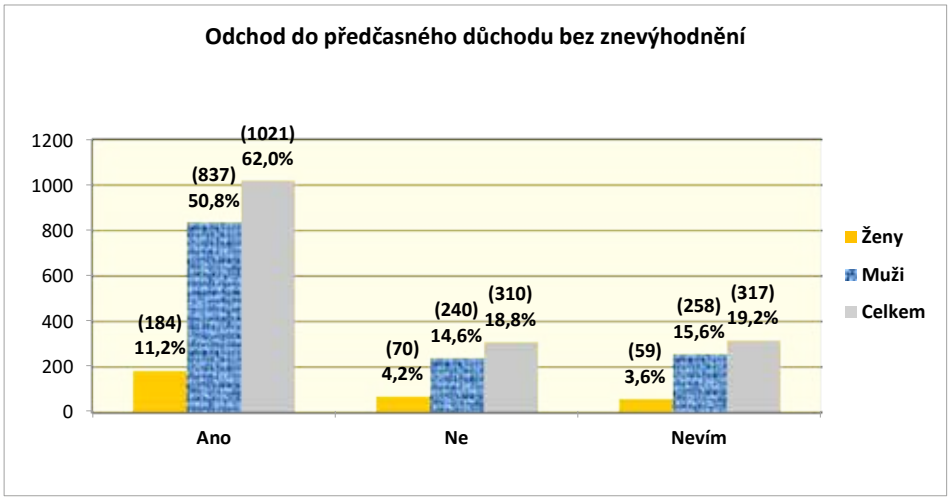

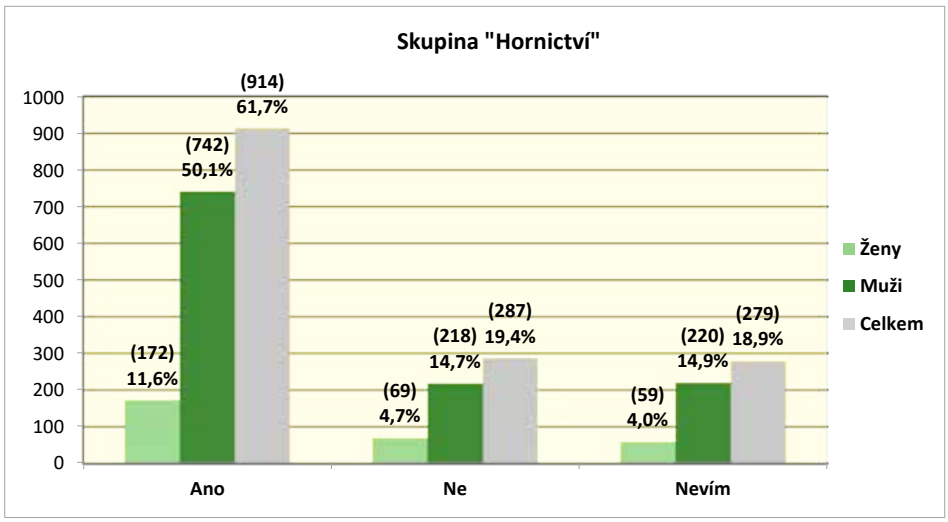

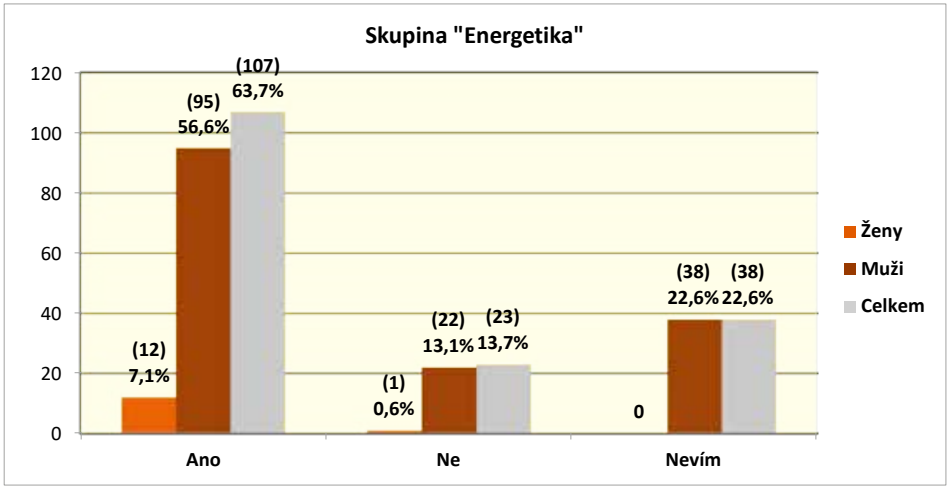

Lom ČSA, Severní energetická a.s.

Podnikatelské fórum Ústeckého kraje 2021

V letošním roce se v Ústeckém kraji konal již 6. ročník Podnikatelského fóra, které tradičně pořádá Ústecký kraj ve spolupráci s Hospodářskou a sociální radou Ústeckého kraje (HSR–ÚK). K rozhovoru na toto téma jsme pozvali předsedkyni HSR-ÚK, paní Gabrielu Nekolovou.

Redakce TEMA

Paní předsedkyně, jak tento ročník a jeho výstupy hodnotíte?

Předně musím konstatovat, že jsem velmi ráda, že se nám Podnikatelské fórum po loňské pauze způsobené pandemickou situací podařilo uspořádat. Děkuji za to všem partnerům i účastníkům, jelikož ani letos to logicky nebylo snadné. Protože se však nacházíme ve zlomovém období hospodářské a energetické transformace našeho kraje, což bude mít i řadu dopadů na podniky, ale i všechny obyvatele, vnímali jsme jednání o těchto tématech jako nezbytné. Museli jsme přistoupit k tzv. hybridnímu formátu, což znamená, že část hostů byla přítomna přímo v sále a další byli připojeni on-line. Nakonec se toto technické řešení ukázalo jako ideální a díky němu může kdokoli zhlédnout záznam jednání a všechny prezentace. Zájemci je najdou na webu **www.forumusteckykraj.cz/podnikatelske/prezentace-2021/**.

Jak jsem již naznačila, téma bylo příznačné „Transformace – zažij změnu". My všichni nyní čelíme rizikům, která z transformace nosných průmyslových odvětví našeho regionu plynou, současně ale také máme velkou příležitost využít nové možnosti, jež transformace přináší a tedy i šanci přispět k pozitivní přeměně našeho kraje. Můžeme té změně přihlížet, anebo ji ovlivňovat ve prospěch regionu. Proto jsme první den akce zaměřili na prezentaci toho, jaké aktivity s potenciálem změnit život v Ústeckém kraji jsou aktuálně připravovány a jaké finanční zdroje bude možné využít pro jejich financování.

Druhý den fóra jsme věnovali specifickému tématu, v němž náš region nesporný potenciál i celou řadu prvenství má, a sice rozvoji vodíkové ekonomiky.

Mluvila jste o připravovaných transformačních projektech a zdrojích na jejich realizaci, zkuste nám to trochu přiblížit. Jsou to plány smysluplné? Budou finanční zdroje stačit? Jak

Hejtman Ústeckého kraje Jan Schiller zahájil 6. ročník Podnikatelského fóra ÚK 2021.

Vy sama vlastně celé to téma transformace regionu vnímáte?

Transformace se v našem kraji skloňuje v současné době ve všech pádech. Nemůže tomu být jinak, neboť odklon od těžby a spalování uhlí s ohledem na dlouhodobě uplatňovaný přístup Evropské komise, který přímo ovlivňuje i pozici vlády České republiky k tomuto tématu, nastane dřív či později. O konkrétním datu je teď intenzivně jednáno. Otázkou už není, zda to bude, ale kdy! A jestli se dřív dočkáme politického rozhodnutí nebo k tomu dojde samovolně pod tíhou stále rostoucích cen emisních povolenek. Každopádně dopady pocítíme především my v uhelných krajích, kde už nyní máme svých ekonomických a sociálních problémů víc než dost. Ale jak jsem již řekla, každá změna je i příležitost ji zrealizovat dobře a využít rozvojové příležitosti kraje. Musíme na to být co nejlépe připraveni a musíme stále znovu apelovat na vládu ČR, aby náš kraj nehodila přes palubu, jako se už v minulosti stalo několikrát. Musí být adekvátně vyhodnoceny všechny ekonomické a sociální dopady a příležitosti rozvoje a uvolněny adekvátní finanční prostředky na jejich řešení. Není to jen náš problém, jak by se mohlo zdát, ale především odpovědnost státu. Potřebujeme nové zdroje energie, které budou stabilní a bezpečné a jejichž cena nepoškodí konkurenceschopnost našich firem a bude finančně snesitelná i pro obyvatele. To už samo o sobě je obrovský úkol. Dále musíme ochránit pracovní místa a vytvořit podmínky pro nová odvětví a nové podnikatelské příležitosti, připravit nové vzdělávací obory atd. O tom všem se jedná a doufám, že k připravenosti našeho regionu nebo minimálně k identifikaci našich potřeb a možností přispělo právě i letošní Podnikatelské fórum.

Souhlasím, že fóra a další jednání, kde se hledají ta nejlepší řešení, předávají informace, zkušenosti a názory jsou velmi důležité. Ale

Podnikatelské fórum Ústeckého kraje

- termín: 23. – 24. září 2021
- místo: Inovační centrum Ústeckého kraje
- téma:
  - 1. den: Transformace – zažij změnu
  - 2. den: Workshop česko-saské spolupráce v oblasti vodíkové ekonomiky
- organizátoři: Ústecký kraj a Hospodářská a sociální rada Ústeckého kraje
- partneři: Statutární město Most, Město Litoměřice, Sev.en Commodities, projekt TRACER
- počet účastníků: 100 prezenčně a 215 on-line
- počet zhlédnutí záznamů: téměř 600
- webová stránka: **www.forumustecky.cz/podnikatelske**

Lukas Rohleder, výkonný ředitel saské společnosti ENERGY SAXONY E.V, spolu s Gabrielou Nekolovou, předsedkyní HSR-ÚK.

vím, že krajská tripartita, obdobně jako hospodářská komora, hraje v nastavení procesu transformace i jinou roli, jakou?

Hospodářská a sociální rada Ústeckého kraje, tedy regionální tripartita, funguje v Ústeckém kraji už přes dvacet let na principu „bottom-up", což znamená, že iniciativa vychází přímo z regionu od jednotlivých členských subjektů, tedy zdola nahoru. Navíc jsme apolitická organizace, která řeší potřeby regionu napříč celým územím i politickým spektrem. Na našich jednáních a platformách je cílem dojít formou shody ke společným postojům, které následně prezentujeme. Zpracováváme podněty, apely, argumenty a jednáme o nich s příslušnými institucemi. A přesně to uplatňujeme i v rámci transformace. Pro krajskou samosprávu zajišťujeme zpětnou vazbu regionálních subjektů a participujeme na přípravě strategických dokumentů. Podněty získáváme od našich členů, tedy od okresních hospodářských rad, od kolegů ze zaměstnavatelských svazů i od odborových sdružení. Ale také z úrovně odborných platforem, které při HSR-ÚK vznikly (Vodíková platforma, Platforma průmyslníků, Výzkumně vzdělávací platforma, Platforma Voda v ÚK). Na národní úrovni se účastníme například Transformační platformy ČR, jsme členy Pracovní skupiny pro ekonomické a sociální dopady při Uhelné komisi ČR, podílíme se na rozhodování o využití prostředků na zahlazování škod po těžbě uhlí, jsme součástí implementační struktury vládní strategie RE:START k řešení strukturálních problémů našeho kraje. Na všech těchto místech jednáme a argumentujeme ve prospěch regionu.

Naším úkolem je vyvažovat a konsolidovat zájmy a potřeby jak podnikatelského prostředí, tak veřejného sektoru a obyvatel – ve struktuře tripartity najdete zástupce malých a středních podniků, zástupce velkých firem, vysokých škol, středních i základních škol, samospráv, neziskových organizací. A na ně na všechny, na nás, má transformace energetiky i připravovaná hospodářská a sociální přeměna našeho kraje dopad.

Ústecký kraj byl po mnoho desetiletí uhelným a energetickým regionem. Kam si myslíte, že bude směřovat teď?

To je velmi těžká otázka. Těžba uhlí a návazná výroba energie zde má tradici po mnoho desetiletí. Zároveň uhelný průmysl a na něj navazující odvětví, ale i další průmyslové podniky v našem regionu závislé na dodávkách energie, generují mnoho pracovních míst. Musíme tedy hledat nové příležitosti. Osobně vidím hlavní potenciál v následujících oblastech. Předně máme rozsáhlá území po těžbě procházející revitalizací, kde mohou vznikat nové příležitosti pro bydlení, podnikání, instalaci obnovitelných zdrojů a výrobu zelené energie. Dále máme celou řadu expertů a výjimečné know-how v energetice a chemii, které můžeme využít třeba při výrobě a aplikaci vodíku jako čistého paliva a zdroje energie. Máme konkurenceschopné velké podniky, které, pokud jim pomůžeme se transformovat a inovovat, zachovají mnoho pracovních míst. Každá z těchto oblastí generuje návazné příležitosti pro malé a střední podniky a vytváří nové perspektivy pro místní obyvatele, zejména mladé lidi, které je třeba motivovat k setrvání v regionu. Jak už jsem říkala, nelze se tvářit, že změny se všemi svými následky nenastanou. Je důležité si je přiznat a společně hledat řešení, spolupracovat na přípravě a získat pro náš kraj adekvátní finanční prostředky, abychom transformaci společně zvládli.

Pojďme se ještě vrátit k Podnikatelskému fóru, jaké zajímavé informace na něm zazněly?

První den bylo představeno 10 strategických transformačních projektů Ústeckého kraje, na které již jsou alokovány první finanční prostředky ve výši kolem 8 mld. Kč v rámci Operačního programu Spravedlivá transformace. Je jistě zajímavé se s nimi seznámit a vědět, v jakých oblastech jsou plánovány nové investice a jaké budoucí příležitosti to přináší pro každého z nás.

Jako příklad mohu uvést projekt „Green Mine – celková revitalizace a resocializace lomu ČSA" společnosti Sev.en Energy, zaměřený na revitalizaci hnědouhelného lomu o rozloze přes 40 km² a smysluplné využití nové krajiny pro život obyvatel, výrobu zelené energie, podnikání i rozvoj výzkumných aktivit. Dále projekt „Zavádění vodíkové mobility ve městě Ústí nad Labem" Dopravního podniku Ústí nad Labem, jehož cílem je snížit produkci CO_2 a zvýšit kvalitu života obyvatel ve městě zaváděním vodíkových autobusů v rámci městské hromadné dopravy a budováním základny pro rozvoj veřejné vodíkové mobility na Ústecku. Poslední projekt, který zmíním je „Transformační centrum Ústeckého kraje", předkládaný krajskou samosprávou, zacílený na podporu celkové transformace regionu poskytováním poradenských služeb a finanční podpory v oblasti komunitní energetiky, rozvoje inovací, revitalizace krajiny a datových služeb.

Dále byly velmi podrobně představeny budoucí operační programy a fondy, které do České republiky přinášejí téměř bilion korun! To už samo o sobě je myslím důvod, proč stálo za to se fóra účastnit, nebo si tyto prezentace zpětně zhlédnout ze záznamu, viz **www.forumusteckykraj.cz/podnikatelske/prezentace-2021/**.

V druhém dni fóra, věnovaném rozvoji vodíkové ekonomiky, prezentovaly své rozvojové záměry vysoké školy a firmy z Ústeckého kraje, ale také subjekty ze sousedního Saska. Dnes již mohu ráda konstatovat, že díky tomu došlo k navázání konkrétní spolupráce mezi Univerzitou Jana Evangelisty Purkyně a vědci z Fraunhoferova výzkumného institutu v Německu zaměřené právě na intenzifikaci spolupráce v oblasti vodíkových témat. Jsem přesvědčená, že i další organizace i firmy z našeho kraje mohou v prezentacích identifikovat zajímavé příležitosti ke spolupráci a my jim rádi pomůžeme s kontakty na německé kolegy.

inzerce

Hospodářská a sociální rada Ústeckého kraje, z. s.

- právní forma: zapsaný spolek
- rok založení: 2001
- členové: Ústecký kraj, Českomoravská konfederace odborových svazů, Asociace samostatných odborů, Krajská hospodářská komora Ústeckého kraje, Svaz průmyslu a dopravy ČR, Svaz zaměstnavatelů ve stavebnictví ČR, Hospodářská a sociální rada Mostecka, Hospodářská a sociální rada Chomutovska, Hospodářská a sociální rada Děčínska, Hospodářská a sociální rada Lounska, Hospodářská a sociální rada Ústecka, Hospodářská a sociální rada Teplicka, Hospodářská a sociální rada Litoměřicka
- zaměření: iniciační a kooperační subjekt pro jednání s vládou, centrálními správními úřady a regionálními subjekty v otázkách regionálního rozvoje a posilování sociálního dialogu

Blíží se konec roku 2021 a nastává čas bilancování. Jak bude vypadat bilancování HSR-ÚK?

Hospodářská a sociální Ústeckého kraje dovršila v dubnu letošního roku 20 let své existence. Ale na oslavy nebyl čas ani chuť, protože nás všechny trápily a trápí důsledky pandemie COVID. Proto, bych chtěla při této příležitosti poděkovat. Členům za letitou spolupráci i finanční podporu všech našich společných aktivit. Novému vedení Ústeckého kraje za úspěšné navázání spolupráce. Všem, kteří ve prospěch krajské tripartity pracují a účastní se přípravy podkladů, argumentů a různých jednání (bez nároku na honorář). A kolegům ze sekretariátu za skvělou práci.

Vám čtenářům a vlastně nám všem přeji do nového roku hlavně zdraví a možnost prožít jej bez omezení, strachu o své blízké, o své podnikání či práci.

Bc. Gabriela Nekolová
předsedkyně HSR-ÚK

O vodíkových projektech a aktivitách ve společnosti Air Products informovala Zuzana Janatová.

Factum est factum

CO SE STALO, TO SE STALO

Živnosti a drobné podnikání prožívají v posledních dvou letech mnohé extrémy. Světová pandemie doprovázená hospodářskou recesí některé živnosti doslova odrovnala, jiné jsou vystaveny silnému tlaku v důsledku turbulencí cen materiálu a jeho nedostatku. Některé obory takzvaně rostou, další upadají a na pozadí toho všeho plynule stoupá cena lidské práce. Vzdělávací systém produkuje pohodlné absolventy neschopné improvizovat, jejichž dalšími hendikepy jsou nedostatek manuální zručnosti a psychické odolnosti. A samozřejmě jim naprosto chybí jakákoli pokora před čímkoli. Katastrofální situace panuje například v gastronomii. Je to paradox – v éře televizních kuchařů, kteří jsou známější a slavnější než vrcholní představitelé států a mají milióny obdivovatelů, je stále větší problém získat kuchaře do restaurací.

Zdroj: Rkolarsky - wikipedia.org

Vyučených absolventů je málo a mnozí ani v oboru nepracují, protože se jim ta práce zdá příliš náročná, stresující a nedostatečně ohodnocená.

Výsledkem je, že skutečně kvalitní restaurace budeme brzy vyvažovat zlatem. Koronavirové restrikce navíc řadu provozoven položily a jejich zmrtvýchvstání se už zřejmě nedočkáme. Milovníci tradiční české kuchyně s hrůzou vyhlížejí budoucnost, ve které přežijí jen „fast foody“.

Chmurné vyhlídky však mají i další klasická odvětví, ať už se podíváme na řemesla anebo služby.

V každém případě nad dalším vývojem visí veliký otazník, protože všechny změny jsou dnes rychlé a často i nečekané. Jsou však nepochybně symptomem čehosi většího. Svět se mění ze dne na den a pomalu, tiše přichází revoluce. Zatím ještě není zřejmé, kdo ji povede, avšak stejně jako v minulosti bude stát v čele mas. Zdevastovaná planeta, globalizace, populační přetlak i absence víry jsou doprovodnými aspekty „přecivilizovanosti“ světa, který si sám se sebou neví rady.

Málokdo z nás může pohnout kormidlem dějin, síla jednotlivce ovšem může přinést efekt v podobě drobného tlaku správným směrem. Já osobně bych si přál, aby přežily mé oblíbené restaurace, a proto si každý den dám nějaký dobrý řízek či guláš, dokud bude otevřeno. Vím, že jako každý musím být opatrný, dodržovat ministerská opatření a hlídat svůj zdravotní stav, abych nevystavoval své okolí riziku. Ale v mé restauraci na mě čekají každý den s obědem a já tam v této době zkrátka nemohu chybět. A samozřejmě každé dobré jídlo s chutí zapiji českým pivem, jako celé generace mých předků, od kterých jsem se naučil, že dobré české pivo výtečně podporuje zdravé trávení.

S přáním všeho dobrého
Mgr. Michal Soukup
ředitel Oblastního muzea a galerie v Mostě

inzerce

EUROPE DIRECT
Most

Merry Christmas and our best wishes for a happy and prosperous New Year

Děkujeme všem za projevenou důvěru v uplynulém roce a do nového roku 2022 vám přejeme hodně zdraví, štěstí, osobních i pracovních úspěchů. Současně se těšíme na další spolupráci.

EUROPE DIRECT Most a Vysoká škola finanční a správní, studijní středisko Most

Komory v Evropě a ve světě

IHK Industrie- und Handelskammer Halle-Dessau

AHK Deutsche Auslandshandelskammern

Michael Drescher

Průmyslové a obchodní komory jsou ve všech zemí Evropy a ve většině regionů světa.
Systém německých Průmyslových a obchodních komor (IHK) nabízí, kromě povinného členství, i něco navíc. Podniky nemají totiž jen jednoho partnera ve své regionální IHK. Pro svou zahraniční činnost se mohou němečtí podnikatelé spolehnout na jedinečné síťové propojení: na Síť německých zahraničních obchodních komor (AHK).

Podpora po celém světě

Od Argentiny po Zéland, od A do Z pracuje přes 90 těchto zahraničních komor v přibližně 140 lokalitách. První AHK byla založena již v roce 1894 v Belgii. Zahraniční komory jsou prvním kontaktním místem a také oficiálním zastoupením zájmů v těch zemích, které jsou pro německé hospodářství obzvláště relevantní. Komerční služby jsou nabízeny prostřednictvím Servicemarke DEinternational. Zastřešující organizací AHK je, stejně jako IHK, Německá Průmyslová a obchodní komora e.V. (DIHK). Tato síť se nadále postupně rozvíjí.
Komory AHK nabízejí svým členům v příslušných zemích exkluzivní platformu, aby s její pomocí mohlo docházet k vzájemné výměně. Místní firmy či usídlené německé firmy se mohou přímo na místě informovat o hospodářském vývoji v té které zemi. AHK prosazují zájmy svých členů v hostitelské zemi jakož i v Německu a jejich služby i akce se zaměřují na potřeby svých členů. Placené služby se stanovují na základě tržních cen v příslušné hostitelské zemi. Členové dostávají mnohdy rabat.
Exemplárním příkladem může být pro čtenáře časopisu TEMA Německo-česká průmyslová a obchodní komora (DTIHK). Jako nástupkyně Delegace německého hospodářství v ČR je od roku 1993 důležitou platformou bilaterální výměny. V současné době má více než 660 členských firem a zaměstnává 40 spolupracovníků.
Komory se nezaměřují jednostranně, ale podporují např. také české podniky v napojení na trh v Německu a v cizině.

Služby podle požadavků hospodářství

Německé a české podniky mohou pro napojení na trh využívat následující služby:

- Tržní a odbytové poradenství
- Investiční poradenství a podpora při zakládání firem
- Právní informace, daňové poradenství a účetnictví
- Vybrané personální služby
- Kvalifikace spolupracovníků
- Služby na veletrzích, reklama a komunikace.

Mimořádným efektem je využití potenciálu pracovníků zahraničních komor, kteří jsou důvěrně obeznámeni s mezikulturními zvláštnostmi hospodářského života země. Mohou proto urovnávat a eliminovat případná nedorozumění. Bezprostřední znalost prostředí je neocenitelnou předností při organizaci veletrhů, výměnných delegací a různých marketinkových projektů.

K nedostatku odborníků je třeba se postavit čelem

Stále více zahraničních obchodních komor přispívá k řešení nedostatku odborných pracovních sil ve své zemi a podporuje trvalé duální profesní vzdělávání. Nabízejí vzdělávací programy podle vzoru německého duálního vzdělávacího systému, a ten pomáhá nejen německým globálním hráčům v zahraničí, ale i středostavovským podnikatelům.

Mimo EU se podílejí AHK stále častěji na takových pilotních projektech, ve kterých mohou získat zahraniční odborníky jednodušeji a rychleji. Zahraniční komory radí kvalifikovaným pracovníkům, kteří se chtějí do Německa dostat, jaké jsou pro přistěhování v tomto ohledu podmínky a předpoklady, a také podporují obstarávání víz v zahraničním úřadu.

AHK a Covid-19

Práce AHK byla sice v důsledku světové pandemie se svými lockdowny a povinností home office narušena, ale v poradenství nedošlo k žádnému ochromení práce. Díky vícejazyčnému vybavení se staly zahraniční komory nejdůležitějšími informačními zdroji pro mezinárodně působící firmy. Pracovníci AHK poskytovali praktické poradenství bez byrokratických průtahů ohledně vstupních pravidel na území státu, transitu, pomoci pendlerům, a rovněž to bylo prosazování požadavků montérů a zajištění služebních cest.
Některé komory vedly aktivně dialogy s politiky a zdravotnickými úřady, aby nemusel být přerušen dodavatelský řetězec, a aby zůstaly otevřené hranice pro přeshraniční dopravu i pro pendlery.
Ve vybraných zemích jako Rusko či Čína organizovaly AHK na přání svých členů dokonce charterové lety pro manažery a na místě zajišťovaly potřebné specialisty.

Stránka www.ahk.de je hlavní stránkou sítě Zahraničních obchodních komor a nabízí nejen aktuální informace se seriálem „Corona-Kompass“, ale i krátká specifická videa, zaměřená na vybrané země a na jejich aktuální situaci.

Michael Drescher
IHK Halle-Dessau

Savci Mostecka

Poslední část seriálu o fauně Mostecka zakončíme savci. Jde o početně bohatou a velmi rozmanitou skupinu zvířat, která se dokázala přizpůsobit téměř jakémukoli prostředí. Prostor dostal opět pan Jaroslav Bažant z Oblastního muzea a galerie v Mostě.

Savci obývají lesy, remízky, pole, louky, ruderály, rekultivace, činné lomy, vesnice i města. Typickými druhy, které nejsou náročné na typ a kvalitu životního prostředí, jsou např. liška obecná, kuna skalní, lasice kolčava, ježek západní, rejsek obecný, myšice lesní aj. Jde o zvířata obývající jak volnou přírodu, tak okraje i centra měst. Každý jistě viděl ve městě ježka, často bohužel přejetého nepozorným řidičem. Kuny jsou zde také všudypřítomné, ale vzhledem k jejich ostražitosti nebývají vidět příliš často. Lišky se rády přiživují zbytky lidské potravy u popelnic v okrajových čtvrtích. Pro města je běžný i výskyt některých druhů netopýrů, třeba netopýra rezavého, který nacházel úkryty ve větracích šachtách paneláků, dnes je, vzhledem k zateplování těchto staveb, méně četný, instalované budky jich pojmou jen určité množství.

Typicky městským zvířetem je potkan, nepříjemný hlodavec, schopný sežrat téměř cokoli. Ve volné přírodě se vyskytuje mnohem méně. V severozápadních Čechách můžeme objevit

Spokojená rodina nutrií v povodí Srpiny. Foto: Stanislav Emingr

Všudypřítomná a nenáročná liška obecná. Foto: Miloslav Anderle

Jelen lesní z Krušných hor. Foto: Vratislav Prokeš

i jeho blízkou příbuznou krysu obecnou, která ve zbytku Česka nežije. Je přibližně stejně velká, ale znatelně štíhlejší, často je šedočerná, potkan bývá hnědý. Na rozdíl od potkana ji nenajdeme v kanalizaci, ale na sušších místech, jako jsou půdy a kůlny. Všechny uvedené druhy přitahuje do měst a vesnic vysoká potravní nabídka, o něco vyšší teplota než v okolí a menší počet predátorů. V otevřené polní krajině, remízcích, na zarůstajících výsypkách a rekultivacích se můžeme setkat zejména s hraboši polními, zajíci, srnci, prasaty divokými, která jsou tak přemnožená, že někdy pronikají i do měst a obcí. V lesích a starších rekultivacích se vyskytuje z kopytníků jelen lesní, muflon a jelen sika. Tento asijský jelen, který byl do přírody vysazen myslivci, se v posledních letech velmi rychle množí a úspěšně se kříží s naším jelenem lesním, čímž nežádoucím způsobem narušují jeho genofond. Čím dál častěji můžeme vidět siku i v Mostecké pánvi, třeba v okolí Unipetrolu. Již zmíněný muflon se ve velikých stádech o několika desítkách jedinců zcela běžně vyskytuje na kopcích Českého středohoří a v povrchových hnědouhelných lomech. Zejména v této opuštěné krajině je minimálně rušen lidmi a nachází zde ideální životní prostředí. Jedná se zas o nepůvodní druh, muflon pochází z oblasti Středomoří.

Cizí druhy savců jsou u nás vůbec rozšířeny čím dál, tím více. Z šelem jde o psíka mývalovitého, menší psovitou šelmu původně z východní Asie. U nás byl dříve chován jako kožešinové zvíře, později uprchl, případně byl vypuštěn do přírody záměrně. Není nijak vzácný, můžeme se s ním setkat hlavně v rákosinách na březích vod. Jde o všežravce, živí se drobnými obratlovci, hmyzem, mršinami, ale i divokými plody a polními i zahradními plodinami. Podobný způsob života vede mýval severní, medvídkovitá šelma původně ze severní Ameriky. V Evropě již dávno unikl ze zajetí a v posledních letech se invazně šíří i k nám, např. do Krušných hor, i jinam. Je velmi žravý, v potravě nevybíravý, představuje nebezpečí pro drobné živočichy, např. obojživelníky, plazy a malé savce. Třetí invazní šelmou je norek americký. Jedná se opět o uprchlíka z kožešinových farem, jehož areál výskytu se neustále rozšiřuje. Žije rovněž u vody, loví hryzce, ondatry, ryby, žáby, raky a podobnou kořist. Dobře známým nepůvodním druhem savce je též nutrie říční. Tento velký hlodavec, který původně pochází z jižní Ameriky, byl rovněž chován kvůli své kvalitní kožešině a zároveň masu. Po zániku většiny kožešinových chovů se rozšířil do volné přírody. Nutrie se vyskytuje na březích vod, mezi prsty zadních nohou má vyvinuté plovací blány. Živí se rostlinnou potravou. Snadno zkrotne a často se stává i miláčkem lidí, kteří ji krmí starým pečivem, ovocem a zeleninou. Krotká rodina nutrií žije např. u rybníka na vrchu Ressl. Mnoho těchto zvířat můžeme pozorovat zejména kolem toků a rybníků v Mostecké pánvi. Vzhledem k tomu, že nemá přirozeného nepřítele, který by její počty redukoval, je stále hojnější. Může však způsobovat problémy destrukcí hrází a břehů, v nichž si hloubí své nory. Savci Mostecka jsou tedy velice různorodí, obývají veškeré typy životního prostředí. Zároveň poměrně rychle reagují na možnost obsadit další místa, která jim vyhovují. Podobně jako v případě jiných skupin obratlovců – obojživelníků, plazů a ptáků – můžeme i u savců konstatovat, že Mostecko patří k územím s jejich bohatým výskytem. Záleží jen na nás, bude-li toto konstatování platné i v budoucnosti.

Jaroslav Bažant
Oblastní muzeum a galerie v Mostě

Podnikání s New Green Deal(em) v zádech a blackoutem na obzoru

Motto: „V boji o samotné bytí a evoluci našeho světa, je dostupnost energie tou hlavní podmínkou."

Ludwig Eduard Boltzmann, (1844 – 1906)

DOT Docela Ožehavé Téma

Ing. František Kružík

Co a proč se stalo s cenami energií v roce 2021

Zima 2020/2021 se nevyznačovala extrémními mrazy ani srážkami, ale přesto byla chladná, vlhká a dlouhá. Například v Praze byla ještě 30. května 2021 průměrná denní teplota 12°C, minimální teplota 7°C a maximální teplota nepatrně nad 15°C. Praha je nízko položená v údolí Vltavy a na okolních výšinách, v ostatních částech ČR bylo daleko chladněji. V květnu 2021 byla v ČR podle dat ČHMÚ průměrná teplota 10,6°C. Podobný vývoj počasí postihl prakticky celou Evropu. Také během léta se střídala krátká období teplého letního počasí s chladnými přechody frontálních systémů ze západu a severozápadu s vydatnými srážkami.

Nefoukalo, sluníčko se schovávalo za dešťové mraky, a tak německé fotovoltaické (FVE) a větrné elektrárny (VE) nedodávaly ani těch obvyklých ubohých 10 % instalovaného výkonu, což opakovaně vyvolávalo nutnost zapojovat do sítě náhradní záložní zdroje, v první linii především plynové. Tak se stalo, že v souběhu s odstavováním uhelných a jaderných elektráren došlo v Německu k vyčerpání podzemních zásobníků zemního plynu již během dlouhotrvajícího zimního období a opakovaného čerpání i během letního období. Předpokládané doplnění jejich skladovací kapacity během letního období se díky opakovanému čerpání nezdařilo a na začátku topného období v září 2021 nebylo v zásobnících dostatek plynu ani pro kompenzování výpadků OZE a zajištění zásob zemního plynu pro nadcházející zimu.

A tak začala propukat panika. Poptávka po zemním plynu rychle překročila nabídku na trhu. Pochopitelně na to reagovala burza energií růstem cen, ještě v srpnu a začátkem září mírným, avšak po rozhodnutí německého ústavního soudu z 5. října 2021 o nepovolení certifikace plynovodu Nord Stream 2 připraveného dodávat do Německa zemní plyn, vystřelily spotové ceny plynu na burze vzhůru, téměř na pětinásobek. Němci se chytili do vlastní pasti, kterou si vykopali svým tlakem přes Brusel na oddělení producentů, distributorů a prodejců, pod záminkou odstranění kartelů. Firma GASPROM je těžařem, dopravcem i prodejcem, navíc polostátní a ještě k tomu Ruská! A tak naděje, že se zásobníky plynu v Německu doplní na zimu z tohoto tak rychle položeného a kapacitního plynovodu vyhasly. Pokus dohnat deficit krátkodobými smlouvami také selhal, protože Rusko své kapacity pro krátkodobé smlouvy přesměrovalo na východ. Takže Německo je nuceno nakupovat plyn bez ohledu na cenu, která sice v průběhu října mírně klesla, ale pořád je to zhruba čtyřnásobek proti cenám z počátku roku 2021.

A protože Česká republika se díky neschopnosti politiků (tehdy vlád ČSSD) stala rukojmím a nuceným účastníkem této energeticko – burzovní šarády, rozdělením ČEZ(u) na tři firmy, lítáme v tom s Němci jak hadr na holi (viz obr. 1).

V Německu proběhly v září volby do německého parlamentu (Bundestag), které podobně jako u nás odsunuly vládnoucí koalici CDU & CSU do opozice. Vítězové voleb se stali němečtí sociální demokraté (SPD) s kandidátem na kancléře O. Scholzem. I němečtí komentátoři konstatují, že to je omezenec s charismatem ‚hromádky hrnčířské hlíny'. A protože vítězství SPD nebylo absolutní, vzniká trojkoalice, v Německu označovaná jako ‚*semafor*', podle rozlišovacích barev stran trojkoalice – červená (SPD), žlutá (FP) a zelená (B'90/Die Grünen), kde vedle nazelenalých socialistů zejména zelení v čele s dvojpředsednictvím A. Baerbock a R. Habeck jsou fanatickými klony F. Timmermanse, s humanitním vzděláním (politologie a veřejné právo v Hamburku – Baerbocková, filosofie, filologie a germanistika ve Freiburku – Habeck), které je nepochybně předurčuje pro působení v politice, protože jinak jsou nepoužitelní.

Lze velmi reálně očekávat, že tato nová německá vláda naváže na merkelismus (Angela již konečně půjde do důchodu) a v prosazování šílené zelené agendy nepovolí, spíše přitvrdí. O tom, že naše vládní pětikolka bude servilně sekundovat nelze pochybovat. (Chrastina, 2021)

Jen pro zajímavost – zde je výsledek ankety Parlamentních listů s dotazem na působení A. Merkelové:

Byla Angela Merkelová přínosem pro Evropu?	
Ano	13 %
Ne	80 %
Nevím / Je mi to jedno	7 %
hlasovalo:	**16 725 lidí**

Ke zdražení plynu a elektřiny lze najít na PXE lehce eufemistický komentář, který jistě utěší všechny odběratele a zejména důchodce, kteří řeší, jak ze svého důchodu zaplatit navýšené zálohy za elektřinu a plyn, protože chtěli ušetřit a naletěli Bohemia Energy a dalším překupníkům na jimi nabízené ‚*levné dodávky energie*'.

Komentář PXE v typické ‚pidgin' češtině mezinárodních expertů cit.: *„V souvislosti s přetrvávajícím studeným počasím a vysokou poptávkou po energetických komoditách, ceny jak plynu, tak elektrické energie v minulém týdnu zpevnily. Cena byla ovlivněna nižší výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů a rostoucí cenou emisních povolenek. Volatilita na intra-denním trhu lehce ustala. Obchodníci však sledují rostoucí napětí mezi Ukrajinou a Ruskem, které by mohlo znovu ohrozit dodávky plynu přes plynovod Jamal. Pokles zaznamenala cena ropy, která reaguje na podnět USA o uvolnění strategických rezerv této komodity ke státům jako je Čína, Indie a Japonsko."* PXE (2021)

V této souvislosti také dostává známý bonmot z povídek Šimka a Grosmana: „Nechci slevu zadarmo!" velmi morbidní kontext, protože pro mnohé oběti Bohemia Energy (a dalších překupníků) jsou platby

záloh za energii od DPI tragicky zničující až existenčně terminující. (Heroldová, a další, 2021); (Chrastina, 2021)

Co je New Green Deal

Tento pojem se objevil již v roce 2015 v souvislosti se schválením Pařížské smlouvy a byl skloňován od sletu klimahysteriků IPCC na COP 23. Jeho hlavním propagátorem na úrovni EU byl F. Timmermans, známý zelený fanatik, tehdy kandidující na funkci předsedy EU komisariátu. Jeho fanatismus vyděsil i zelené ideologické souputníky, a tak byla přijata B-varianta navržená A. Merkelovou, tedy Uršula z Leyna, v té době známá jako horlivá likvidátorka Bundeswehru. Již její kandidátské vystoupení bylo prodchnuto duchem zelené plísně a pojem New Green Deal se stal matoucí zástěrkou vzbuzující dojem, že se jedná o něco podobného jako Rooseveltův New Deal z let 1933 až 1939, který měl vyvést USA z krize, po krvavých bouřích nezaměstnaných, následkem krize po roce 1929. Dodnes se vedou spory o protikrizové účinnosti New Dealu, jehož jednotlivé akty prosadili demokraté i přes tuhý odpor republikánů tvrdících, že New Deal krizi jenom prohloubí. Tyto spory přerušil vstup USA do válečných konfliktů II. světové války po napadení Pearl Harbouru Japonskem.

„New Green Deal" nebo také používané zkrácené pojmenování „Green Deal" je politický program, jehož naplňování bude vymáháno pomocí zákonů, postupně vypadávajících z EU komise a povinně implementovaných do legislativy jednotlivých státu EU. Jako první byl přijat „Klimatický zákon" v červenci 2021, mj. kvůli prioritě ochrany EUhujerů v managementu a dalším vedení akciových společností, firem a bankovních domů, před postihem nebo trestem za zelená rozhodnutí, jejichž návratnost bude nulová nebo dokonce ztrátová. Zároveň je to cesta, kterou si chce EU komisariát zvýšit příjmy pro velkorysé utrácení, což má být realizováno třemi základními způsoby:

1. Nová uhlíková cla;
2. Nové emisní povolenky (vydávání, nakládání s nimi, platnost a cena bylo v tichosti schváleno v rámci COP 23);
3. Nové emisní pokuty.

To vše jsou příjmy, které půjdou přímo do rozpočtu EU, bez ohledu na to, kde budou vymáhány a získány. Je vcelku jisté, že zavádění uhlíkových cel vyvolá odvetná opatření a povede k sice nekrvavé, ale bezpochyby kruté celní válce.

„Fit for 55" je další legislativní intrikou Bruselu, jež představuje legislativní balíček, jehož cílem má být snížení ‚emisí' CO_2 na 55% do roku 2030, kterým má být uzákoněn výše uvedený výčet cel, povolenek a pokut. Už nejméně 20 let zaznívají varování racionálně myslících vědců a technických odborníků mimo mainstream (v ČT nebo ČRo to rozhodně neuslyšíte), kteří publikují, blogují nebo promlouvají na videostreamech (YouTube), protože jsou schopni dohlédnout za obzor a uvědomují si, dosah, pravděpodobné následky a chaos, který bude vyvolán zelenou stupiditou.

V přednášce H. Fajmona ***„Zelená utopie a my"*** je New Green Deal přirovnán k podobným *‚ambiciózním'* plánům v historii:

1. New Deal v USA (F.D.Roosevelt);
2. Velký skok v Číně (Mao Ce Tung);
3. Vybudovat komunismus v SSSR do roku 1980 (Lenin, Stalin, Chruščov, Brežněv);
4. Vybudování Tisícileté říše v Německu (Hitler).

Všechny tyto utopie skončily katastrofou za neskutečného utrpení miliónů lidí. Více (H. Fajmon in (Kalenda, a další, 2021))

Proto také kritikové New Green Dealu jej označují velmi nelichotivě, hanlivě a odmítavě, podle nátury. J. Zahradil charakterizuje New Green Deal takto, cit.: ***„Je to největší sociálně-inženýrský experiment v dějinách, překonávající všechny předchozí (odkazuje na výčet H. Fajmona), který jako první je skutečně globální."*** (in (Kalenda, a další, 2021))

V nepříliš optimistickém článku, který se zamýšlí nad budoucím chováním a rozhodováním nastupující vládní pětikoalice ve vztahu k energetice se uvádí, cit.:

„S ohledem na výsledek letošních voleb stojí za připomenutí velmi důležitá skutečnost týkající se veřejného mínění. Přes nejrůznější průzkumy, které si zadávají zelené aktivistické skupiny a jejichž výsledky prezentují jako to, že veřejnost souhlasí s jejich názory a požadavky, volby dopadly úplně jinak. Samotní Zelení nedostali ani jedno procento hlasů a Piráti, kteří jejich agendu do značné míry převzali, voliči jejich koalice vykroužkovali. ***Tuto skutečnost by si měl připomenout každý, kdo bude tvrdit, že Češi chtějí zelenou agendu, včetně Green Dealu.*** *To je zásadní poselství voličů politikům, jež se týká všech progresivistických témat vnucovaných státům Bruselem a aktivisty všemožných zaměření. Lidé jejich agendu zjevně nechtějí. Kdyby ji chtěli, volili by jinak."* ***... „Nicméně, dokud se na české politické scéně neobjeví někdo seriózní, kdo dokáže kolegům vysvětlit, do jakého pekla nás Green Deal zavede, nedá se v přístupu k energetice čekat podstatná změna."*** (Souček, 2021)

Pod varovným článkem P. Součka se v komentářích vyjádřil ke Green Dealu suše a velmi výstižně J. Jurax 4. 11. 2021 13:30, cit.: *„No, nevím. Vláda s dopředu rezignujícím Fialou v čele a pátou kolonou Topky v zádech, o pirátech nemluvě, fakt nevypadá na to, že bude bránit zájmy ČR proti z EU prýštícím zlovolným peachovinám typu grýndýlu, boje proti kysličníku a odstoupení od uhlí nejpozději včera, aby planeta byla spasena. Natož aby je rázně odmítla a dokázala zajistit svým občanům i průmyslu levnou*

Obrázek 1: Vývoj cen energií v ČR v roce 2021 k 1. 11. 2021

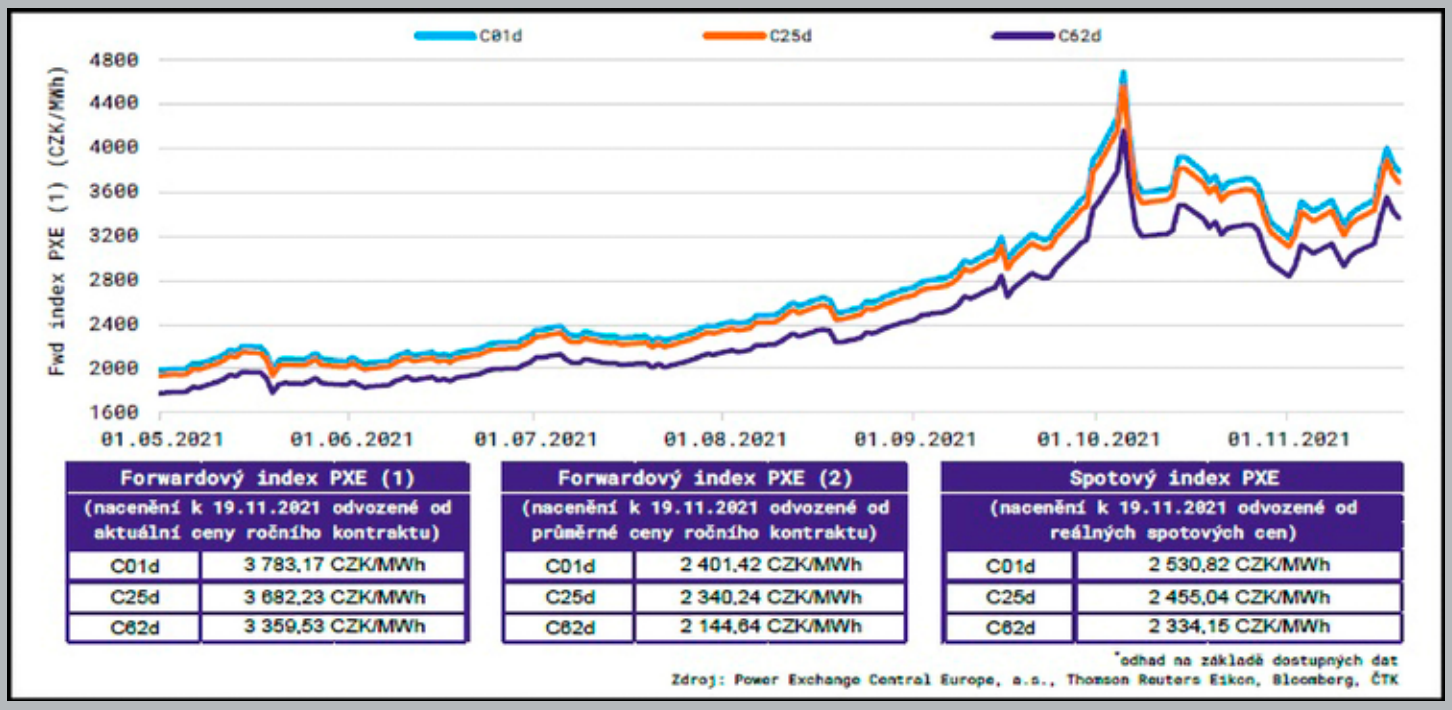

elektřinu; jsme ve výrobě elektřiny zcela soběstační a přebytky vyvážíme. Není tedy důvodu řídit naše ceny energie lipskou burzou, kde jsou ceny pokřiveny OZE. ***A že by se energicky opřela do vybudování JE, kde se promrhala už desetiletí – od Topolánkovy vlády ODS, jež si aby mohla vládnout pustila k tělu zelené Bursíkovy magory, kteří si vymínili odstup od jaderné energie a zanechali nám dědictví solárních baronů štědře dotovaných.“*** (komentáře in (Souček, 2021))

OZE jako primární impuls cenových výkyvů

Cenová exploze poplatků za elektrickou energii a plyn v roce 2021, z hlediska příčin má svůj technický původ v uplatňování a násilném prosazování tzv. OZE – vedle dalších obecných příčin i v tomto článku zmiňovaných, tj. nesmyslný tlak na omezování fosilních paliv při transformaci na teplo a el. energii, absurdní obavy z jaderných elektráren, prosazování zelené ideologie do bankovnictví, automobilismu a dopravy obecně atd., atd., **založené na předstírání, že za všechno může antropogenní produkce CO_2 a že OZE jsou technologiemi, které pomáhají ochraňovat klima a zastaví klimatickou změnu, což je od samého počátku lež jako věž**.

Ve velmi moudré a srozumitelné přednášce R. Svobody (mimochodem skutečně stojí za to si ji poslechnout), zaznělo hned v úvodu autorovo krédo a vymezení se proti slovnímu spojení tzv. OZE, cit:

> *„Žádné ekologické obnovitelné zdroje energie neexistují, je to naprostý nefyzikální a nevědecký blud. Proto mi taky nikdy nešlo vyslovovat toto slovní spojení bez určitého trnutí v zádech a zubů.“*
> *(R. Svoboda in (Kalenda, a další, 2021))*

Také ostatní přednášející se v různých souvislostech proti OZE vymezovali, např. cit.: *„OZE jsou neefektivní, drahé a musí být z 80 % nominálního instalovaného výkonu zálohovány, tj. jsou to technologie, které* ***parazitují na spalovacích a jaderných technologiích****.“* (J. Kinkor in (Kalenda, a další, 2021))

A nebyli by to Češi, kdyby si nedělali šprťouchlata i z této snahy zelených lunatiků zastírat pravou povahu OZE. Prosto se po síti velmi rychle rozšířil výklad uvedené zkratky již v době, kdy Bursík kmital mezi senátem a parlamentem, kde horlivě přesvědčoval a prosazoval schvalování celé řady zelených absurdit, mj. dotování FVE a VE v ČR: OZE = Občasný Zdroj Energie. O tom, že je to výklad velmi výstižný asi již není nutno nikoho normálního přesvědčovat. Přestože široká česká veřejnost má ve věci OZE poměrně jasno a z důvodů, které jsou nasnadě, tj. především negativními dopady ‚na peněženku‘ a většinově je proto odmítá i přesto, že jen malá část této veřejnosti je si vědomá celého komplexu nedostatků, které hrubě převažují nad přínosem. Ukazuje se, že i již zmiňovaní odborníci, schopní dohlédnout ‚za obzor‘, jsou pesimističtí, mají-li se vyjadřovat k možnostem zvrácení nastoupeného vývoje, neostře vymezeného bojem proti klimatické změně a New Green Dealem, viz např. rozhovor s I. Davidem. (David, 2021)

Také v nedávno uveřejněném varovném článku V. Klause je cítit pesimismus, vyplývající z prokazatelného ovlivňování a napadení světového bankovního sektoru zelenou ideologií, kde hned v úvodu píše, cit.: *„Kdyby nezvítězila ve světové politice (nikoli vědě!) víra v přímou úměrnost (možná nejen v lineární, ale radši v exponenciální vztah) mezi emisemi CO_2 a průměrnou globální teplotou. O tom, že tento zcela nevědecký vztah seriózní vědou není zastáván, není sebemenších pochyb.* ***Přesto je na existenci hypotézy o nesporné platnosti tohoto vztahu založen celý tyátr posledních dnů a týdnů v Glasgowě.“*** (Klaus, 2021)

Elektromobilita a New Green Deal

V textu nezbylo místo na podrobnější kritiku bezhlavě prosazované elektromobility, která zatěžuje automobilky a představuje typickou slepou uličku, zvláště v kontextu rostoucích cen elektrické energie. V rámci New Green Dealu se uvádí, že od roku 2030 bude zakázána výroba automobilů se spalovacími motory, ale odborníci se shodují na tom, že norma EURO 7/VII to patrně stihne ještě dříve. (viz obr. 2)

„Noví dogmatici, noví elitáři, vědci a aktivisté vnucují lidstvu potrhlé představy, jak se má vyrábět elektřina, co se má jíst, na jaké palivo, či dokonce motor se má jezdit. Klimatické cíle, procenta, závazky, normy. Cílem je rozvrat trhu pomocí subvencí, dotací, povolenek a pokut. Prý dokonce nehledě na náklady. „Klimatický český velekněz Radim Tolasz radí politikům nastavit ceny tak, aby se kapitalistům produkce všech hovadin vyplatila. Čistý bolševismus.“ (Kříž, 2019)

Obrázek 2: Stručně a jasně charakterizuje tato anekdota „vysoké ambice“ pro dosažení uhlíkové neutrality EU pomocí norem EURO 1-7/I-VII, pro které je EU komise ochotna přehlasovat i přírodní zákony. Zdroj: PXE

Sedm stupňů inkompetence, ignorance a pokrytectví

Zatímco první omezující normy emisí z provozu vozidel se spalovacími motory byly vydávány již koncem 60. let jako reakce na smogové stavy velkých městských aglomerací (např. v roce 1968 Kalifornie v oblasti San Diego – Los Angeles – Sacramento – San Francisco), v 90. letech se již cíleně zavádějí normy pro emisní limity motorových vozidel, které mají zcela nový účel – postupnou likvidaci vozidel poháněných spalovacími motory, pod pláštíkem starostlivě znějících eufemismů (zastavení antropogenního globálního oteplování, zastavení zdraví škodlivého znečišťování ovzduší, ochrana obyvatel před nemocemi pramenícími z emisní zátěže, vymanit se ze závislosti na dovozu ropy, atd.).

Tabulka 1: Posloupnost přijetí norem EURO pro osobní a nákladní automobily

EURO 1	1992	EURO I	1992
EURO 2	1. leden 1996	EURO II	1995
EURO 3	1. leden 2000	EURO III	1999
EURO 4	leden 2005	EURO IV	2005
EURO 5	1. září 2009	EURO V	2008
EURO 6	září 2014	EURO VI	2013
EURO 7	?? 2025	EURO VII	??? 2025

Emisní norma Euro je závazná norma Evropské unie stanovující limitní hodnoty škodlivin ve výfukových exhalacích benzinových a naftových motorů pro motorová vozidla v závislosti hmotnosti škodliviny na ujeté vzdálenosti. Normy stanoví limity oxidu uhelnatého (CO), uhlovodíků (HC), oxidů dusíku (NOx) a pevných částic (PM); nezabývají se oxidem uhličitým (CO_2 má samostatně nastavený limit) ani sirnými sloučeninami (dtto). Norma je vydávána v postupně se zpřísňujících číslovaných verzích. Normy pro osobní automobily a lehké užitkové automobily jsou číslovány arabskými číslicemi, normy pro těžké nákladní automobily a autobusy římskými číslicemi. Limity se vztahují na vozidla nově uváděná na trh.

Radikální tlaky Evropské komise na emisní normy naprosto mění situaci na evropském automobilovém trhu, který tak bude násobně přísnější než všechny ostatní trhy a hrozí tak odchod některých značek z Evropy. **Připravovaná norma Euro 7 v podstatě přímo nahrává elektromobilům, ale bez dotací si běžný občan, dokonce ani většina firem nový elektromobil zkrátka nekoupí. Následné zhroucení výroby aut by v rámci kontinentu připravilo v automobilkách a dodavatelských řetězcích o práci statisíce až miliony lidí.**

Dosti tvrdě to za všechny shrnul šéf francouzského Peugeotu Carlos Tavares: *„Současné požadavky na snižování emisí CO2 jdou daleko za hranice toho, co se dá označit jako ekonomicky proveditelné*

a společensky ospravedlnitelné.“ (Bednář, 2017), (Krajinska, 2020), (Kříž, 2019), (2021) (Rybáček, 2016), (Stříbrský, 2021), (Ševčík, a další, 2021).
K problematice EURO 1–7/I–VII a navazující vynucované elektromobility se podrobněji vrátím v jarním čísle TEMA.

Místo závěru

Konec volebního roku 2021 je plný nepříjemných událostí a nedává příliš mnoho pozitivních vyhlídek na rok 2022.
Jana Zwyrtek Hamplová na svém blogu zveřejnila krátký, avšak hutný text, který i přes svoji naléhavost a aktuálnost patrně bude jen další hrstí hrachu vržené na betonovou zeď. Přesto je šířen po internetu a zde je celé jeho znění, cit.:

„ZAPOMEŇTE NA POLITIKU, A POVOLEJTE IHNED ODBORNÍKY. IHNED! Situace je vážná.

V současné situaci bych očekávala, že vláda neprodleně sestaví odborný tým z nejlepších ekonomů, energetiků, zemědělců a dalších oborů, který pojmenuje „současnost“, pokusí se odhadnout budoucnost, a navrhne preventivní i aktuální kroky směřující k ochraně zájmů naší země, abychom se už pak jen nedivili, jaké vážné dopady má krize na naše občany. Dnes jsou to energie, zítra to může být nezaměstnanost, pozítří zásobování čímkoli.
V „překladu“ – očekávala bych, že politikové přestanou řešit sebe sama, přestanou dělat servis farmaceutickým firmám, přestanou nečinně přihlížet ekonomické devastaci statisíců rodin po krachu jedné společnosti, a obklopí se chytrými mozky, které nás touto dobou NE POLITICKY, ale ODBORNĚ provedou „bez ztráty desítky.“ Protože každé zaspání nahoře „teď“ odneseme „zítra“ dole – v obcích a městech. A spadne to na radnice.

My občané bychom měli tento odborný tým ihned požadovat. Důvod – sami politikové jsou na to, co se na nás valí, velmi slabí hráči – situace je opravdu vážná, a nevystačíme s nesmyslnými karanténami, tvořením nových ministerstev a rozdělováním funkcí po volbách.
Je třeba začít konat v úplně jiné dimenzi, a nečekat odevzdaně s pohledem na fronty před ČEZem. Zkrátka chce to první ligu mozků.
Zařaďte už konečně covid mezi normální nemoci, ať si všichni oddychneme, a starejte se zavčas, tj. IHNED, o energie, bydlení, potraviny, komplexní zdravotní péči a zaměstnanost. To všechno je dnes ohroženo nastupující krizí. A vaše čekání na zázrak odnesou ti lidi dole.
A hlavně – u všech těch životně důležitých témat zapomeňte na politiku. V minulosti nás zradil jak západ, tak východ, na tuto EU nelze spoléhat vůbec. Ta má starosti sama se sebou. Zanechme jako malá středoevropská země gest a udělejte zavčas to nejlepší pro naše občany. Právem to od vás čekají.“

Řada autorů kritických knižních publikací (pokud se je vůbec podaří vydat), článků, přednášek a videí se vyjadřuje značně pesimisticky. Vcelku se všichni shodují v otázce BLACKOUTU – již to není považováno za vágní a nepříliš pravděpodobnou možnost, jako před dvaceti lety, ale již je to otázka KDY? a JAK ROZSÁHLÝ BUDE. Všichni se však shodují, že je dobré si zakoupit petrolejovou lampu, zásoby rýže a těstovin a lihový vařič!

Listopad 2021
Ing. František Kružík

Zdroje k článku naleznete na internetových stránkách www.ohk-most.cz/e-tema

inzerce

OKRESNÍ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA MOST

Hledá se PODNIKATELKA ROKU 2021 v regionu Mostecka

Která žena podnikatelka se bude pyšnit tímto oceněním se dozvíme až za pár měsíců. Vítězka bude vybrána na základě hlasování široké veřejnosti.

Mysleli jsme si, že máme za sebou nelehké období, ale situace zhoršující se ze dne na den nám ukazuje, že toto období máme naopak před sebou. Většina z nás je unavená, frustrovaná a nevidí blýskání se na lepší časy. Možná o trochu více toto dopadlo na drobné podnikatele, a ještě o něco více na podnikatelky. Zavírání provozoven, zvyšování cen za elektřinu, plyn, nájemné, nebo výpadky v dodávkách zboží, to je malý výčet toho, co se v posledních měsících děje. U žen k tomu většinou ještě přibyla domácí výuka s dětmi a péče o ně v době, kdy byly školy zavřené. Snad i proto OHK Most a spolek WomenNet spojily síly a vyhlásily tuto soutěž o nejlepší podnikatelku roku 2021 v regionu Mostecka. Vyhlášení soutěže proběhlo 14. 10. 2021 a jeho součástí byl příjemný společenský večer, který probíhal v kulturním zařízení Citadela v Litvínově. Večer to byl plný krásy a něhy, kterou diváci dostali jako lék prostřednictvím Pražského komorního baletu, Baby Baletu Praha a Baletu Praha Junior. Celovečerní představení pro zahájení podnikatelky roku 2021 bylo tvořeno fragmenty z různých děl a divácky byl tento pestrý výběr velmi kvitován.

Byla jsem součástí týmu, který před lety obdobnou akci uspořádal a potkala se s velkým úspěchem a chutí žen podnikatelek se jí zúčastnit. V roce 2013–2014 se přihlásilo do obdobné místní soutěže na padesát drobných podnikatelek.

Cílem naší soutěže je ocenit práci podnikatelek, zviditelnit je v jejich regionu, představit podnikatelky a jejich živnosti vedením měst a obcí, podpořit ženy podnikatelky v jejich úsilí při zakládání a vedení svých živností, nebo malých podniků.

Oceněné podnikatelky při předávání cen v roce 2014 řekly, že to cítí jako velké ocenění všech, kteří s nimi podnikají. Většina z nich děkovala za podporu svým rodinám a zaměstnancům. Většina hovořila o nelehkém spojení manželky, matky a podnikatelky. Všechny byly ale potěšeny, že jejich práce byla oceněna a mluvily o další chuti se na trhu prát o své místo. Doufáme ve stejné pocity žen, které budou oceněny za rok 2021.

HK ČR se podílí na podpoře a rozvoji podnikání a je jedním z viditelných zástupců podnikatelů v ČR. Regionální zastoupení HK jsou pak jediným reprezentantem regionálních podnikatelů a měl by zde panovat společný zájem na zlepšení podmínek podnikání v příslušném regionu. Z velké části se daří tato spolupráce mezi regionální HK a regionálními většími podniky a firmami. Malé podnikatele a živnostníky je potřeba ještě více ujistit v tom, že i o jejich názory a problémy se HK zajímá a chce je řešit. Tato soutěž by mohla být jedením z kroků k realizaci komunikace mezi těmito subjekty.

Je potřeba zmínit, že by však nebylo možné takovou soutěž uskutečnit bez sponzorů, dárců a záštit. Děkujeme tímto všem, kteří tuto akci podporují.

A jakou podnikatelku můžete nominovat, nebo jaká podnikatelka se může přihlásit?

Musí se jednat o podnikatelku z regionu Mostecka (místo jejího podnikání). Podnikatelka musí podnikat jako OSVČ, drobný nebo střední podnikatel (majitelka, popř. spolumajitelka společnosti), která zaměstnává méně než 50 osob. Nominaci je možné provést elektronicky, písemně, telefonicky, nebo formou sms. Máte-li tedy svou kadeřnici, kosmetičku, pedikérku, manikérku, květinářku, nebo jakoukoliv jinou živnostnici či podnikatelku, kterou chcete představit i ostatním, tak ji co nejdříve nominujte. Komplikuje se nám epidemická situace a spoustu podnikatelek řeší problémy spojené s novými opatřeními, které se mění skoro ze dne na den, prodlužujeme dobu nominace až do ledna 2022 a následně i dobu hlasování až do konce března 2022. Vyhlášení výsledků soutěže bude součástí společenského večera v dubnu 2022. Snad už nám tyto termíny vyjdou bez velkých omezení.

První fáze projektu: NOMINACE
Termín: 14. 10. 2021 – 13. 1. 2021

Nejsnadnější cesta, jak nominovat svou podnikatelku je prostřednictvím elektronického formuláře na adrese www.ohk-most.cz nebo www.womenNet.cz.

Po ukončení nominací bude každé nominované podnikatelce, která bude se svou nominací souhlasit, vytvořen krátký madailonek s fotem a číslem pro hlasování.

Druhá fáze projektu: HLASOVÁNÍ
Termín: 1. 2. 2021 – 31. 3. 2021

Hlasovat může každý pouze elektronicky, a to vyplněním hlasovacího lístku (odkaz na výše uvedených internetových stránkách). Označením podnikatelky a vyplněním svého jména a emailové adresy se pošle hlas pro vybranou podnikatelku. Z jedné emailové adresy můžete hlasovat pro více podnikatelek, ale pro každou vždy jen jedním hlasem.

Třetí fáze projektu: VYHODNOCENÍ
Termín: duben 2021

Vyhlášení výsledků soutěže a předání ocenění bude na slavnostním večeru (místo a čas bude upřesněn). Na slavnostní večer budou pozvány všechny nominované podnikatelky, donátoři, partneři, zástupci měst, zástupci obcí a Ústeckého kraje.

Na oceněné podnikatelky čekají hodnotné ceny, setkání se zástupci měst a obcí, možnost jejich větší propagace a ocenění, které bude zdobit jejich provozovnu.

Květuše Hellmichová
členka představenstva OHK Most

inzerce

Středisko pro úspory energie s.r.o.

Ceny energií letí dnes nezadržitelně nahoru a nikdo si netroufá dělat predikce toho, kam až ceny energií mohou v budoucnu vystoupat.
To je nyní hlavní téma, kterým se naše společnost Středisko pro úspory energie s.r.o. zabývá napříč celou Českou republikou, podnikatelskými i soukromými sektory. Z mé strany mohu snad jen říct, že levná energie už byla a v budoucnu nás čeká jen cena vyšší.
Jedinou obranou proti neustálému zdražování jsou úspory. Šetřit na energii dnes může úplně každý. Ať už se jedná o standardní domácnost, výrobní halu, rodinný dům nebo školu, vždy je možné najít řešení, jak spotřebu energie snížit. To je přesně to, proč je naše firma na trhu.
Máte rodinný dům vytápěný elektrokotlem a uvažujete zateplení, přechod na tepelné čerpadlo v kombinaci s fotovoltaickou elektrárnou a záložní baterií? Nebo jste firma, která chce ve výrobním závodě zateplit halu, instalovat nový zdroj vytápění, rekonstruovat LED osvětlení a posoudit využití fotovoltaiky?
Pak je tu pro Vás společnost Středisko pro úspory energie, kde Vám navrhneme optimální řešení, vyčíslíme ekonomické ukazatele a zároveň posoudíme možnost získání konkrétní dotace na navržená opatření. V případě, že se rozhodnete do projektu jít, dokážeme Vám i následně pomoct s kompletní administrativou, která povede k získání reálných peněz na účet.
Středisko pro úspory energie v Mostě je rodinná firma, která je na trhu téměř 25 let.
„Patříme mezi první společnosti svého typu, které v Čechách vznikaly. Zabýváme se zhodnocením, návrhem a realizací takových opatření, která vedou k dlouhodobým úsporám na energii," říká jednatel a energetický specialista Ing. Tomáš Novák.
Společnost poskytuje služby energetického specialisty v oblastech energetických auditů, energetických posudků pro účely získání dotací z evropských

fondů a průkazů energetické náročnosti budovy. „Naši zaměstnanci jsou energetičtí specialisté a auditoři jmenovaní Ministerstvem průmyslu a obchodu a jsou členy asociace energetických auditorů, asociace energetických specialistů a asociace poskytovatelů energetických služeb. Zároveň poskytujeme bezplatné energetické poradenství v rámci EKISu (Energetické konzultační a informační středisko). Kromě zhodnocení a návrhů úsporných opatření nabízíme i realizaci a financování projektů formou EPC, energy performance contracting, kdy je investice do projektu splácena z úspor na energii," vysvětluje Ing. Tomáš Novák.
Ač malá rodinná firma, realizuje Středisko pro úspory energie projekty po celé České republice. „Hlavními našimi zákazníky jsou malé, střední ale i velké podniky. Dodáváme audity a posudky pro státní sektor, mezinárodní společnosti ale i pro soukromé potřeby," říká jednatel.
Mezi důležité projekty, jež firma v poslední době zrealizovala, patří energetické audity pro Krajskou zdravotní, FNUSA v Brně, VŠB Ostrava, Generální ředitelství cel, JYSK ČR A JYSK SK, MAN TRUCK, Yanfeng, energetické posudky pro získání dotace pro ABX, Nobilis Tilia, ČEZ, MOSER, město Most a další. V minulosti vyhotovila naše firma energetické dokumenty i pro další významné instituce jako jsou Ministerstvo dopravy ČR v Praze, Krajský úřad Ústeckého kraje, finanční ředitelství Ústí nad Labem, UJEP Ústí nad Labem, ČZU v Praze, Zimní stadion v Mostě a Litvínově, SHD Komes Most a další.
Každý, tedy i ten, kdo chce ušetřit za energie v rodinném domě, získá od mostecké firmy bezplatné poradenství. „Zákazník se dozví, jaké má možnosti zateplení, výměny zdroje vytápění, výměny oken, využití alternativních zdrojů energie jako jsou solární kolektory, fotovoltaika, tepelná čerpadla nebo vytápění biomasou. Poté s ním projdeme možnosti získání dotace na konkrétní opatření.
Energetických specialistů jsou v Česku stovky, někteří pracují jako živnostníci, jiní jsou sdruženi ve firmách jako je Středisko pro úspory energie s.r.o. Jak se ve výběru mezi nimi zorientovat? „Vždy, když se zákazník rozmýšlí, kterou firmu si vybrat, aby mu vyhotovila energetický audit, PENB, nebo energetický posudek pro získání dotace, měl by vždy zvážit tři základní věci. Cenu, kvalitu služeb a technickou podporu. V našem oboru je velice důležité, aby naše práce měla reálný výsledek, kterým je získání dotace. Garantuji v každém energetickém posudku, že bude navržen tak aby došlo ke splnění podmínek stanovených konkrétní dotační výzvou, zajištění úspor energií, a hlavně ručím za to, že naši specialisti s Vámi budou po celou dobu procesu administrace dotace v kontaktu a operativně reagovat na případné změny projektu nebo vysvětlující dotazy." Rodinná firma poskytuje řešení od začátku do konce v nadstandardní kvalitě. „Protože se snažíme vždy objektivně a správně poradit, ať už z hlediska zákonné povinnosti vlastnit energetický dokument nebo z hlediska nutné dokumentace pro získání dotací, šetříme tím peníze a čas našim zákazníkům," říká Ing. Tomáš Novák. Důkazem kvalitní práce je i to, že za téměř pětadvacetiletou existenci rodinné firmy se její majitelé nesetkali s žádnou reklamací svých služeb.

STŘEDISKO
PRO ÚSPORY ENERGIE

+420 602 445 169 | +420 476 104 189 | www.sue-cr.cz

- Průkazy energetické náročnosti budovy - PENB
- Nová zelená úsporám pro rodinné a bytové domy
- Energetické poradenství ZDARMA
- Dotace z fondů Evropské unie na klíč
- Energetické audity/posudky
- Měření termokamerou

ASOCIACE ENERGETICKÝCH SPECIALISTŮ AES ČLEN ASOCIACE 2020

Středisko pro úspory energie s.r.o.
Moskevská 508, Most 434 01
info@sue-cr.cz

První téma „TEMA“ mimo hlavní téma

Již 30 let je tu pro nás Městská správa sociálních služeb v Mostě – příspěvková organizace

MSSS
Městská správa sociálních služeb v Mostě - příspěvková organizace

Dostupné, reálné a realizovatelné sociální služby je v moderní evropské společnosti morální závazek aktivní části populace, a to ve všech třech společenských pilířích – občanského, podnikatelského, ale hlavně politického. O tom není v obecném pojetí významu těchto pojmů sporu. Jde jen o to, jak to spravedlivě a účinně udělat. Pomiňme zatím tu část, která se týká sociálního systému v jeho části podpor tzv. nepřizpůsobivé části naší občanské společnosti, aniž bychom snižovali problémy, které v tomto jsou, a že z hlediska zneužívání systému tam problémy jsou, není sporu *(a jistě se tomu i na stránkách TEMA budeme věnovat)*. Ale dnes bychom se rádi věnovali té části sociálních služeb, která zabezpečuje péči o skutečně potřebné. Je otázkou, zda je ve všeobecném vědomí to, jak tento systém u nás v Mostě funguje a co vše obnáší. Vedle několika soukromých institucí zajišťuje tuto péči i Městská správa sociálních služeb v Mostě – příspěvková organizace a jejího ředitele Ing. Luboše Trojnu jsme požádali o představení současného stavu a jako nového ředitele i o jeho vize do budoucna. Redakce

V červnu r. 2021 jsem se začal zajímat o post ředitele MSSS v Mostě – p.o., proto jsem se svých přátel či známých ptal – co o této organizaci vědí. Téměř všichni mi odpověděli – to je ten „důchoďák“ u Kauflandu. Ti, kteří měli již možnost prostřednictvím umístění svého rodinného příslušníka v zařízení v ul. Barvířská, si vzpomněli i na název zařízení – Astra.

Ale situace se má jinak, významně jinak.

Základní fakta na úvod:

- Městská správa sociálních služeb v Mostě – příspěvková organizace, vznikla dne 1. ledna 1992 jako příspěvková organizace města Mostu
- Nosným zákonem je Zákon o sociálních službách č. 108/2006 Sb.
- Máme 290 zaměstnanců
- Náklady a výnosy činily v roce 2020 zhruba 186 mil. Kč
- Máme aktuálně celkem 711 klientů
- Provozujeme 13 zařízení, v 7 budovách:
  1. Domov pro seniory, ul. Barvířská 495, Most
  2. Domov se zvláštním režimem, ul. Barvířská 495, Most
  3. Domov pro osoby se zdravotním postižením, ul. Barvířská 495, Most
  4. Denní stacionář pro seniory a handicapované občany, ul. Barvířská 495, Most
  5. Domov pro seniory, ul. Jiřího Wolkera 404, Most
  6. Denní stacionář pro mentálně postižené klienty, případně kombinovaně handicapované občany s ukončenou školní docházkou, ul. Jiřího Wolkera 404, Most
  7. Domov pro seniory, ul. Antonína Dvořáka 2166, Most
  8. Penzion pro seniory, ul. Albrechtická 1074, Most
  9. Penzion pro seniory, ul. Ke Koupališti 1180, Most
  10. Penzion pro seniory, ul. Komořanská 818, Most
  11. Pečovatelská služba, ul. Komořanská 818, Most
  12. Poradna pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, ul. Komořanská 818, Most
  13. Denní dětský rehabilitační stacionář, Středisko denní péče o děti do tří let věku, ul. Františka Malíka 973, Most

Největším zařízením je právě již zmíněná Astra

Jednou ze služeb, která je poskytována, nese název Domov pro seniory, ul. Barvířská 495, Most. Kapacita služby je 273 lůžek. Posláním pobytové služby domova pro seniory je podpora seniorů, kteří z důvodu věku, zdravotního stavu a sociální situace jsou závislí na pomoci jiné fyzické osoby a nemohou žít ve svém přirozeném prostředí. Svou činností podporujeme uživatele v soběstačnosti, důstojném způsobu života a dosavadních společenských kontaktech. U našich uživatelů poskytujeme individuální podporu v uspokojování základních životních potřeb, zachováváme optimální míru samostatnosti, nezávislosti a odpovědnosti za své chování, jednání, rozhodování a přispíváme tak k prožití plnohodnotného života.

Vytváříme podmínky pro plnohodnotný život srovnatelný se způsobem života v přirozeném domácím prostředí, podporujeme sociální kontakty uživatele s ostatními uživateli, rodinou, přáteli,

podporujeme svobodné vyjadřování vlastních názorů a rozhodování o sobě, individuální přání a právo podílet se na plánování a průběhu sociální služby, která je klientovi poskytována. Motivujeme uživatele k aktivnímu zapojení do péče o svoji osobu a pomáháme jim zachovávat si v rámci si svých možností stávající soběstačnost. Naopak nepodporujeme a neprohlubujeme závislost na službě. Podporujeme přátelské vztahy a dobré vzájemné soužití mezi uživateli a zaměstnanci. Vytváříme podmínky pro aktivní prožití volného času s ohledem na zdravotní stav uživatele formou nabídky řady aktivizačních činností v zařízení i mimo něj. Poskytujeme bezpečné a odborné služby, které respektují důstojnost uživatelů a jsou založeny na principech Etického kodexu.
Cílovou skupinou jsou senioři od 65 let věku, kteří z důvodu věku, změn jejich zdravotního stavu, snížené soběstačnosti a dovednosti, potřebují pravidelnou pomoc a péči jiné fyzické osoby v jejich nepříznivé sociální situaci a nejsou schopni ji překonat ani za pomoci jiných typů sociálních služeb či rodiny.

Při těchto službách dodržujeme zásady – principy poskytování sociální služby:

Odbornost – máme vzdělaný a kvalifikovaný personál, který si neustále doplňuje poznatky v odborných kurzech a seminářích, za účelem zkvalitňování poskytované péče.
Respektování potřeb uživatelů a lidských práv – všichni zaměstnanci výše uvedených služeb respektují základní lidská práva našich uživatelů, ochranu osobní svobody, soukromí, osobní údaje a další jejich potřeby.
Diskrétnost – uvědomujeme si, že diskrétnost je důležitým prvkem při jednání a zacházení s našimi uživateli. Diskrétnost zachováváme při získávání informací poskytnutých našimi uživateli.
Nestrannost – všechny naše uživatele posuzujeme nestranně a rovnoprávně.
Standardizace – vytváříme standardy kvality sociálních služeb, kterými se řídíme při poskytování služeb sociální péče. Snažíme se, aby je všichni znali a ztotožňovali se s nimi.
Ochrana osob před předsudky a negativním hodnocením – chráníme uživatele před předsudky a negativním hodnocením, ke kterému by mohlo dojít v důsledku poskytované služby na základě vnitřních pravidel, která máme vytvořena.
Řádný průběh sociální služby – máme písemně zpracovány metodické pokyny, vnitřní pravidla – směrnice, pracovní postupy, které zaručují řádný průběh poskytování sociální služby, a podle nich postupujeme.
Aktivizace uživatelů – uživatelům poskytujeme kulturní a společenské aktivity, které umožňují uživatelům realizovat se a pomáhat navazovat kontakt se sociálním prostředím.
Individuální přístup – s uživateli pracujeme podle jejich individuálních potřeb, které zjišťujeme prostřednictvím Individuálních plánů.

Motto naší organizace zní
„Podáme ruku všem, kteří nás potřebují."

Toto motto naplňujeme i pro opačné věkové spektrum, než jsou senioři. Provozujeme například **Středisko denní péče o děti do tří let věku, v ul. Františka Malíka 973**. Kapacita zařízení je 23 dětí. Posláním střediska denní péče je poskytování výchovné a zdravotně preventivní péče dětem ve věku od 16 měsíců do 3 let věku.
Cílem je všestranný rozvoj osobnosti, osvojení hygienických návyků, nácvik dovedností, kontakt s vrstevníky, rozvoj řeči, samostatnost v činnostech. Cílovou skupinou jsou zdravé, řádně očkované děti od 16 měsíců do 3 let věku, jejichž matky nebo osoby, které o děti pečují, jsou zaměstnány nebo studují.
V tom samém zařízení provozujeme i Denní dětský rehabilitační stacionář, který je dalším ze zařízení MSSS. Poskytujeme zde ambulantní sociální službu dětem a mladistvým se zdravotním postižením nebo zdravotním znevýhodněním ve věku od jednoho do sedmnácti let. Předností této sociální služby je zajištění odborné péče a podpory dítěte aniž by muselo delší dobu pobývat mimo své přirozené rodinné prostředí. Kapacita zařízení je 12 uživatelů.
Mezi dlouhodobé cíle Denního dětského rehabilitačního stacionáře stanovené směrem k dětem (tj. uživatelům služby) patří zlepšení kvality života dětí se zdravotním postižením, rozvoj motorických, sociálních i psychických schopností a dovedností dětí, umožňujeme dětem se v maximální možné míře podílet na vlastním i společenském životě.
Cíle Denního dětského rehabilitačního stacionáře stanovené směrem k dětem jsou naplňovány prostřednictvím individuálního přístupu k dětem a jejich potřebám – léčebná rehabilitace, výchovně vzdělávací a aktivizační činnosti, pedagogická, resp. speciálně pedagogická rehabilitace, výchovně společenské aktivity.
Při poskytování služeb v Denním dětském rehabilitačním stacionáři se řídíme zásadami, jež vyplývají z mezinárodní Úmluvy o právech dítěte (OSN, 1989): Vždy jednáme v zájmu dítěte, vždy respektujeme odpovědnost, práva a povinnosti rodičů, dítě se zdravotním postižením má požívat plného a řádného života.
Rád zmíním i **léčebnou rehabilitaci pro děti**, protože součástí zařízení je dětská léčebná rehabilitace. Jedná se o ambulantní zdravotnickou službu, která je určena dětem s nerovnoměrným psychomotorickým vývojem. Kvalifikované fyzioterapeutky provádějí rehabilitace na základě doporučení lékaře k rehabilitačním procedurám. Prováděné rehabilitační procedury (např. Vojtova metoda, individuální cvičení, měkké techniky, mobilizace, vířivé koupele aj.) jsou hrazeny zdravotní pojišťovnou.

Pečovatelská služba

Potřebujete nás? Rádi Vám pomůžeme!

Kontaktujte nás na telefonních číslech:
478 620 406
Vedoucí úseku – terén:
Jiřina Lochmanová
735 749 596, lochmanova@msss-most.cz
Vedoucí pečovatelské služby:
Ing. Šárka Šimanová,
725 511 298, simanova@msss-most.cz

Jejím posláním je podpora či pomoc lidem se sníženou soběstačností z důvodu věku, tělesného, zdravotního postižení či chronického onemocnění, kteří jsou v nepříznivé sociální situaci. Pečovatelská služba umožňuje lidem zůstat co nejdéle v domácím prostředí, důstojně žít a zapojovat se do běžného života společnosti, zachovávat vazby na rodinu, přátele a využívat vlastních možností, schopností a dovedností.
Sídlo této služby je v ul. Komořanská, kde máme zřízenu i poradnu pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy. Posláním této ambulantní služby je poskytnout pomoc osobám, které se ocitly v nepříznivé životní situaci – partnerské, rodinné, osobní nebo sociální, kterou nedokáží bez vnější pomoci překonat. Poskytujeme uživatelům odbornou podporu při zvládání jejich nepříznivé životní situace, související s rodinou, vztahy a osobním životem. Cílem je posílení psychického stavu jednotlivce, nabytí vnitřní stability osobnosti, posílit schopnost aktivního a samostatného řešení nepříznivé životní situace a jejich následků, s co nejmenší mírou závislosti na této či jiné sociální službě, dále umožnění řešení záležitostí pod odborným vedením tak, aby uživatel dosáhl svého stanoveného cíle optimální cestou. Cílovou skupinou jsou především oběti domácího násilí, oběti trestné činnosti, osoby ohrožené závislostí nebo závislé na návykových látkách, osoby v krizi, osoby, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy, pachatelé trestné činnosti, rodiny s dítětem/dětmi, senioři.

Při poskytování služby dodržujeme principy:

Odbornost – s uživateli pracuje kvalifikovaný personál, který si neustále doplňuje poznatky v odborných kurzech a seminářích za účelem zkvalitňování poskytované péče.
Respektování lidské důstojnosti a dodržování lidských práv – všichni zaměstnanci poradny respektují základní lidská práva uživatelů služby bez ohledu na jejich původ, etnickou příslušnost, rasu, barvu pleti, zdravotní stav, sexuální orientaci, náboženské a politické přesvědčení.
Bezplatnost – služba je poskytována zdarma, čímž je umožněna přístupnost všem osobám, tedy i těm, které se díky své krizové situaci ocitly v nepříznivé finanční situaci.
Anonymita – uživatel nemusí uvádět své jméno, ani žádné jiné bližší identifikační údaje.

Bez doporučení – uživatel služby nepotřebuje žádné doporučení od lékaře, ani od jiných odborníků.
Individuální přístup – u všech uživatelů služby vycházíme z jejich individuálních potřeb, možností a schopností.
Záruka mlčenlivosti – podle § 100 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, jsou všichni pracovníci poradny povinni zachovávat mlčenlivost o údajích týkajících se osob, kterým je služba poskytována. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního vztahu.
Diskrétnost – diskrétnost je důležitým prvkem při jednání s uživateli. Zachováváme ji při získávání informací i při další práci s nimi.
Nestrannost – všechny naše uživatele posuzujeme nestranně a rovnoprávně.
Standardizace – vytváříme standardy kvality sociálních služeb, kterými se řídíme při poskytování služby.
Ochrana osob před předsudky a negativním hodnocením – chráníme uživatele před předsudky a negativním hodnocením, ke kterému by mohlo dojít v důsledku poskytované služby. Máme k tomuto účelu vytvořena vnitřní pravidla.
Řádný průběh sociální služby – máme písemně zpracované metodické pokyny, vnitřní pravidla – směrnice, pracovní postupy, které zaručují řádný průběh poskytování sociální služby, a podle nich postupujeme.
Rozvoj samostatnosti – aktivní přístup uživatele služby – uživatelé jsou vedeni k tomu, aby se aktivně podíleli na řešení své životní situace a aby rozvíjeli samostatnost při řešení svého problému i v rozhodování o dalším postupu.
Posilování začlenění uživatele do společnosti – s uživateli pracujeme tak, aby u nich nedošlo k sociální exkluzi. Podporujeme žádoucí a přínosné sociální kontakty a vztahy v jeho přirozeném sociálním prostředí.
Na webu organizace www.msss-most.cz je možné se detailněji seznámit s výše uvedenými službami nebo kontaktovat příslušné pracovnice.

Z pohledu ředitele organizace:

Po svém nástupu jsem nastavil vyšší frekvence pracovních porad – s vedoucími jednotlivých zařízení místo 1× za měsíc 1× za 14 dní, stejně tomu je u tzv. stravovací komise. Porady vedení organizace jsou 1× týdně – jedna proběhla i přes google meet aplikaci, s cílem prověřit funkčnost spojení. V blízké budoucnosti chceme zřídit videokonferenční místnosti na každém zařízení, které umožní organizaci účinně komunikovat i v případě opatření známých nám z předchozího období spojeného s covid-19.
Přijali jsme zásadní opatření vedoucí ke zlepšení firemní kultury, ke zvýšení odpovědnosti zaměstnanců a vyřešení některých dlouhodobých problémů týkajících se pracovních vztahů v organizaci.
Byla provedena vnitřní personální revize ve vztahu k potřebnému počtu a struktuře zaměstnanců. Zřizovatel souhlasil s návrhem navýšení počtu o 12 pracovníků a s náborovým příspěvkem pro všeobecnou/praktickou sestru. Naplnění tohoto záměru nám umožní udržet či zvýšit kvalitu poskytované péče.
V tuto chvíli máme do výběrového řízení přihlášeno 17 uchazeček o místo pečovatelek.
Byly provedeny potřebné organizační či personální změny, např. byla zřízena za účelem doplnění řídící struktury funkce pracovník v sociálních službách – koordinátor.
Se stávajícím týmem jsme za období 8–11/2021 mohli realizovat některé pro organizaci zásadní úkoly, které byly konkrétní, ambiciózní, realistické, akceptovatelné a termínované. Vedením organizace byly např. realizovány organizační změny v rámci zařízení č. 1 Astra, kdy byl následně zkrácen proces umístění žadatele z 2 měsíců na 1 měsíc, za období 10/2021 bylo v rámci zařízení č. 1 – Astra, obsazeno 46 bytů.
Místo součástí problému se stávající zaměstnanci stávají součástí řešení.
Vysoutěžili jsme dodavatele Zpracování žádosti o dotaci na nákup vozidel pro sociální služby – naší ambicí je pořídit v r. 2022 celkem 6 ks elektromobilů v rámci projektu **„Zvýšení dostupnosti a efektivnosti sociálních služeb, rozšíření terénní pečovatelské služby MSSS v Mostě – p.o.“**.
Máme rozpracované poptávkové řízení na zpracování **analýzy potřebnosti s návazností na chystané dotační výzvy vhodné pro Městskou správu sociálních služeb v Mostě – příspěvkovou organizaci**.

Analýza bude mít následující části:

- Posouzení technického stavu a technického zázemí organizace (objekty provozované organizací, jejich vybavení, technické zázemí).
- Lidské zdroje v organizaci (pracovníci, jejich struktura, kompetence, potřeby, pracovní podmínky).
- Klientské prostředí (struktura klientů, nároky na péči, legislativní rámec služeb).
- Identifikace potřeb organizace ve výše uvedených oblastech.
- Návrh cílového stavu a střednědobé strategie organizace.
- Identifikace vhodných dotačních titulů pro období 2022 – 2027.
- Návrh prioritních projektů pro přípravu pro čerpání dotací v období 2022 – 2027.

Organizace aktuálně prochází procesem **analýzy vykazování zdravotnicko-ošetřovatelské péče**. Cílem je využít plně potenciál organizace směrem k získání zdrojů od zdravotních pojišťoven, který nám umožní získat významné finanční prostředky, využitelné mj. k posílení motivace zdravotnického personálu formou zvýšení platů a odměn. Dále máme záměr analyzovat např. nastavení organizace a jejich cílů – např. organizační strukturu, provozní řád, hierarchii zaměstnanců, sociální standardy, vzdělávání, financování a rozvoj. Toto je patřičným způsobem komunikováno s vedoucími pracovníky, pracovníky dotčenými změnou, odborovou organizací.
Při naší činnosti **úzce spolupracujeme s řadou organizací a platforem**, abychom mohli naši pomoc poskytovat co nejlépe a nejefektivněji. Jedná se např. o:

- Domov sociálních služeb Meziboří, příspěvková organizace – sjednali jsme smlouvu o zajištění odborné stáže pracovníků v sociálních službách v rámci dalšího vzdělávání
- Farní charita Litoměřice – z našeho pohledu vzorová organizace věnující se sociální oblasti, kde je proaktivní vedení
- Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje, územní pracoviště Most – oblast bezpečnosti a spolupráce s IZS je pro naše zařízení nezbytná
- Městská policie Most – proaktivně reaguje na potřeby našich zařízení, která jsou v běžné zástavbě a problémy některých sídlišť se dotýkají i našich uživatelů a personálu
- Městská knihovna Most – spolupráce v oblasti poskytování knihovnických služeb v našich zařízeních
- Anděl Strážný, z.ú. – spolupráce v oblasti pečovatelské služby
- 8. základní škola Most – spolupráce na projektu Laskavec 2021
- Střední průmyslová škola a Střední odborná škola gastronomie a služeb, Most, p.o. – spolupráce se stravovací komisí MSSS v Mostě – p.o.

Nová vizuální identita MSSS

Naše organizace nemá od svého založení v roce 1992 úplný vizuální styl. Na začátku to pravděpodobně nebylo potřeba. Postupem času však organizace poskytovala více a více služeb, takže sjednocená vizuální tvář je již naléhavě zapotřebí.
MSSS v Mostě – p.o. byla založena 1. ledna 1992, a tak v nastávajícím roce může jako jedno z komunikačních témat využít 30 let fungování. Od začátku roku 2022 by se tak MSSS v Mostě – p.o., měla představit v novém vizuálním stylu, který bude vyjadřovat jiný styl písma, jiná barva a jiný symbol.
Nový symbol:

- je jednoduchý, srozumitelný a plně vystihuje činnost organizace
- moderní styl písma je použitelný ve všech technologiích
- sestává ze srdce a dvou přibližujících se dlaní (starší – mladší), prostor mezi nimi vyjadřuje písmeno S – srdce, službu, sílu, spolehlivost, …
- naplňuje motto organizace: „Podáme ruku všem, kteří nás potřebují.“
- užívá jiné barvy, oproti stávající zelené jde o kombinaci červeného srdce a tmavšího odstínu šedé barvy písma, které je dále dobře zpracovatelné

Závěrem bych chtěl poděkovat OHK Most za možnost podat nejen podnikatelům stručnou informaci o činnosti Městské správy sociálních služeb v Mostě - příspěvkové organizaci.

Ing. Luboš Trojna
ředitel
Městská správa sociálních služeb
v Mostě – příspěvková organizace

inzerce

Nabídka služeb společnosti

Firma ITES spol. s.r.o. patří ve svém oboru mezi přední firmy nejen v kladenském regionu, Praze a Středočeském kraji, ale v současnosti její aktivity zasahují již prakticky do celé České republiky. V roce 2006 byla v soutěži MID-TOP 2006, vyhlášené svazem podnikatelů ve stavebnictví, zařazena mezi první desítku českých středních a malých firem. Certifikace dle norem ISO 9001 a 14001, ekonomická stabilita a rozsáhlé materiálové zázemí je zárukou dobře odvedené práce na profesionální úrovni.

Jsme přesvědčeni, že nabízené služby a kvalitní zázemí naší firmy budou vyhovovat Vašim požadavkům. Na druhou stranu jsme si také vědomi, že se jedná pouze o základní nastínění možností naší firmy. Proto jsme připraveni v případě Vašeho zájmu zahájit konkrétní jednání o nabízených službách.

Divize 1 – realizace

- Dodávka a montáž rozvodů topení, vody kanalizace a plynu
- Dodávka a montáž kotelen a výměníkových stanic
- Dodávka a montáž systémů měření a regulace tepla
- Dodávka a montáž solárních systémů
- Dodávka a montáž tepelných čerpadel
- Dodávka a montáž venkovních rozvodů plynu a tepla
- Servisní služby pro smluvní partnery
- Odborné prohlídky

Divize 2 – provoz

- Výroba a rozvod tepelné energie
- Výroba a distribuce elektrické energie
- Provoz a správa tepelných zdrojů, výměníkových stanic, trafostanic, otopných systémů, vzduchotechniky a klimatizace, kompresorových stanic a rozvodů stlačeného vzduchu, plynovodů, potrubních rozvodů páry, otopné vody, pitné, průmyslové a teplé užitkové vody, vysokonapěťových a nízkonapěťových elektrických rozvodů, systému regulace MaR, systémů EZS a EPS atd.
- Revize, kontroly a prohlídky technologického zařízení TZB v četnosti stanovené platnou legislativou
- Údržba, opravy a servis technologického zařízení TZB
- Správa a údržba bytového fondu
- Služby nepřetržitého dispečinku
- Nepřetržitá havarijní výjezdní služba
- Odborné služby energetiky v oblasti nákupu a řízení spotřeby energií
- Financování výstavby energetických zařízení metodou EC a EPC

ITES

ITES spol. s r. o.

Druhé téma „TEMA" mimo hlavní téma

Úvaha na aktuální téma: **Jaký by měl být optimální konec jaderného palivového cyklu v případě nových jaderně energetických zdrojů v ČR?**

Úvod

Státní energetická koncepce (dále SEK) **[1]** předpokládá, že jaderná energetika bude hrát spolu s obnovitelnými zdroji klíčovou roli v energetice. SEK předpokládá ukončení provozu stávajících čtyř bloků jaderné elektrárny Dukovany v letech 2035–2037, případně 2045–2047, provoz stávajících dvou bloků jaderné elektrárny Temelín cca do roku 2060, výstavbu až 3 bloků nových jaderných zdrojů (NJZ) do roku 2040 (Dukovany 5,6 a Temelín 3) a případná další výstavba NJZ po roce 2040 (Temelín 4 a případně další, v blíže nespecifikovaných lokalitách).

S provozem jaderných elektráren je spojena produkce vyhořelého jaderného paliva (VJP). Současná Koncepce nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem **[3]** zatím předpokládá jeho trvalé uložení v hlubinném úložišti (HÚ), se zahájením jeho provozu po roce 2065. V případě realizace scénáře provozu NJZ v minimální variantě dvou nových bloků v Dukovanech a dvou bloků v Temelíně, to ale bude znamenat existenci „horkého" VJP, nevhodného k ukládání, ještě v roce 2120, které bude třeba dalších minimálně 20 let chladit a teprve pak uložit do hlubinného úložiště. Varianta nových jaderných zdrojů pro rok 2040 by tak znamenala provoz HÚ (v ukládacím režimu) od roku 2065 minimálně do roku 2140, spíše do roku 2150. Pro optimální režim ukládání VJP z nových jaderných zdrojů (především z důvodů snížení jeho zbytkového tepelného výkonu) by bylo vhodné toto ukládat až s jistým časovým odstupem. Je tak evidentní, že varianta zahájení provozu HÚ po roce 2065 by znamenala po ukončení ukládání VJP ze stávajících zdrojů přechod do režimu konzervace úložiště.

Konzervace HÚ – je třeba si uvědomit, že je to z hlediska hornického malý podzemní důl – je ale velmi nákladná a lze odhadovat, že bude znamenat vynaložení cca první stovky miliónů Kč ročně, aniž by bylo něco ukládáno. Náklady na provoz hlubinného úložiště od roku 2065 do roku 2140 by tak byly zbytečně zatíženy o dalších několik miliard Kč. Lze odhadovat, že doba konzervace HÚ do doby teplotně přijatelného ukládání vyhořelého jaderného paliva z NJZ by mohla trvat 20 až 30 let. Je tak namístě se už dnes, respektive po rozhodnutí o výstavbě NJZ, zabývat otázkou, jak konec jaderného palivového cyklu, nakládání s VJP, optimalizovat. Do této analýzy je jistě třeba, kromě ekonomických aspektů, zahrnout i aspekty bezpečnostní, ale i socio-ekonomické, jak neúměrně nezatěžovat budoucí generace (v širokém slova smyslu).

Hlubinné úložiště jednoznačně ANO, je jen otázka KDY a CO do něj (jednou) bude skutečně ukládáno

Hlubinné úložiště je dnes považováno za jediné prokazatelně bezpečné a konečné řešení pro použité jaderné palivo, bude-li skutečně považováno za odpad, a je to i jediné bezpečné řešení, jak trvalým způsobem zlikvidovat odpady po případném jeho přepracování. Základní rozdíl v požadavcích na HÚ na ukládání VJP nebo vysoko aktivního odpadu po jeho přepracování, je především v objemu ukládaných odpadů a v konstrukci úložných kontejnerů. Všechny ostatní konstrukční a bariérová funkce úložiště zůstávají v principu stejné pro obě varianty. Toto jsou nezpochybnitelná fakta, která potvrdily vědecké výzkumy a nejrůznější vědecké studie **[5]**. Je to i základním faktem doporučení Mezinárodní agentury pro

Obr. 1: Modelový scénář produkce VJP v lokalitách Dukovany a Temelín a kapacita stávajících skladů (Předpokládaná roční produkce VJP ve skladovacích kontejnerech CASTOR/ŠKODA: EDU 1,2,3,4 – 3,5 ks, ETE – 2,5 ks, NJZ – 2,6 ks za rok).

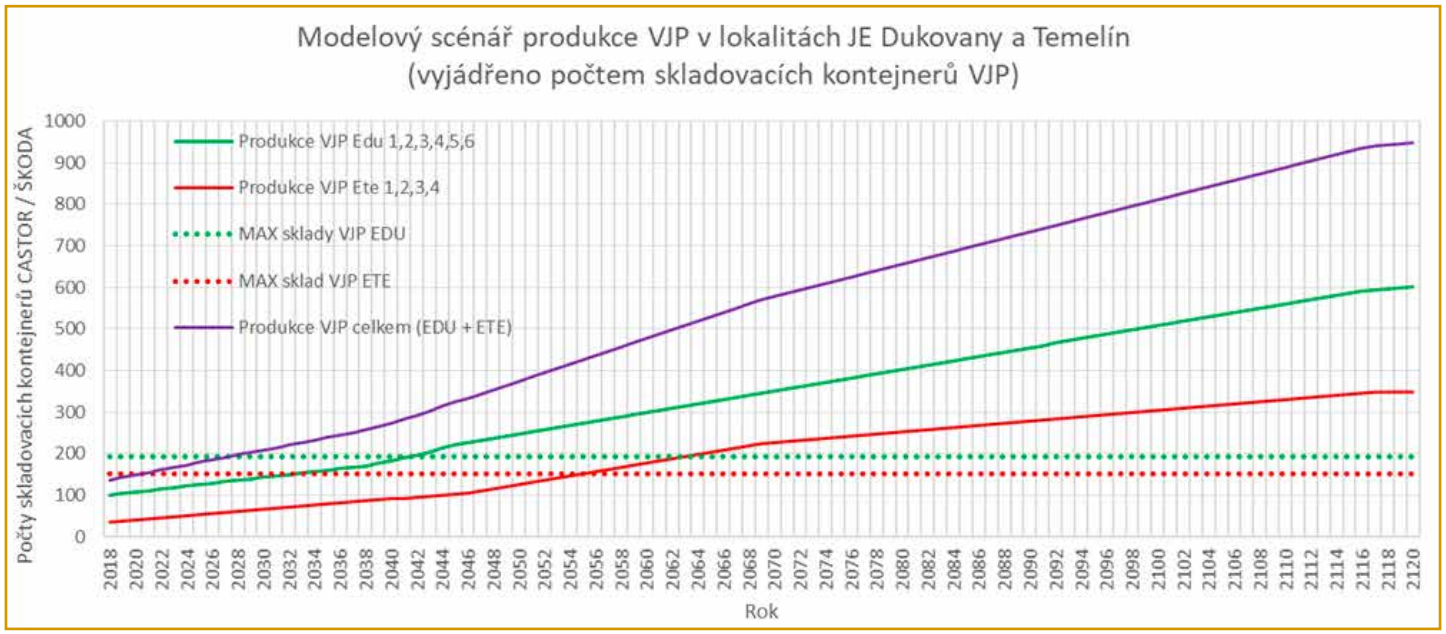

atomovou energii ve Vídni, jak s použitým jaderným palivem bezpečně nakládat a nezatěžovat tak budoucí generace. Je to tak také promítnuto do evropské legislativy **[4]** a našich zákonů. Mezinárodní konsensus je rovněž v názoru na skladování VJP. Je to důležitá fáze nakládání s použitým jaderným palivem, které na jedné straně vede ke snížení dávkového příkonu a celkové radiotoxicity použitého paliva a vede k bezpečnějšímu nakládání s ním, ale v dlouhodobém horizontu může ochranu před veškerými možnými riziky zaručit pouze jeho uložení v HÚ **[2]**.

Jaké máme v ČR možnosti skladování použitého jaderného paliva do doby jeho konečného uložení v hlubinném úložišti

Stávající Koncepce nakládání s vyhořelým jaderným palivem a radioaktivními odpady [3], předpokládá skladování VJP do doby otevření HÚ v roce 2065. V Koncepci je konstatováno, že provozované skladovací kapacity pro VJP ze stávajících bloků EDU jsou dostatečné pro 45 let provozu (tj. do cca 2035). V případě provozovaných bloků ETE 1 a 2, pokrývá kapacita skladu v areálu elektrárny zhruba 30letý provoz – tj. cca do roku 2030. Po těchto letech bude třeba vybudovat dodatečné nové skladovací kapacity. Jednou z možností je postavit nové sklady VJP souběžně se stavbou EDU 5, 6 a ETE 3, 4. Zajímavou možností je záložní varianta, spočívající ve vybudování podzemního Centrálního skladu VJP v lokalitě Skalka. Variantou může být i vybudování centrálního skladu na vybrané lokalitě budoucího HÚ. Varianta centrálního skladu je navíc zajímavá pro případ, pokud by budování skladů VJP v areálu elektráren narazilo na prostorová či jiná omezení.

Pro další úvahy je dobré se podívat na modelový scénář produkce VJP ve vazbě na skladovací kapacity stávajících skladů (údaje vychází z veřejně dostupných zdrojů – MPO, SÚRAO, ČEZ, a.s.) – viz obrázek č. 1.

Modelový scénář (obr. 1) naznačuje produkci VJP a zaplněnost stávajících skladů v areálech elektráren. Pro názornost je produkce VJP vyjádřena v počtech skladovacích kontejnerů CASTOR / ŠKODA. Dle tohoto modelu by došlo k naplnění stávající kapacity skladů VJP na lokalitě Dukovany po roce 2040 a na lokalitě Temelín po roce 2055. Nové skladovací kapacity by tak bylo nutné stavět i v případě zahájení provozu HÚ v roce 2065 (dle stávající Koncepce). Pokud by došlo k odsunutí zahájení provozu HÚ (někam za rok 2080), bylo by nutné na obou elektrárenských lokalitách přibližně zdvojnásobit stávající skladovací kapacity skladů VJP. A zde je příležitost pro využití centrálního skladování VJP na lokalitě SKALKA. Tato varianta přitom nemá jen výhody z pohledu kapacity a povolovacích procesů (je zde vydáno platné stavební povolení). Výhodou je i bezpečnostní robustnost takovéhoto skladu. Je to podzemní sklad, vysoce odolný i proti teroristickému útoku pádem letadla. Jeho kapacita je navíc rozšířitelná minimálně na dvojnásobek, bez nároků na další zábory pozemků na povrchu **[4]**. Centrální sklad VJP Skalka spolu s kapacitou existujících skladů VJP v obou elektrárenských lokalitách (EDu, ETe), vytváří dostatečnou kapacitu na skladování VJP v horizontu příštích 100 let, minimálně do roku 2100 – viz tabulka.

Sklad VJP	Kapacita – kontejnerů CASTOR / ŠKODA
Mezisklad VJP Dukovany	60
Sklad VJP Dukovany	133
Sklad VJP Temelín	152
SKALKA – stávající projekt	290
SKALKA II. etapa	290
Sklady celkem	**925**

Výhody a nevýhody centrálního skladování VJP (CSVJP) v lokalitě SKALKA (ale také na jiné lokalitě v případě podzemního skladu) je možné shrnout asi takto **[4]**:

- Projektovaná doba skladování padesát let může být snadno prodloužena na sto a více let.
- Rozšiřitelnost skladu minimálně na dvojnásobek, bez nároků na další zábory na povrchu.
- Podzemní sklad s mimořádnou robustností z hlediska bezpečnosti, s odolností i pro případ teroristického útoku velkým dopravním letadlem.
- Nevýhodou může být přeprava VJP, zvýšený počet pracovníků ostrahy a obsluhy oproti skladům v areálu JE.

Vedle výše uvedených výhod centrální skladování VJP vytváří toto synergické příležitosti pro optimalizaci provozu budoucího hlubinného úložiště. Aby nebyla vyčerpána skladovací kapacita stávajících skladů VJP v lokalitách elektráren, bylo by třeba plynule transportovat VJP do lokality SKALKA. Toto je znázorněno na modelovém scénáři (obr. 2) postupného transportu VJP z lokalit elektráren do Centrálního skladu SKALKA.

Tento modelový scénář předpokládá zahájení provozu Centrálního skladu VJP SKALKA v roce 2030 a postupný náběh skladovaných kontejnerů CASTOR / ŠKODA ve třetím roce provozu, s ročním transportem 3 kontejnerů z každé lokality a od roku 2038 s transportem 6 kontejnerů z lokality Dukovany a 3 kontejnerů z lokality Temelín. Při tomto tempu dojde k vyčerpání kapacity Centrálního skladu VJP SKALKA (ve variantě stávajícího projektu) po roce 2095.

V případě tohoto scénáře tak zde vzniká synergický časový prostor k posunutí zahájení provozu hlubinného úložiště do optimální doby – po roce 2095 a příležitost tomuto termínu uzpůsobit harmonogram všech prací, aniž by byla ohrožena zodpovědnost ČR za bezpečné nakládání s VJP.

RNDr. Jiří Slovák

Vystudoval Masarykovu univerzitu, základní geologii a geochemii. První část své profesní kariéry zasvětil těžbě uranu a jejím environmentálním dopadům (s. p. DIAMO, geolog, ekolog, náměstek pro ekologii), druhou část pak problematice nakládání s radioaktivními odpady a konečné likvidace vyhořelého jaderného paliva (ředitel divize v ÚJV Řež, vedoucí projektu přípravy hlubinného úložiště, ředitel SÚRAO). Dnes působí jako externí expert Energetického Třebíčska pro konec jaderného palivového cyklu a je poradcem pro jaderný palivový cyklus při OHK Most.

Závěr

Jak vyplývá z výše uvedené stručné úvahy – analýzy, Česká republika by si výstavbou Centrálního skladu VJP – například v lokalitě SKALKA, se zahájením provozu v cca roce 2030/35, zajistila vysoce robustní systém pro dlouhodobě bezpečné nakládání s VJP – minimálně pro příštích 100 let.

Výstavbou centrálního skladu VJP v lokalitě Skalka by vzniklo robustní, vysoce bezpečné, a především flexibilní řešení i pro případné další využití použitého jaderného paliva v budoucnosti.

Veřejnost po takovémto řešení navíc volá, neukládat VJP trvale ihned, ale hledat cesty jeho dalšího využití a ukládat jen to, co skutečným odpadem je. Ulevilo by se lokalitám jaderných elektráren, kde místní veřejnosti

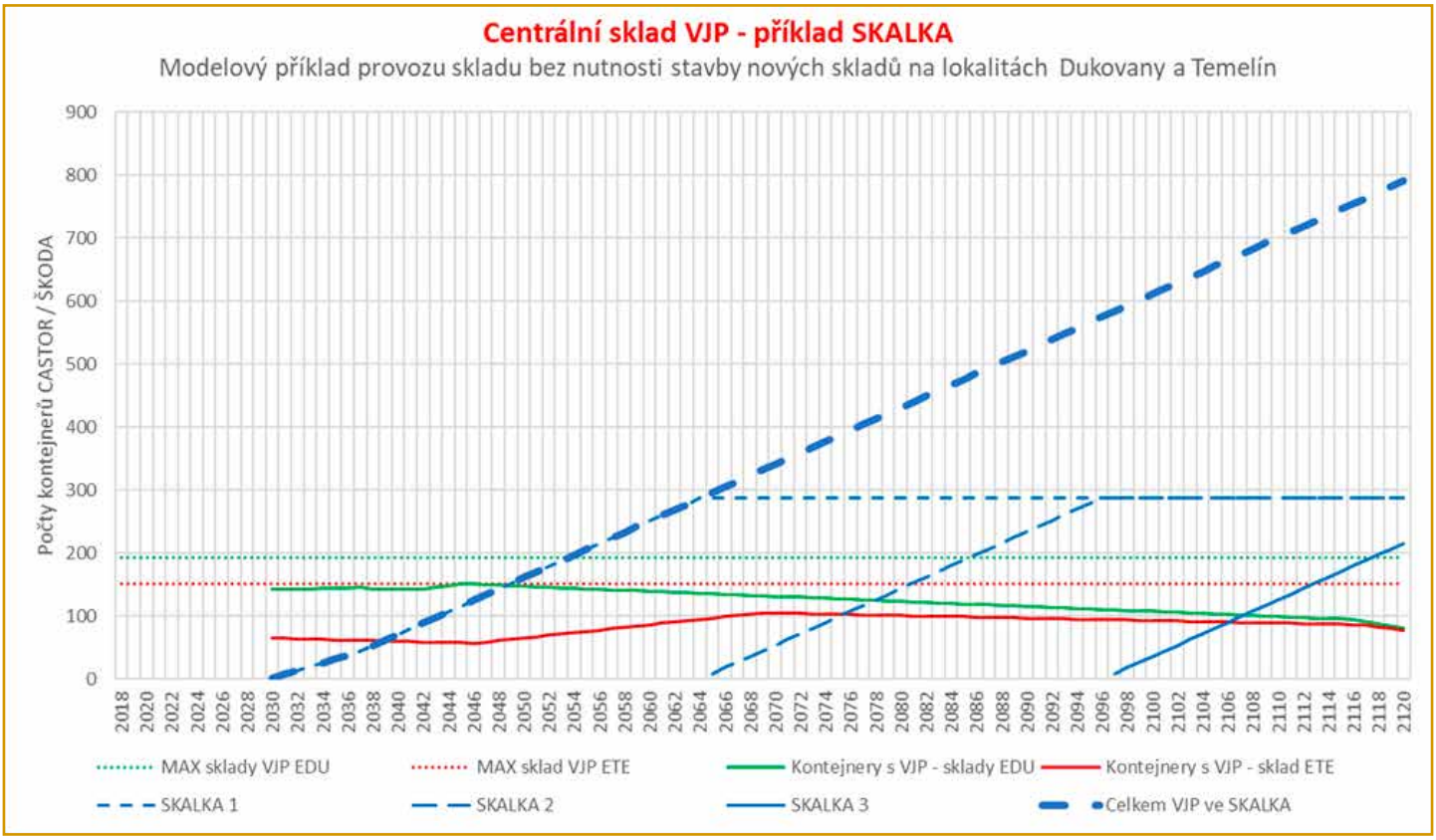

Obr. 2: Centrální sklad VJP – modelový scénář provozu Centrálního skladu VJP SKALKA

bylo slibováno, že použité palivo bude z lokalit elektráren odvezeno.
Kombinací provozu stávajících skladů VJP v areálech jaderných elektráren a Centrálního skladu VJP v lokalitě Skalka vzniká časový prostor pro výstavbu a následky ekonomicky efektivní provoz hlubinného úložiště – s možností zahájení provozu nejdříve po roce 2095.

RNDr. Jiří Slovák
Poradce představenstva OHK Most pro JE

Zdroje

[1] Státní energetická koncepce | MPO – (https://www.mpo.cz/cz/energetika/statni-energeticka-politika/statni-energeticka-koncepce--223620/)
[2] Návrh směrnice Rady o bezpečném nakládání s vyhořelým jaderným palivem a s radioaktivním odpadem – Důvodová zpráva–https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/#
[3] Směrnice Rady Směrnici Rady 2011/70/Euratom o bezpečném nakládání s vyhořelým jaderným palivem a s radioaktivními odpady – např. www.surao.cz
[4] Nová Koncepce nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem – MPO 2017 | MPO
[5] Staveniště jaderného zařízení SKALKA – Energoprůzkum Praha – SÚRAO, 2005
[6] Aktualizace Referenčního projektu HÚ 2011, SÚRAO

inzerce

Chráněná dílna Eva s.r.o.
Meziboří u Litvínova
Vděčně přijmeme nabídku práce
Telefon: 606 445 008
E-mail: Dusaneva2017@seznam.cz

inzerce

EVROPSKÁ UNIE
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Úřad práce ČR

Hledáte práci na zkrácený úvazek?

Jste mladší 30 let, nemáte praxi a chcete získat pracovní zkušenosti od stávajících zaměstnanců firem, kteří jsou v předdůchodovém věku?

Hledáte nové zaměstnance?

Úřad práce ČR nabízí komplexní balíček aktivit pro uchazeče a zájemce o zaměstnání a také pro zaměstnavatele.

PODPORA FOREM FLEXIBILNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ

Klientům nabízíme

- Individuální přístup, **poradenství** a pomoc při orientaci na trhu práce (kariérové poradenství), **zprostředkování zaměstnání**
- **Rekvalifikace** k získání nových dovedností
- Úhradu **cestovních nákladů** souvisejících s účastí na aktivitách nebo nákladů na **hlídání dětí**

Zaměstnavatelům nabízíme

- Mzdový příspěvek na **sdílené pracovní místo** (§ 317a zákoníku práce)
- Příspěvky na mzdy nových zaměstnanců a také pro udržení stávajících pracovníků v předdůchodovém věku (**podpora generační výměny** a podpora mezigenerační solidarity na trhu práce)
- **Příspěvek na zapracování**

Pro více informací a kontakty navštivte naše webové stránky, FB profil @uradprace.cr nebo pište na email flexi@uradprace.cz. Podrobnosti vám sdělí také zaměstnanci Call centra ÚP ČR na bezplatné telefonní lince 800 77 99 00.

www.uradprace.cz

Projekt Podpora forem flexibilního zaměstnávání (FLEXI), reg. č. CZ.03.1.48/0.0/0.0/15_121/0017211

Třetí téma „TEMA" mimo hlavní téma

Žít pro krajinu. Krajina v obrazech.

Osobnost Stanislava Štýse není třeba představovat. Rodák z Chudeřína, oceněný nedávno čestným občanstvím města Litvínova, se totiž do historie Mostecka již dávno nesmazatelně zapsal. Čtenáři TEMA jej navíc znají z mnoha publikovaných článků, věnovaných zejména problematice krajinné ekologie a rekultivaci vytěžených území.

Ing. Stanislav Štýs, DrSc.

Je to už více než rok, kdy Stanislav Štýs představil jedinečnou knihu „Návraty vypůjčené krajiny" v Oblastním muzeu a galerii v Mostě. Její náplní jsou stovky snímků Mostecké pánve od Kadaně po Ústí nad Labem, které vznikly mezi lety 1952 a 2020. Dalo by se říci, že kniha v obrazové podobě shrnuje desítky let Štýsova fotografování, avšak sluší se přiznat, že ve skutečnosti jde jen o malý kousek mnohem větší skládačky. I přes úctyhodnou hmotnost čtyř kilogramů totiž odráží jen zlomek světově ojedinělého souboru fotodokumentace, který vznikal autorovou rukou po desítky let, a který se nyní stává cennou součástí sbírek Oblastního muzea a galerie v Mostě, neboť právě tam jej Stanislav Štýs velkoryse daroval.

Vraťme se však zpět v čase, do roku 1952. Tehdy se mladý student lesnictví, připravující diplomovou práci o zalesňování hald po těžbě uhlí, dostal k prvnímu fotoaparátu Flexaret, který si vypůjčil od svého mladšího bratra. S prvním zhotoveným snímkem ihned pochopil, že fotoaparát už z ruky nedá. Zároveň vycítil, že fotografování je třeba se dobře naučit, aby to dávalo smysl. Tak začal vznikat výjimečný soubor dokumentace krajiny Mostecké pánve, cíleně zaměřený na změny krajiny podnícené těžbou uhlí a rekultivacemi. Když Stanislav Štýs nastoupil do Severočeských hnědouhelných dolů jako rekultivátor (1956), tak už o fotografování leccos věděl a měl dobře vycvičený zrak. Jak sám vzpomíná, tak každou volnou chvíli trávil v terénu s fotoaparátem v ruce. Od 60. do 80. let se však intenzivně věnoval práci rekultivátora a tak snímky sice přibývaly, ale zůstávaly tak trochu na okraji pozornosti. Přesto své zálibě nezůstával nic dlužen a v 80. letech jej významně ovlivnila spolupráce s fotografem Janem Šimonem Fialou, který se stal jeho mentorem a pomáhal mu zlepšit techniku fotografování.

Po roce 1990 se Štýsovy snímky začaly ve větší míře objevovat v publikacích a na výstavách. Ukázalo se, že mají ohromný sdělovací potenciál, což nakonec vedlo ke vzniku výstavního souboru „Proměny měsíční krajiny v srdci Evropy", složeného z více než dvou set velkoformátových fotografických obrazů, se kterým Stanislav Štýs procestoval Česko, Německo, Nizozemí a Rakousko. Vyvrcholením šňůry několika desítek výstav byla instalace

Mostecko.

Mostecko.

v prostorách Tereziánského křídla Starého královského paláce Pražského hradu (2015), kterou pod názvem „ZEMĚ ZNOVUZROZENÁ“ slavnostně zahájil prezident republiky.
Desítky let nepřerušená dokumentace tedy dala vzniknout ohromnému souboru fotografií, které zachycují těžební i rekultivační změny Mostecké pánve. Negativy snímků byly uloženy v krabičkách ve sklepě. Pečlivé uspořádání však bylo především dílem paní Štýsové, která snímky ukládala do drobných sáčků a řadila. Negativům, zpravidla formátu 60×60 mm či 24×36 mm, prospívalo i stabilní mikroklima sklepa, takže za ty roky nepřišly k úhoně. S postupujícím časem Stanislava Štýse stále častěji trápila otázka, jak s negativy dále naložit, aby mohly být uchovány pro budoucnost. Díky častým přátelským diskusím nakonec dospěl k závěru, že institucí, která se o fotografický odkaz dokáže dobře postarat, je mostecké muzeum. A tak záhy první tři desítky tisíc negativů putovaly do muzea, kde se začalo připravovat jejich zpracování.
Hodnotu každé fotografie utváří především její popis, který ji ukotvuje v čase a prostoru. Bez toho by mnohé snímky pozbyly smyslu. Což je v obecném smyslu velkou bolestí všech velkých nepopsaných souborů fotografií z pozůstalostí. Tomu se všichni zúčastnění snažili předejít, a tak za rozhodující pomoci Okresní hospodářské komory Most, zejména jejího předsedy Rudolfa Junga, vznikl záměr na digitalizaci a zpracování snímků v rekordně krátké době. Tento projekt finančně podpořily společnosti Severočeské doly, Sev. en a Palivový kombinát. Díky tomu vzniklo v Mostě speciální skenovací pracoviště, které všechny negativy převedlo do digitální podoby.
Originály negativů byly popsány a nyní jsou uloženy ve sbírkách muzea, digitální faksimile snímků pak budou k dispozici nejen společnostem, které projekt finančně podpořily, ale v blízké budoucnosti i široké veřejnosti. Popisy snímků jsou dílem samotného Stanislava Štýse, který je z praktických důvodů namluvil na diktafon, což významně urychlilo celý proces. K věci přistoupil nejen s obdivuhodnou disciplínou, ale i s nadšením, které ostatně doprovází všechny jeho aktivity spojené s životní láskou – severočeskou krajinou. Osobně vzhlížím ke Stanislavu Štýsovi s velkým obdivem i pokorou. Jeho mimořádně cenný dar do muzejních sbírek ale adekvátní srovnání nemá. Spolu s tím, co již bylo řečeno výše, jde o něco natolik mimořádného, že mu už navždy v severočeském muzejnictví náleží čestné místo.

Mostecko.

S úctou
Mgr. Michal Soukup
ředitel Oblastního muzea a galerie v Mostě

inzerce

ŠIROKÁ NABÍDKA PRODUKTŮ?
SAMOZŘEJMĚ.

- Půjčky na bydlení a na rekonstrukce
- Půjčky téměř na cokoliv
- Refinancování a konsolidace úvěrů
- Stavební spoření
- Běžné účty
- Životní a majetkové pojištění
- Důchodové penzijní spoření

Seznam kanceláří
Raiffeisen stavební spořitelny ve vašem okolí
najdete na **rsts.cz/poradenska-mista**

Raiffeisen STAVEBNÍ SPOŘITELNA | rsts.cz

inzerce

PIRELLY®

EUROPE DIRECT Most

VŠFS

JB Group 25 let pojišťovací makléř

PKÚ PALIVOVÝ KOMBINÁT ÚSTÍ, s. p.

QWERT RUBBER

VRŠANSKÁ UHELNÁ

VÚHU a.s.

Chráněná dílna Eva s.r.o.

Vážení obchodní partneři a přátelé,
děkujeme vám za vaši spolupráci
v letošním roce a přejeme mnoho pracovních
i osobních úspěchů v roce 2022.

OHK Most představila střední školy na tradičním veletrhu SOKRATES 1

Okresní hospodářská komora Most ve spolupráci s ÚP ČR, krajskou pobočkou v Ústí nad Labem, Kontaktním pracovištěm Most, opět uspořádala, pod záštitou hejtmana Ústeckého kraje Ing. Jana Schillera, veletrh středního vzdělávání SOKRATES 1. Partnery 20. ročníku jsou společnosti Vršanská uhelná, Severní energetická, skupina ČEZ, JAPEK, SOŠ gastronomie a služeb v Mostě a Statutární město Most. Zahraničním partnerem je průmyslová a obchodní komora v Chemnitz.

Hosty slavnostního zahájení byli hejtman Ústeckého kraje Jan Schiller, místostarostka Litvínova Erika Sedláčková, ředitelka ÚP v Mostě Veronika Kubalová a předseda OHK Most Rudolf Jung, který veletrh oficiálně zahájil.

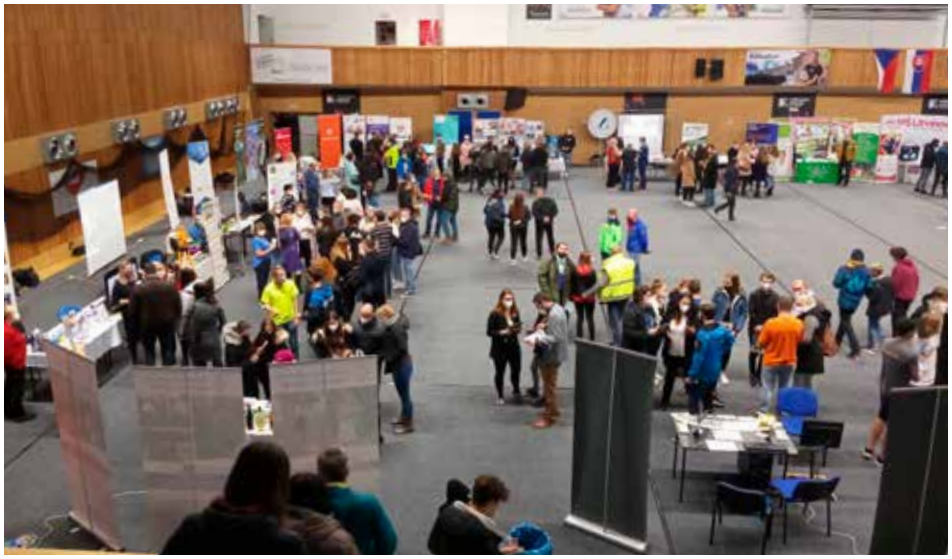

Veletrhy SOKRATES jsou již dlouholetou tradicí a nedílnou součástí aktivit OHK Most pro oblast regionálního vzdělávání. Letošního 20. ročníku se svými zástupci na jednotlivých stáncích zúčastnilo 26 škol nejen z našeho regionu a 3 firmy. Cílem veletrhu bylo, jako každý rok, nabídnout, v jeden čas na jednom místě uchazečům o vzdělávání na střední škole, studium.

I přes zvláštní opatření, kterými bylo prokázání o bezinfekčnosti a zakrytí dýchacích cest respirátorem, byla akce hodnocena pozitivně. O testování se na místě postarala firma SINOPORT s. r. o. (člen OHK Most) se svým registrovaným a certifikovaným testovacím místem.

Součástí veletrhu byla doprovodná akce Sokrates + 1, a to diskuse zástupců škol a podnikatelů s radní Ústeckého kraje Ing. Jindrou Zalabákovou.

Další velkou akcí, kterou OHK Most připravuje je SOKRATES 2 prezentace vysokých a vyšších odborných škol, která proběhne v úterý dne 01. 03. 2022 od 8.00 do 17.00 v prostorách Podkrušnohorského gymnázia Most.

Pořadatel

Partneři

SKUPINA ČEZ · SEVERNÍ ENERGETICKÁ SEVEN ENERGY · VRŠANSKÁ UHELNÁ SEVEN ENERGY · Úřad práce ČR · Ústecký kraj · MOST STATUTÁRNÍ MĚSTO

Dobrý list komory VŠ, VOŠ 2021

Okresní hospodářská komora Most po třinácté ocenila odborné znalosti a dovednosti absolventů vysokých a vyšších odborných škol, členů OHK Most, Dobrým listem komory. V letošním roce převzalo toto prestižní komorové ocenění v obřadní síni magistrátu města Mostu z rukou předsedy OHK Most Ing. Rudolfa Junga 17 absolventů vysokých a vyšších odborných škol na Mostecku. Gratulaci těmto nejlepším vyjádřili také hejtman Ústeckého kraje Ing. Jan Schiller, který akci zaštiťoval, dále pak primátor Statutárního města Mostu Mgr. Jan Paparega, 1. místostarostka města Litvínova RSDr. Erika Sedláčková a další.
V poměru 14:3, byly dobré listy rozděleny mezi absolventy vysokých škol a absolventy vyšších odborných škol.
OHK Most spolu s vysokou školou, která držitele navrhuje, dobrým listem garantuje odborné znalosti a dovednosti oceněných a je připravena tyto absolventy vstupující na trh práce dále doporučit zaměstnavatelům.
Záštitu převzal také prezident Hospodářské komory ČR, Ing. Vladimír Dlouhý, CSc.

Roli generálního partnera se již tradičně zhostila společnost BIS Czech s.r.o., kterou na předávání zatupoval generální ředitel a jednatel Ing. Jan Šlapal. Ostatní partneři: Statutární město Most, Severní energetická, a.s., Vršanská uhelná, a.s. v zastoupení personálního ředitele Bc. Petra Mrvíka a Úřad práce v Mostě za přítomnosti ředitelky Mgr. Veroniky Kubalové. Zahraničním partnerem byla, jako každý rok, IHK Chemnitz.
I přes zvláštní opatření, kterými bylo prokázání o bezinfekčnosti, zakrytí dýchacích cest respirátorem a povinné odstupy mezi jednotlivými přítomnými, byla akce hodnocena pozitivně.

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše nevážně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

? **přestože dochází k nárůstu počtu státních zaměstnanců a výdajů na jejich platy, výkonnost veřejného sektoru se nezvyšuje, naopak v posledních letech klesá, uvedl NKÚ s tím, že ve srovnání výkonnosti veřejného sektoru, sledovaného v rámci globálního indexu konkurenceschopnosti, se Česko umístilo na 99. místě z celkových 141 zemí, což oproti roku 2016 značí propad o 34 míst, a to je v rámci EU největší pokles?** *(No, když se podíváme na náš počet stran, straniček, hnutí a pohnutí, pak je vcelku logické, že je třeba úměrný počet koryt, korýtek, žlábků, či alespoň nějaké to představenstvo.)*

? **po schválení zákona o „předjíždění cyklistů" se v odborných kruzích zjistilo, že se mimo jiných podivností pozapomnělo na zákaz přejetí plné čáry a musí se urychleně udělat příslušné legislativní opatření?** *(Hloupý zákon zpravidla nedělají chytří zákonodárci znalí základních početních úkonů ze základní školy, a protože se k hlouposti nikdo asi hlásit nebude, je otázkou, kdo vlastně píše naše zákony, třeba o existenčně důležité jaderné energetice.)*

? **ve velké míře rodinnými příslušníky a spolustraníky volení senátoři koncem října, v době, kdy podniky doslova krvácí z covidu a cen energií, zamítli, doufejme upřímný, poslanecký návrh na zmrazení platů politiků?** *(Solidarita, prosperita, úspory, etika, morálka, prostý lidský stud? Jak kdy a jak pro koho – vyberte si vážení občané při dumání, třeba nad svými fakturami za energie, sami.)*

? **28. října uctil druhý nejvyšší ústavní činitel naší země předseda Senátu Parlamentu ČR na pietním aktu v Národním památníku na Vítkově 103. výročí vzniku samostatného Československa ve svetru a ve sportovním saku?** *(Jeden z velkých mozků, které jsme i my měli napsal písničku, kde říká „je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka…" – tomu pánovi záleží na Česku asi jako na výsledku nějakého sportovního klání, ale na thaivanskou delegaci se vyšvihl příkladně.)*

? **Ministerstvo financí neumí anebo nechce vybírat daně tam kde podnikatel provozuje svoji podnikatelskou činnost se všemi dopady, ale v oficiálním sídle firmy, tedy v lepším případě alespoň v Praze, byť by se jednalo jen pouze o formální adresu?** *(Co na tom, že třeba Němci to umějí, a i nám bylo kdysi cosi slibováno – ovšem to bychom nebyli v naší drahé vlasti, kde raději vypíšeme pro dotčený region dotační titul!)*

? **ve středu 10. 11. odpoledne zavítal do Poslanecké sněmovny kněz, a to na pozvání poslanců TOP 09, kteří převzali kanceláře po klubu KSČM a v rámci tlusté čáry svá pracoviště nechali s pompou řádně vysvětit?** *(Jejich starosti na naše ubohé hlavy, ale když už, tak pro duševní pohodu těchto poslanců lze jen doufat, že farář nezapomněl vysvětit také toalety a kantýnu, kam komunisté také chodili a pokud ne, tak je to vzhledem k žádoucímu, zřejmě hraničnímu duševnímu zdraví, hrubá nedbalost.)*

? **na oficiálních stránkách jednotlivých stran vítězné dvojkoalice se občan nedozví, jak velká je členská základna jednotlivých stran, což by pro osvětu voličů bylo žádoucí?** *(Kdyby se na Piráty po jejich veřejném referendu o vládnutí neprofláklo, že mají všeho všudy asi jen 1200 členů, pak se to u ostatních nikdo asi nikdy z jejich stránek nedozví – možná je stranám nepříjemné, aby národ věděl z jak velké množiny jsou vybírány jejich elity.)*

? **Krajský soud v Hradci Králové rozhodl, že radnice v Chlumci nad Cidlinou bude muset povinně po většinu roku uklízet listí a spadané květy z obecních stromů na soukromé zahradě, se kterou nezodpovědné obecní javory sousedí?** *(Onen bodrý soudce zjevně nebyl v tom lepším případě zcela ve formě, když pro nepolovičatost svého rozsudku neuložil radnici zajistit, aby i vítr foukal pouze směrem od inkriminované soukromé zahrady – holt nikdo není dokonalý, ale náš právní pořádek ano.)*

? **u nás si vyrobíme elektřinu za desetiny Kč/kWh, kterou povinně pošleme na Evropskou energetickou burzu, abychom si ten samý proud mohli přes různé překupníky a filuty zase koupit zpět do našich domovů, ale za mnohonásobně stále stoupající vyšší cenu?** *(Idiot obvykle neví že je idiot, užitečný idiot navíc se zeleným virem je o své užitečnosti dokonce přesvědčen, ale chceme jimi býti?)*

? **je asi našim unikátem, aby potenciální ministři nové vlády odstupovali dříve, než jsou jmenováni?** *(Jestli to tak bude pokračovat, tak je asi dobré mít ve vládě někoho, kdo se zná s někým na nebesích, aby nás spasil, kdyby bylo třeba.)*

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Vítáme nové členy v OHK Most

Dušan Dunka
Chráněná dílna Eva s.r.o.
Telefon: 606 445 008
E-mail: Dusaneva2017@seznam.cz

MJM rodinná realitní a personální agentura s. r. o.
www.mjmpersonalni.cz
Telefon: 725 970 323
E-mail: m.uhlirova@mjmreality.cz

Reality Vlasák s. r. o.
www.remaxfamily.cz
Telefon: 606 669 909
E-mail: family@remax-czech.cz

Fakulta strojní Západočeské univerzity v Plzni
www.fst.zcu.cz
Telefon: 377 638 001
E-mail: fst@fst.zcu.cz

POSMAYSPOL s. r. o.
www.posmayspol.cz
Telefon: 476 442 434
E-mail: info@posmayspol.cz

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY
OHK Most

Otázka na závěr

pro Ing. Milana Boháčka, generálního ředitele United Energy, a.s.

Občané našeho státu utrpěli v posledních podzimních dnech šok, když vyšlo najevo to, co muselo a to, že razantně stoupnou ceny energií a všeho co je na ně přímo i nepřímo navázáno. Ve zcela jiném světle jsou m. j. úvahy nad efektivitou lokálních plynových ninikotelen ve vztahu k centrálním dodávkám tepla. Vaše společnost je velkým dodavatelem tepla pro celou oblast a také elektrické energie. A proto se nabízí následující otázka:
„Co byste v tomto předvánočním čase plném obav z průběhu zimních měsíců vzkázal vašim stávajícím i minulým odběratelům vašeho tepla?"

Naši zákazníci se žádných nečekaných změn obávat nemusí. Všechny naše kroky děláme s vizí poskytovat teplo a teplou vodu nejméně do roku 2060. Proto i v oblasti nákupu elektřiny a plynu se spoléháme na silného partnera, kterým je společnost EPET, také ze skupiny EPH. Vrásky nám ale způsobuje cena emisní povolenky, která se nesmyslně řítí neustále vzhůru. To nám do budoucna znemožní využívat kvalitní a cenově dostupné mostecké uhlí a budeme muset, vedle využívání biomasy, přejít na zemní plyn. Věřím však, že je to pouze na přechodné období. Jakmile spustíme Zařízení pro energetické využití komunálního odpadu v Komořanech, bude výroba tepla a teplé vody pro města Most a Litvínov zajištěna výhradně z lokálních zdrojů. Naši zákazníci tak mohou být v klidu a teple.

Ing. Milan Boháček
generální ředitel United Energy, a.s.

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

inzerce

ŠKOLENÍ A WEBINÁŘE

(Výběr leden - únor 2022)

12.01. Grafikem sám sobě za jedno dopoledne ***(Workshop, Praha)*** Bestseller 2018-2021 za super cenu!

Praktické školení, kde se i jako laik naučíte jednoduše, rychle a samostatně vytvářet skvělou grafiku. Nepotřebujete žádnou dosavadní zkušenost ani znalost grafických programů.

27.01. Restartujte svoji strategii! Z cyklu z cyklu „Dělejte moderní marketing i s malým rozpočtem“ ***(Workshop, Praha)*** TOP kurz 2020-2021!

K čemu je dobré mít svoji značku? Jak mi může pomoci v prodeji? Odlišit od konkurence? Získejte odpovědi na tyto a další otázky na webináři „Jak úspěšně budovat značku?“

15.02. 6 kroků, jak na reklamu na Facebooku a Instagramu. Začátečníci. ***(Workshop, Praha)***

Naučte se efektivně pracovat s reklamou na Facebooku a Instagramu! Vytvořte si z obou sítí další prodejní kanál.
Přihlaste se na webinář a budete si umět sami nastavit reklamní kampaň na Facebooku a Instagramu, propagovat příspěvky na obou sítích, pracovat s cílením reklamy a vyhodnocovat výsledky.

Bestseller 2019-2021!

14.09. ● Naučte se Excel za 2,5 hodiny! ***(On-line webinář)***

Ovládněte Microsoft Excel za 2,5 hodiny a řekněte si o vyšší plat!
Získejte návod, jak pracovat v MS Excelu bez chyb, plus spoustu tipů a vychytávek k tomu. Poučte se z těch, které před vámi již udělaly tisíce uživatelů. Pracujte jednoduše, rychle a efektivně. Ušetřete až 30 % svého pracovního času.

Kurz roku 2021

V případě nepříznivé pandemické situace se kurzy budou konat on-line.

Podívejte se na detaily + další školení na:

www.komora.cz/kurzy

HLEDÁTE ZMĚNU?

NAVŠTIVTE NÁS

NAJDETE NÁS NA KAŽDÉ KLASICKÉ ELEKTRÁRNĚ:
Počerady, Ledvice, Prunéřov, Tušimice, Mělník

- Nabízíme stálé zaměstnání v denní údržbě a směnovém provozu kvalifikovaným i nekvalifikovaným uchazečům.

Kontakty:
ČEZ Energetické produkty, s.r.o.
jirina.horakova@cez.cz tel. +420 606 756 581
ivana.pjechova@cez.cz tel. +420 720 737 020

ČEZ ENERGETICKÉ PRODUKTY, s.r.o.